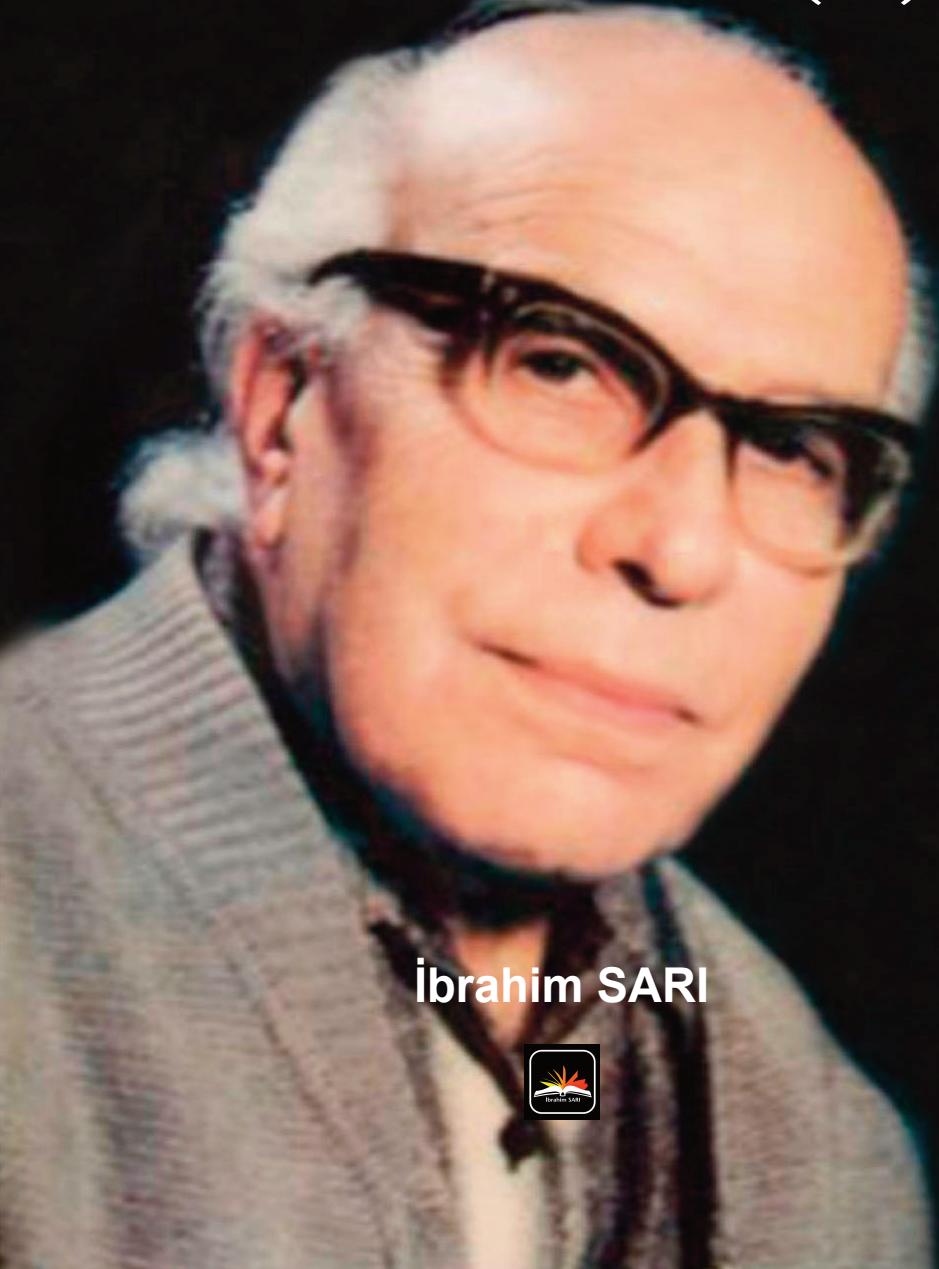

ALLAH DOSTU

Dr.Münir DERMAN (ks)

İbrahim SARI

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

İbrahim SARI

ALLAH DOSTU Münir DERMAN (ks)

Copyright © 2012, (İbrahim SARI)

Tüm hakları yazarına aittir. Yazarın izni alınmadan kısmen veya tamamen çoğaltıması veya farklı biçimlere çevrilmesi yasaktır.

BİRİNCİ BASKI: 2013

Yayinevi Adresi:

3 Nolu Erdoğdu Mah. Emir Sokak No:4
ŞükranİYE-TRABZON / TÜRKİYE

Tasarım: HİLAL Yayıncılık

ISBN: 978-605-63351-3-6

Bu kitabın tüm hakları ve sorumluluğu İbrahim SARI'ya aittir..

Kapak: HİLAL

Baskı: UNIVERSAL YAYINCILIK

Meydan Hamam Sokak No:4/1 TRABZON

T: 0462 326 68 08-09 **F:** 0462 326 91 64

İÇİNDEKİLER

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA.....	5
ÖNSÖZ	
TIBB ve TASAVVUF DOKTORU	
MÜNİR DERMAN (k.s.)	7
Dr. Münir Derman	13
KABİR TAŞIM	17
ALLAH DOSTU DER Kİ.....	19
LÂ İLAHE İLLALLAH	26
TÜRK'ÜN MANEVİ SIRRI	
NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!.....	28
"NE MUTLU TÜRK'ÜM DİYENE!"	34
Gönül Sohbetleri	37
SANA BİR DUA ÖĞRETEYİM	39
GÖNÜL.....	58
AZILMAMIŞ SİRLARIN İLKİ	
YAZILACAK SİRLARIN SONU	62
İSLAMDA YEMİN:	63

KELİMELER :	80
Ramazan Sohbeti	96
HAKKINI HELAL ET !	103
FATİHA SURESİ	118
BAZI HASTALIKLAR VE	
MANEVİ SEBEPLERİ	137
YUNUS'A GÖNÜL GÖZÜYLE BAKIŞ	160
KÂİNATIN KUSURSUZ DÜZENİNDEN	
HAREKET EDEREK ALLAH'A	
ULAŞMAYA ÇALIŞ	168
AHMED YESEVİ	189
KELİMELER :	232
Allah Dostu Derki.....	235
SON SÖZ	263

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

İbrahim SARI, 1963 yılında Trabzon'un şirin bir ilçesi olan SÜRMENE'de fakir bir ailenin tek çocuğu olarak dünyaya geldi...

Kendi deyimiyle HAYAT üniversitesini okudu.

Topraktan geldi toprağı sevdi..

Hayatı çile ve zorluklarla geçti...

Allah için kandırılmaya razı gelen yazar, Dünyaya farklı bir gözle baktı... İnsanlar onu anlamazsa bile o insanları anlamaya çalıştı..

Yunus Misali yaratılanı yaratandan ötürü seven yazar;

Dini, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. **Bunların yanı sıra**, yazarın Yahudilerin ve Siyonistlerin kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri **bulunmaktadır**. Yazar inkarcı düşünceye karşı mücadele eden tüm çalışmalarında, Kur'an'ı ve Resulullah'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü son nefesine kadar söylemeyi hedeflemektedir.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kur'an'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imanı konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarçı sistemlerin çürük temellerini ve sapık uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çekikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kur'an ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istediği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gereği açıklıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan İbrahim SARI, Allah'ın izniyle, dünya insanlarının uyanışına ve Kur'an'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

YAYINEVİ

ÖNSÖZ

TIBB ve TASAVVUF DOKTORU

MÜNİR DERMAN (k.s.)

Bazı kimseler vardır, onlarla tanışmak, görüşmek bir insanın bütün hayatını değiştirebilir. Dünya görüşüne yeni bir ışık, yeni bir renk getirebilir. O şahsı tanıdıktan sonra, hayat bambaşka bir hüviyet kazanır.

İşte Doktor Münir Derman böyle bir insandı. Bir gönül sultani, bir Allah dostu idi. Yıllarını tasavvufa ve insanlığın hakiki saadetini fark etmeye, fark ettirmeye adamış, bir maneviyat ehlinin tecrübelerini dinlemek, bakış açısından yararlanmak benim için olduğu kadar siz değerli okur kardeşlerimin de ilgisini çeker düşüncesi bu kitabı hazırladım.

Altmışlı yılların başı, Ankara'da bir dergi çıkıyor: Her sayısı birbirinden dolgun, birbirinden zengin. Hem bilim adamlarının, hem gönül insanların birbirinden güzel yazıları... O yazıları okumak bana 1980'li yıllarda nasip oldu. Dergide yayınlanan yazıları tekrar tekrar okuyor, doyamıyordum. Yalnız bir imza vardı ki, hayranlığımın da ötesinde beni büyülemiştir. Doktor Münir Derman'ın yazıları "Allah Dostu der ki..." başlığı altında çıkıyor, okuya okuya ezberliyordum. Gün geldi, kendisiyle tanışmak, elini öpmek, içimde biriken soruları sormak istedim. Sordum, soruştururdum, Operatör Dr.

olduğunu öğrendim, telefon ettim, görüşme isteğimi bildirdim. "Hayhay evlâdım" dedi, "Ankara'ya buyurun, sizi bekliyorum". Ve şükürler olsun beklenen gün geldi, Ankara'ya Münir Bey'in yanına gittim. Hürmetle ellerinden öpüyorum, sohbet başlıyor. O gün ne kadar mutlu olduğumu, ne kadar huzurla dolduğumu anlatamam. Karşımda olağanüstü bir insan vardı, sorularıma verilen cevaplar beni çok kısa bir zamanda içten fethetti ve o günden itibaren Münir Bey'i kelimelerle ifadesi mümkün olmayan büyük bir aşkla, heyecanla sevdim. Bütün varlığımı ona bağlandım. Artık her gün olmasa bile fırsat buldukça Ankara'ya gidiyor, birbirinden güzel "inci dakikaları" yaşıyordum.

Münir Bey çok yönlü bir insandı; bir yönyle değerli bir bilim adamıydı. Hiçbir şeyi tesadüfe bırakmayan, kılı kırk yaran titizliğiyle her ameliyattan evvel tip atlasını açar, ameliyat edeceği organı enince ayrıntılarıyla incelerdi. Yüzlerce defa aynı ameliyatı yapmış olsa bile, yeni de incelemesini sürdürdü. "Hawayatta" derdi, "Tesadüf diye bir şey yoktur, o sadece lügatlarda olan bir kelime. Belli sebeplerden, belli sonuçlar doğar." Altı dil biliyordu, Eskişehir'de hizmet süresi bitip emekli olduktan sonra Almanya'ya gitmişti, oradaki profesörler Münir Bey'in Almanca'sına hayran olmuşlardı. Lise tahsilini yaptığı Trabzon'da okulunu birincilikle bitirmiş, mükafat olarak Fransa'ya gönderilmişti. Sorbon'da psikoloji tahsili yaptı, orada da çevresindeki insanlar Münir Bey'in Fransızca'sının mükemmelliğine hayran olmuşlardır.

Sorbon'u başarı ile bitirdikten sonra Ezher Üniversitesine gitti, orada İslâmî ilimler tâhsil etti. Sonra Ankara'ya geldi, Dil Tarih Fakültesinde tarih ve felsefe okudu. İstanbul Tıp Fakültesinde tıp tâhsili yaptı. Münir Bey'in insan aklının ve hâvsalarının alamayacağı kadar muhteşem bir kültürü vardı.

Edebiyata çok meraklı bir insanım ama ömür boyu Münir Bey kadar Türk diline hâkim bir kimse görmedim. Gerek konuşma üslûbu, gerek yazı tarzı beni her zaman büyüledi. Münir Bey'in sohbetinde bulunmak başlı başına bir güzellikti, bir ilim ve sanat olayıydı. Bazen sabahlardınız ama yine de doyamazdiniz. Münir Bey hayatı gördüğüm en büyük Allah ve Peygamber âşığı idi. Kırk velî zattan ilim tâhsil etmeye çalıştım, her birinde ayrı ayrı güzellikler, meziyetler gördüm.

Ama Münir Bey'deki Allah ve Peygamber aşkıni kimsede görmedim. Çok küçük yaştan itibaren, hocası Ömer İnan Efendi Hazretleri tarafından özel olarak yetiştirilmişti. Münir Bey'i bir kere de olsa gören ve dinleyen insanın bütün dünyası değişirdi, artık o günden itibaren hayatı ve insanlara farklı bakar, eşyadan olaylara kadar her şeyi farklı algılardı. Allah kelâmi yazacağım diye kaleminin yongalarını çöpe atmaz, bir torbada sakladı. Tırnaklarını edeben atmaz, bir yerde biriktirir, sonra onları saygıyla toprağa gömerdi. Çok az yemek yerdi, birkaç kaşık çorba içer çekildi. Suyu çok soğuk sever, kış günü bile buzlu su içerdi. Hayatının hiçbir dönemde paraya, mala, mülke önem vermedi. Pantolon ve gömlekle gezerdi, Münir Bey'i tanıdığım süre içinde hep

öyle gördüm. Çok mütevâzî idi, herkesle çok çabuk kaynaşır, dost olurdu. Almanya'da on yıl operatörlük yaptıktan sonra Ankara'ya geldi, Ulucanlar'da Hanecioğlu Oteli'ne yerleşti. Yaşadığı sürece ne evi barkı, ne malı mülkü, ne serveti oldu. Hastasından ücret almadı.

Fakir hastalarının ilâçlarını kendi yapar, yol ücretlerini verirdi. Münir Bey çok az uyku uyurdu, gecenin önemli bir kısmını ibadetle geçirirdi. Emekli olduktan sonra birçok eser kaleme aldı. Münir Bey'in kitapları okumakla doyulacak gibi değildir.

Aynı eseri otuz kere de, kırk kere de okusunuz doyamazsınız, yine okumak istersiniz. Münir Bey'in yanına oturduğunuz zaman mübârek bedeninden mis gibi bir koku yayılırdı. Hiçbir kokuya benzemeyen mânevi bir koku idi bu. Sohbetlerde birçok kimse yanında oturmak için careler arardı. Münir Bey'in annesi Şahver Hanımefendi, muhteşem bir İslâm hanımefendisi idi.

Bir gün yanına gitmiştim, hocam: "ibrahim oğlum, annem hasta, hastanede yatıyor, görmek, geçmiş olsun demek ister misin?" demişti. Beraber gittik, o günü hiç unutamıyorum, beyazlar içinde sanki bir melek yatıyordu. Elini öptük, sohbet açıldı gelenlere: "Biliyor musunuz?" dedi, "Ben cambaz olmak isterdim". Hayretler içinde kalmıştık, seksen küsur yaşındaki bir muhterem İslâm hanımefendisinin cambaz olmak isteği bizleri şaşırtmıştı. Niçin der gibi yüzüne baktık, sebebini izah etti: "Efendim" dedi, "Eğer cambaz olsaydım, eğilir ayaklarımın altını öperdim, bu ayaklar seksen küsur sene

beni üzerinde taşıdı, kahrimı çekti, onlara teşekkür etmek istiyorum, saygılarımı, minnetlerimi belirtmek istiyorum ama gücüm yetmiyor.” Aradan bunca yıl geçti, o cevaptaki edebi, inceliği ve zarâfeti unutamadım. Ne zaman hatırlasam ürperirim, gözlerim dolar.

Münir Bey anlatmıştı: “Küçük bir çocuktum, beş yaşındaydım, sokakta arkadaşlarımla oynamış, terlemiştim. Su içmek için eve geldim, annem: “Aman yavrum dikkâtlı ol, Sürpik Teyze Bayram ziyaretine geldi, onu rahatsız etmeyelim” dedi. Su içtim, tekrar oynamak üzere dışarı çıktım. Bir süre sonra yine susadım, eve geldim annem, Sürpik Teyzenin olduğunu, ses çıkartmamam gerektiğini söyledi. Canım sıkılmıştı: “Aman anne” dedim, “Bu gavur karısı ne zaman gidecek?” İlk ve son olarak, o gün annemden bir tokat yedim, beni şiddetle azarladı, “Böyle konuşmaya utanmıyor musun?” dedi. “Sürpik Hanım komşumuz, Allah razı olsun bayramda ilk gelen ziyaretçi o oldu.” İşte rahmetli Münir Bey, böyle muhterem bir annenin evlâdiydi. Anneden alınan terbiye, bir ömrü boyu evlâdi takip ediyor ve üzerinde hiç silinmeyecek izler bırakıyor.

Tanıdığım velî bir zat, çocukların terbiye etmek için öğüt isteyenlere: “Aman efendim” der, “Siz önce kendi kendinizi eğitin, size bakarak çocukların da edepli ve saygılı olurlar.” Tanıdığım, beğendiğim, hayran olduğum Münir Bey’le uzun yıllarımız beraber geçti, bu süre içinde kendisini İslâm edebine, inceliğine, Peygamber ahlâkına uymayan bir tek davranış içinde görmedim.

Mübârek sultan, her an için saygı dolu, edep ve incelik dolu, son derece dikkâtli ve uyanık bir ruh hâli içindeydi.

1980'li yıllarda tanıdığım, çok yakınında olamama rağmen mânâ âleminde hiç ayrılmadığım; Muhammedî mezheb, meşreb ve mahviyyetin müstesna örneklerinden azîz Münir Derman Hocam Nur içinde yatsın, Allah'ın rahmeti, Peygamberin şefaati üzerine olsun.

Ben de âcizane elimden ve gönlümden geldiğince, geçmişin tasavvuf diliyle bağlarını kaybeden gençlerimizin eserleri anlamasında ve kaynakların gösterilmesinde hasbi hizmeti seçtim. Son asırda sessizce gelip geçen ârif, âşık ve kâmil insan olan azîz Münir Derman Hocamın eserlerini insanlara ulaştırmada hizmet eden isimsiz Hakk Dostlarının son sözlerini sunuyorum şimdilik.

İbrahim SARI

Dr. Münir Derman

1910 yılında Trabzon'da annesi Şehvar Hatun ve babası Ahmed Rasim Efendi'nin ailesine doğdu, Baba tarafından büyük dedesi Kafkasya'dan Şeyh Şamil, ana tarafından büyük dedesi Hâcegân silsilesine mensub Ahmet Ziyaeddin Gümüşhanevi'dir. Büyük ninesi yöresinde "evliya kadın" olarak bilinen Gül Hatun'dur.

Trabzon'da 4 yaşından itibaren Buharalı hocası Ömer İnan Efendi'nin manevi eğitiminde ilerlemiş ondan feyz almış, 9 yaşında hafız olmuştur.

İlkokulu Özel Fransız Okulu'nda bitirip liseden sonra üniversite öğrenimi için Devlet Bursu ile Fransa'ya gönderilmiş, önce Felsefe-Psikoloji tıhsili yapmış; sonra Tıp Fakültesi'ni de bitirerek doktor olmuştı. Mısır'da El-Ezher'e de kaydolmuş ve ilahiyat tıhsil etmiştir.

Askerlik yıllarda Kore Savaşı'nda bulunmuş, burada askeri doktor olarak hizmet vermiştir. Bu yıllarda bir süre Japonya'da da bulunmuştur. Yurda dönünce A.Ü. Dil-Tarih ve Coğrafya Fakültesi'nde Felsefe dalında öğretim üyesi olup kısa süreli bir görev ifa etmiştir.

Kısa süre sonra bu görevinden ayrılarak Tıp doktorluğu hizmeti için Doğu Anadolu'da görev almıştır. Daha sonra "Hükümet Tabibi" olarak Bozuyük'te görevlendirilir. Burada Hükümet tabibi iken evlenir ve bir kız evladı olur. Halen bir kızı ve üç torunu vardır.

Davet üzerine gittiği Almanya'da 15 yıl "anatomı" öğretim üyeliği yaptıktan sonra tekrar yurda dönmüştür. Almanya'da bulunduğu sürede resmi görevi dışındaki saatlerde camilerde vaazlar vermiş, çok sevilmişlerdir.

Fransızca, Almanca, Rusça, Arabça'yı mükemmel bilir, konuşurdu. Bu dillerin kültür ve edebiyatları hakkında derin bilgi sahibi idi.

Yabancı dillerin yanı sıra bilhassa Fizik, Kimya Matematik gibi fen bilimlerinde, astronomide şaşılacak derecede bilgiliydi. Daha sonra Eskişehir'de "Genel Cerrahi" uzmanı olarak doktorluğuna devam etti ve buradaki görevinden emekli oldu. Eskişehir'de

Akademi'de misafir öğretim üyesi olarak ders vermiş; aynı zamanda çeşitli camilerde kürsüye çıkararak halka vaazlar da yapmıştır. Manevi ilimlerde ise, "velayet ve tasarruf sahibi" "ilm-i ledün sultani", "arif-i billah" olarak tanınmıştır... Eserleri başka kitaplardan derleme değildir. Yazılıları önceleri "İslam" dergisinde yayınlanmıştır; bu dergideki yazılarında okurlardan kendisine ulaşan ve çoğunlukla manevi incelikler dair soruları da cevaplandırdığı bilinmektedir. Daha sonra "Allah Dostu der ki" başlığı ile yayınlanan notlarını titizlikle hazırlar; yanlışsız olması için dikkatle yazdırırlardı.

Derman hazretleri, hiç bir maddi servete sahip değildi. Almanya'dan döndükten sonra Ankara'da bir otel odasının mütevazi şartlarında yaşadı son demlerini... Evi yoktu. Eşi ile birlikte yalnız başına, eski tanıldığı dostlarıyla yetindi. Ömürlerini ağır riyazat ve çilelerle, büyük sıkıntılar, dertler içinde insanlardan uzak, namsız-nışansız bir kul olarak geçirdiler. Tarikat kurmamışlardır. Tavır ve anlayış olarak günümüz dergah, tekke gibi kurumlaşan örgütlenmelerineraigbet etmemişler; "talebe", "mürid", "şeyh" namları altında etrafına kalabalık insan yığınları toplamamışlardır. Ancak vaazlarından ve doktorluğundan kendisini tanıyan ve hakiki seven sayılı kimseler O'na yanaşmışlar, ilminden istifade etmeye çalışmışlardır. Hakk'ın heybetini taşıdığı mübarek bedeni daima güzel kokar, cezbesi tesir altına alındı insanı...

Rasulullah ve Ehl-i beyt- Rasulullah sevgisi hücrelerine kadar yayılmış görünür bir ahlak idi O'nda...

Nokta kadar şikayet, bıkkınlık taşımayan duru, sükun ve teslimiyetin göründüğü tertemiz bir sima... Ağır sıkıntılar çileler ve dertlere rağmen yüz buruşturduğu, "off" bile dediği görülmemiştir.

Dertlilere, hastalara şifa verir; yardımlarına bıkmadan, usanmadan koşardı. Kendisini ele vermeyen, içini göstermekten uzak duran celalli yapısının altında, derya gibi sevgi, merhamet ve şevkat görünürdü... Çok celalliydiler. Bazen gürler konuşurlar, fakat aynı zamanda da gözlerinden yaşlar akar; yine konuşurlardı. Sakal bırakmamışlardır. Fakat omuzlarına sarkan yele gibi beyaz ipek saçlarına itina gösterir, onları ensesinde toplardı. Kıyafeti; tertemiz giydiği zevkle seçilmiş bir-iki gömlek ve pantolondan ibaretti, gösterisi sevmezlerdi. Manevi emanetlerini, kendisine yakinen hizmet eden ona yanaşmış sevdiklerinden birine bırakacağını söylemiş, fakat isim açıklamamışlardır.

Son zamanlarını -ikibuçuk sene- Hastane'de geçirdi. Vasiyetlerinde "Dünyaya garib geldim, garib gitmem lazım. Garibin yeri tenhadadır" ifadesiyle sessiz bir köy kabistanına gömülmek istediler. 2 Aralık 1989 Cumartesi günü Hakk'a yürüdü. Sevenleri O'nu kar yağarken sevdiği iri kar taneleri altında Ankara'nın kuzeybatısında yaklaşık 15 kilometre mesafedeki Memlik köyü yakınında toprağa verdi. Açık bir kabir şeklinde olan türbesindeki kitabede sahife başındaki şiri yer almaktadır. Aynı kabristanda Eşi ve diğer bazı sevenlerinin de kabirleri mevcut olup sevenleri tarafından ziyaret edilmektedir.

KABİR TAŞIM

Bir gövde borcum var toprağa

Verdim borcumu.

Arama toprakda beni, ben başka yerdeyim.

Toprağım temizdi, temiz teslim ettim borcumu.

Bu kabir ruhumla gövdemin ayrılış yeri.

Burada arama, burda değilim.

Azapda değil, narda değilim.

Sıkıntımlı kalmadı artık, aç ve yoksul değilim.

Gövdemi verdim toprağa borçlu değilim.

Şikayet etmedim Rabb'imden, bu nedir diye

Kırklar, yediler, dörtler, üçlerle arkadaş idim.

Hızır'la buluştum, konuştum, dertleştim, dünya yüzünde

Şikayet etmedim kendi halimden.

Nefsinle uğraşma bu savaş değildir.

Kabirde azabin esası budur.

Bırak nefsin kendi haline.

Uğraşma onunla yakışmaz sana.

Gövde, nefis, ruh başka başkadır.

Yekdiğerine karıştırıp çengelleme onları.

*Nefis dünyada kalır, gövde toprakda
Ruh gider aslı olan Rab'bine
Burada arama burda değilim.
Azapda değil, narda değilim.
Sıkıntımdı kalmadı, aç ve yoksul değilim.
Gövdemi verdim toprağa borçlu değilim.
Nefsimin de derdi dünyada kaldı.
Üzme kendini, ben de senin gibiyim.
Rabb'imin yanında uçar gibiyim.*

Dr. Münir Derman Ankara; 2.12.1989, Cumartesi

Bu metin Dr. Münir Derman tarafından kabir kitabesine yazılmak üzere vasiyet edilmiş olup mezarı başındaki kitabede yer almaktadır.

ALLAH DOSTU DER Kİ...

Dünyaya niçin geldiğini anlayan sözün doğruluğunu derhal anlar, Abdest nedir? Niçin emrolunmuştur?

Temizlidir. Su bulunmazsa teyemmüm yapılır. O halde temizlik değildir. İslâmın tarif ettiği temizliği olmayan abdest alamaz. (İslami temizlik nedir? Hakkın emirlerine itaat, yasaklarını yapmamak, vücuda dıştan içten haram sokmamak, yalan söylememek...) O halde abdest nedir? Niçin alınır ve niçin emrolunmuştur.

Abdeste başlarken besmele çekmeyen kişi için abdest yoktur.

1- Abdest evvelâ şahitli bir niyyettir.

Niyet: Allah'a karşı söz vermedir. Bir mukaveledir.

Şahit: Görünen maddi bir şahit. Görünmeyen iki şahit muvacehesinde Allah'a fiili olarak söz verme abdest almaktır. Haktan bir nevi izin için hazırlanmaktadır. Güçleriyle insanda görünen, Hakkın kudretlerini kullanmaya hazırlanmaktadır.

Görünen şahit: Ceset, su veya toprak...

Görünmeyen şahitler: Hafaza Melekleridir. Allah ile temas, alış veriş, konuşma, sözleşme, ancak abdest aldıktan sonra mümkündür.

Yoksa edep dışıdır. (Kul) işi değildir. Ama niçin diğer dinlerde abdest yoktur. Hak bunu niçin emretmiştir, esas sırr buradadır.

Bu sırrı bilersen, sezersen abdestsiz: Yeme, içme, konuşma, yemek pişirme, çocuğa süt verme. Bunları tatbik çok zor gelir. Fakat alışırsan o kadar da kolaydır.

Herkes bunu yapsaydı: Haram diye bir şey konuşulmazdı. O zaman İslâmda haram olanın diğer dinlerde haram olmamasının sebep ve sırrını anlarsın...

O zaman yine Resulüllahın niçin:

"Son Peygamber olduğunu" "Habibullah olduğunu", "Rahmetellil Alemin olduğunu", "Miraca niçin teşrif ettirildiğini", "Namazı niçin miraçta, arada vasıta olmadan kendisine emrolunduğunu" bütün uçsuz bucaksız kainatın onun yüzünden yaratıldığını anlarsın...

Abdesti bozan şeyler vardır bilirsiniz.

Hakka verdiğiin söz hükümsüz kaldığı için abdest bozular. Bu ne demektir.

Söz verme şu: Ayetteki gizli manâ... O manâ nedir? Ellerimden, yüzümde ne varsa o uzuvlardan, düşüncemde ne varsa onlardan, ayaklarımdan senin sevmeyeceğin şeylerden, işlerden kendimi koruyacağım, iradem haricinde olanlardan sen beni koru Yarabbi... Sana secde yapacağım demektir. Ruhen miraç istiyorum demektir.

Abdesti bozan şeyleri düşün...

Hepsi irade dahilinde olanlardır. Verdiğin söz, Hak ile yapacağın mukavele bozulmuş hükümsüz kalmıştır. Ondan, tekrar abdest almak lâzımdır. Senin verdiğin nimeti rızkı yiyeceğim. Her şeyi ondan yarattığın suyu içeceğim. Nimetlerini hazırlayıp pişireceğim.

Evlâdîma süt vereceğim. Bunların hepsi abdestli olarak yapılır... (Konuşma=Kelâm) senin yerine (Kul) olarak konuşuyorum yine abdestli olmak lâzımdır. Amma böyle olmazsa ne olur. Günâh mıdır? Hayır... Böyle olmak başka türlü (Kul) olmak demektir... Resul-ü Ekrem'e her zaman abdestli bulunması emrolunmuştur. Abdestsiz konuşmazlar, ağızlarına birsey almazlardı. Şimdi hemen diyeceksiniz ki o peygamberdi. Evet... Ama bizde onun ümmetiyiz... Değil mi... O halde... Sen düşün ne demek istediğimizi... Resul-ü Ekrem'in yolunda yürümek evvelâ ceseden sonra ruhendir.

Ceseden abdest, namaz, oruç. Ruhen de sen düşün onu. Bunu söylemek bana düşmez. Sana hakaret olur, günâha giremem. Resul-ü Ekrem her sahabे ile konuşurdu. Ona malum olurdu. Namaz abdesti olmayan sahabenin elini tutmadı. Büyük insanlar bilirim. Abdesti olmayana ellerini vermezlerdi. Bir gün Rahmetullahi Aleyh hocama namaz abdestsiz gittim. Yanına yanașacağım zaman. Sakın konuşma, git, abdest al gel. Beni deniyor musun diye yüksek sesle bağırdı. Onlar herşeyi bilirler. Fakat yüze vurmazlar...

Hakkın mükâfatını bizzat kendim vereceğim dediği oruç var ye abdeşti olmalıdır. Diğer ibadetlerin mükâfatını başkası mı veriyor? O mükâfat nedir?

Cesedi midir? Ruhi midir? Onu bir bilsen bütün günlerinin oruçlu olmasını istersin. Amma o da bir bakıma doğru olmaz. Oruçta Allah'ın kuluna vereceği en büyük mükâfat gizlidir. Fakat oruç yalnız yememek, içmemek, cinsi temas yapmamak değildir... Abdeşti olmak lâzımdır. Yalan, haram, hiddet, küfür, kalp kıरma, sinirlenme... Dedikodu. Böyle olan oruç, oruç değildir. "Aç durmak"tır, bunun mükâfatı yoktur. Hakkın emrini güya yerine getiriyoruz. Allah hatalarımızı bağışlasın. Mağfiret, buyursun...(Maide Suresi) abdest âyeti "5/6": Medine'de emrolunmuştur. Ondan sonra namaz beş vakit olarak tesbit edilmiştir. Ezan hicretin birinci senesi meşru olmuştur. Resul-ü Ekrem, abdest âyeti gelmeden evvel Mekke'de sabah ve akşam namaz kılardı. Ellerini ve ağını yıklardı. Ve bu abdest benden evvelki Peygamberlerin abdestidir. Buyurmuşlardır. Abdest kelimesi farsçadır. Ab = Su Dest =El Sulu el. El ile su al manasındır.

Abdest bir de dilimizde defi hacet manasına kullanılır. Doğru olmamakla beraber "Abdestim" var. Yani helaya gideceğim. Veyahut (Abdest bozacağım) demekle de habersiz şunu söylüyoruz; ben daima abdestliyim abdesti bozacağım, tekrar abdest alacağım manasını taşımaktadır. ki, bu insanın daima abdeşti olmasını, sessiz sözsüz haykirmaktadır. Tekrar edelim. "Helaya gideceğim" suya ihtiyacım var demektir. Bu söz

aynı zamanda habersiz abdestin lüzumlu farz olduğunu ilân eder. Arapçada "Vuzuū" kelimesi abdest almanın mukabilidir. Vücuttaki azaları yerli yerine hazırlamak, koymak demektir.

Abdest âyeti Medine'de nazil olmuştur. (Maide Suresi 5/6) Ayeti kerimede "Gasele" yıkamak lâfzi kullanılmıştır.

1- Yüzünüzü yıkayınız.

2- Ellerinizi dirseklerle kadar yıkayınız.

3- Başınızı da meshedin.

4- Ve ayaklarınızı da aşık kemiklerine kadar yıkayınız.

Bu dört şeyin yıkanması ve meshedilmesi (Vuzuū) dur. Bu uzuvları yerli yerine "vaz" etmek koymak, hazırlamak demektir. Abdestsiz kimse (Nas)'dır. Lâalettin bir insandır. Abdestli insan (Mümin)'dır.

Yani her an huzura çıkmaya hazırır. Abdestsiz mümin değildir demek değildir. Dikkat et. Burası öyle kolay anlaşılır lâkirdi değildir. Kendinde gizli olan imânum izhar için abdest alması, yani Ademiyetini izhar ve kendi kendine fiili olarak tasdik içindir. Melekler "Ademiyet'e secde ettiler. Cesede değil... Su ve topraktan yaratılan cesedini göstermesi lâzımdır."Ayet" vücutta yaktığım bir şule olan ruha "FAGSİLÜ" emirdir. O zaman abdest alacağın zaman sesli olarak: Suya daha dokunmadan: Euzübillahimineşşeytanırracım diyerek

insaniyetten ayrılp, yani (Nas)'lıktan ayrılp, "Ademiyet" tarafına fiili olarak ceset sokulur. Eller yikanır. Ağiza su verilir. Sonra tekrar ellere başlarken Bismillah söylenir.

Yani suya temas ettiğin zaman... Abdest hakkında diğer bildiğin hususlar "ilmihal" kitaplarında var onları muhakkak bilmen lâzımdır.

Şimdi burada çok dikkatli dinle, birşey anlatacağım bilgi için: Fizikte ve kimyada bir madde başka bir hale tehavvül ederken hacmi büyür. Bir damla su, buhar olurken "Avakadro - Amper" kanununa göre, 24 hacim buhar olur.

Mesela: Bir kilo su, buhar olduğu zaman koskoca görünür, bir bulut olduğunu farzedelim. Bu bulutun ağırlığı yüz gramdır, eğer bulutu tartabilirse... Bin gram su buhar olup, bulut olduğu zaman yüz gram olmuştur. Bu yüz gram bulut yağmura tahavvül ederse onbin gram su olur.

Eğer yüz gram bulut kar olursa beşbin gram kar olur. Bu kar yani beşbin gram kar, su olursa onbeşbin gram su olur. Fizik, kimya bilmezsen bu hadise karşısında bocalar kafan durur. Bu ne demektir bilir misin? Tahavvül ve tahvildeki Hakkin güçlerinin görünüşüdür.

Tahavvül "Tahvil" başka şekle girmek, fakat aslini kaybetmemektir. Tahavvül devamlıdır. Tahvil = Murattır. Yağmura onun için "Rahmet" ismi verilmiştir. Bir damla su bir kaya kovuğuna girse, buhar olsa kayayı çatlatır. Bir gemiyi yürütür....

Bir damla su buhar yani hava olarak otomobil lastiği içine girerse tonlarca yükü taşıyacak kuvvet ve kudret ortaya çıkar... Daha anlatmıyorum... Bu heybet ve değişmeyen Allah Kanunu'nun karşısında... Sen düşün... Abdest aldiktan sonra mümkünse havlu ile ıslak yerlerini kurulama...

Bırak vücudun o suyu emsin, vücudun sıcaklığı onu tekrar buhar yaparken semaya yükselsin, sonra rahmet olmak için buhar, bulut olsun.Yağmur duası nedir bilir misiniz?.. Yağmur duasındaki abdest alma da bambaşka bir abdesttir. Artık biraz da siz anlayın... Suyu ve havayı kirletmek İslâmda haramdır. Allah'ın suya ve havaya verdiği güçlere hakarettir. Burada bir şeyi hatırlatıp bitireceğiz. Su içine büyük ve küçük abdest bozmayınız. Kedi ne yapıyor dikkat ediniz... Kedi yürürken bile ıslak yere basmaz. Ateş üzerine idrar yapmayıınız.

LÂ İLAHE İLLALLAH

Bir salih kul bir mahalleye gelecek afeti önler.

Bir veli bir diyarda bulunursa oranın her türlü afetten masun kalacağı bildirilmiştir.

Her zehrin bir panzehiri vardır... Her Musa'nın bir Firavun'u, her Firavun'un karşısında bir Musa vardır.

Allah ve Resul yolunda bulunan bir mü'min bir mahallede bir cemiyette bulunursa kendinin bilmediği ve haberi olmadığı halde ne büyük iş yaptığı kimse bilemez. Kendisi dahi... Herkes uyurken kıyamda, secdeye kapanmış bir mü'minin ne büyük bir iyilik ve iş yaptığı kimse farkında değildir...

Gece yansı (LÂ İLAHE İLLALLAH) diyen bir insanın bu haykırışının bütün dünyaya faidesi vardır.

Haşyetullâh'dan secdede gece vakti gözünden yaş gelen bir mü'minin yaptığı işin ve béşeriyet için faidesini anlayacak çok az insan vardır.

Daima abdestli bulunan bir mü'minin cemiyette diğer küfür içinde bulunan, sapmış insanlara ne büyük iyilik yaptığını anlamak her insana nasip değildir.

Allah'ın kulların ibadetine ihtiyacı yok... Onlara küfür içinde bulunanlara, sapmışlara rahmetini böyle vasıta ile gönderir...

(LÂ İLAHE İLLALLAH) ve (ALLAH) diyen kalmadıktan sonra ancak kiyamet kopar. Bugünkü dünyada hakiki bir velinin bir kıt'ayı her türlü afetten kurtardığını ancak veli olan bilir...

Bu kulları kimse bilemez. Hakkın perdesi altında gizlidirler. (Hadisi Kudsi)...

Hakiki alim bir velinin dünyadan çekilişi bir kavmin mahvolmasından daha büyük kayıptır. Bir küfür diyannda gece namazı kılıp gözyaşı döken hakiki bir kul Resul-ü Ekrem'in vazifesini deruhe etmiş olur. Hakkıyla Cuma namazı kılınan bir diyarda oranın seyyiatı hemen yok olur. Gür bir sesle okunan ve gözyaşı ile süslenen bir sabah ezanı bütün o memleketi temizler. Şirk içinde hayır, hayrin içinde şirk gizlidir.

Ramazandan başka günlerde oruçlu bir kimse bulunduğu mıntıkanın rızk ve bereketini haberi olmadan Hakka dua etmiş olur. Gök kubbesi böyle insanlar hürmetine duruyor. Yoksa sonu gelir.

(Hadisi Şerif)dir.

Hac süresinde:

Allah bazı insanların şerrini diğer bazı ile defetmeseydi, içlerinde Allah adı çok anılan manastırlar, havralar, kiliseler, mescitler muhakkak yıkılıp giderdi...

Bu âyeti kerime çok büyük bir hakikati haykırmakta ve bildirmektedir. Kimse bunun farkında değildir.

TÜRKÜN MANEVİ SIRRI

NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!

Eski Türk Yasasından bir- iki madde:

- 1- Türk'ten köle olmaz.
- 2- İki Türk, tek düşmana saldırır.
- 3- Atlı bir Türk, yaya düşmana saldırır.
- 4- Yalan söylemek yasaktır.
- 5- Aman diyene el kaldırılmaz.
- 6- Kadın ve çocuğu vurulmaz, esir edilmez.
- 7- Bunlara riayetsizliğin cezası ölümdür.

Bu mertlikle yoğrulmuş Türkler, İslamiyeti bir zırh olarak ruhlarına giydiler... Bu temel üzerine Hak'kin emirlerini yapan, yasaklarından kaçan kim ise ona milliyetçi denir... Bu haslet zamanla bir çok sebeplerden dolayı aşındı adeta kayboldu...

Şimdi bu sözleri unutun ve dinleyin...

İnsan karakterini yapan ve koruyan amellerin başında hatırlalar gelir. Ve yine ruhu dokuyan bilgiler değil, hatırlardır. Bilgiler çabuk aşınır, eskir, değişir. Hatırlalar eskidikçe kıymetlenir, güzelleşir, emsalsiz olur.

Hatıralar olmasa insanlar yaşayamaz.

Hatıralar bazen teselli, bazen kuvvet, bazen ızdırıp kaynağı olur. Ne türlü hatıra olursa olsun onları hırpalamayın, zedelemeyin...

Zaman geçtikçe acı hatırlalar tatlılaşır, ızdıraklı hatırlalar teselli menba olur. Fena hatırlalar insana yol gösterir. Çirkin hatırlalar güzelleşir...

Acılı, dertli, ızdıraklı hatırlardan zaman geçtikçe güzel şeyler çıkarmağa çalışmalıdır...

Tarih, milletlerin hatırlı külliyatıdır.

Hatıralar; bazen resimlerde,

Bazen yazılıarda,

Bazen kitaplarda,

Bazen taşlarda,

Bazen nebatlarda,

Bazen çiçeklerde,

Bazen mezarlarda,

Bazen köylerde, şehirlerde, evlerde,

Bazen evlatdan evlada, dostdan dosta,

Dillerden dillere intikal eder,

Bazen türkülerde, şarkılarda devam eder.

Milletlerin hatırları müzelerde, binalarda,
eserlerde, çeşmelerde, geleneklerde, yemeklerde devam
eder.

Hayatı devam ettiren hatırlardır.

Milletleri ayakta tutan bütün hatırlardır.

Yaşamak ve hayat mücadeleşi bir şaka gibidir.

Ciddiye alırsan, kendi kendini yersin.

Bu vaziyette insanı yaştan yine hatırlardır.

Bir şairimiz Şöyle söylemiş:

Dağlarda gezerken bana bir çeşme göründü.

Vaktiyle geçen bir mayısın hatırlasından.

Bir damla su içtim bu kırık çeşme tasından.

Lakin bürümüş menbain etrafını funda.

Artık ne sedasında o tad var, ne suyunda...

Parmağında basit bir yüzük vardı.

Sordular nedir bu?

Anamdan hatırla...

Yüzünde bir yara izi vardı. Sordular nedir bu?

Harp te aldım...

Ağlıyordu sordular, niçin ağlıyorsun?

Söylenecek şey değil, ben de bilmiyorum.

Bazı hatırlalar vardır; Gönlünde kalır, dışarı çıkmaz.

Bilinmez gözyası halinde çıkar ortaya. Ağlayan da bilmez onu...

Unutulan, hatırlanamayan hatırlardır bunlar...

Bazen söylenenmeyen hatırlalar vardır.

Onlar, sessiz gözden gelen incileşmiş gözyaşlarında gizlidir.

O an, insanın en güzel görünüş halidir. Çirkin gördüğün bile o anda güzelleşir... İnsanlarda ortak zevkler vardır. Birbirleri ile paylaşırlar.

Yine ortak hatırlalar vardır. El ile tutulur. Göz ile görülür. Hafızada kalan ses, söz halinde hatırlalar vardır. Bütün bunlar bazen silinir. Fakat bazıları güzelliklerini, bazılalarında nefretlerini muhafaza ederler...

Bu Türk olmak kolay değildir. Öyle olana ne mutlu demektir. Bu laf kendimizi övmek değildir. Öyle olabilen Türk'e ne mutlu demektir.

Bu kelimedede büyük bir "Haslet" gizlidir. Bu haslette dedelerimizin asaleti, fazileti, doğruluğu, ahlâkı, kahramanlığı, efendiliği gizlidir.

Bir tehlikeye düşersen:

“Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asıl kanda mevcuttur” Demesi:

Dedelerden gelen bu görünmez asaletinde gizlidir...

“Burada kan grubunu düşünme...”

O asaleti kuşaktan kuşağa devam ettirenlerden ol.

O zaman sana ne mutlu. Yani düşün...

Milliyetçilik:

İçinde asalet, gelenek, ahlak, fazileti kaybetmeden birlikte çağdaşlaşma ideolojisi.

Devlet yasalarına uyan, okuyan, daimi öğrenmek çabası içinde dürüst terbiyeli vatandaş demektir.

Milli duygularını asaletini kaybetmeden, zedelemeden ilim ışığı altında her güzele her medeni denilen şeye doğru yorulmadan, bıkmadan koşmak, varmak, erişmek...

Şimdi bin sene evveline gidelim:

Bir Türk yiğidi, yiğit bir Çinli ile savasyordu. Kan ter içinde kalmışlar.

Çinli yerde, Türk ayakta...

Türk yiğidi, Çinli'ye:

“Çok kahramansın, mahir bir savaşcısın, güzel dövüştün cesursun. Yaralarını sarayım” dedi. Sardi. Su içirdi. Selam vererek atına binerken:

“Arkadaş tam yiğit, tam kahraman, tam insansın... Yanlız bir şeyin eksik” dedi.

Kahraman Çinli hafif tebessüm ederek baktı. “Nedir o söyler” gibi... “Bir daha dünyaya gelmek mümkün olursa” sustu atını sürdürdü, başını geri çevirerek haykırdı:

“Dünyaya Türk olarak gel!” dedi.

Çinli yiğit:

Son nefesini vermek üzere idi, dudaklarında şunu mirıldandı son kelime olarak:

“Ne mutlu bu yiğide” dedi ve gözlerini kapadı.

O Türk yiğidinin; asaleti, cesareti, kahramanlığı, doğruluğu, dağlardan, ovalardan, göllerden, denizlerden, sellerden, savaş meydanlarından geçerek

“NE MUTLU TÜRK’ÜM DİYENE!”

Bir Muhabbet Çınarı

Dr. Münir Derman (k.s) KERAMETLERİ

- Hocanız ve sizi en fazla etkileyen zat diye nitelediğiniz, mürşidiniz Dr. Münir Derman hakkında detaylı hatırlalar almak isterdim ama vakit bir hayli geçti.

Sizi en çok etkileyen yönleri, ya da zahiren şahit olduğunuz kerametleri?

- Çok var efendim nasıl anlatsam. Mesela bir tarihte bundan 35 sene önce eşim o zaman savcısı idi. Elinde egzama çıktı. Benden rica etti “Sabri dedi heyette dosya okurken elim cılık yara, egzamalı halde çok utanıyorum. Dua eder misin” dedi. “Râna gel Münir Beye dua ettirelim” dedim. Münir Bey de o gün Eskişehir’ e gidecek. Gardayız. Tren hareket etmekte neredeyse kampana çalacak.

“Efendim Râna’nın eline okur musunuz” dedim. “Gel kızım” dedi elini eline aldı şehadet parmağını ağzına götürüp ıslattı ve yarayı meshetti. “Geçmiş olsun” dedi. O oldu, yaradan eser kalmadı. Halbuki o ana kadar ne cilt profesörlerine gitmiş idik. Münir Bey okudu, geçti. Ve Râna’nın eli bir hafta gül koktu!.. Bir de hastanede ateist bir doktorla tartışması var Münir Bey’in.

- Nasıl, lütfen buyurun.

- Ateist doktor ateş yakar doğa kanunu demiş. Münir Bey "Allah dilemezse yakmaz" demiş. "Bak göstereyim" demiş Münir Bey. Çakmak taşırdı merhum. Elini uzatmış ve avucunun altına çakmağı çakmış. Tam 45 dakika avucuna ateş tutmuş. Normalde bu durumda el kömür olur. Nice sonra avucunu o doktora göstermiş, hiçbir şey yok ve ateş yakmamış. Münir Bey kükremiş, "gördün mü Allah dilemedikçe yakmadı" demiş. Ateist doktor gözyaşına boğulmuş hayretten ama, "iman bana zor geliyor" demiş!..

Nasip meselesi dedik ya!

- Münir Derman Bey yaz kış kısa kollu gömlek ve pantolonla gezermiş öyle mi?.

- Evet bir tişört, gri bir pantolon. Hatta çoğu kere tişörtün içine atlet de giymezdi. Öyle gezerdii. Mesela bize geleceği zaman biz 10 bardak su koyardık buzluğa. Öyle su içerdeki bardağın yarısı buz, yarısı su olurdu. Hem de zemheride!.. Bazen öyle bir ask ateşi başardı ki gömleğinin birkaç düğmesini açardı. Ondan bir koku yayılırdı ki gül kokusu, manevi bir koku, sanki cennet efendim. Hiçbir kokuya benzemezdii!

- O kokuyu herkes hisseder miydi?

- Hayır efendim herkes hissedemez! Bu gönül bağı ile alaklı!..

- Münir Beyin kabri Ankara Memluk Köyünde. Biz yarın gitmek istesek yakın mıdır?..

- Uzak efendim. Nasip olursa bir daha ki Ankara'ya gelişinizde birlikte gideriz.

- Allah razı olsun sizden. Çok vaktinizi aldık, yorduk sizi.

- Hepimizden efendim. Davetimizi kabul ettiniz, şeref verdiniz, Allah sizden de razı olsun.

Evet Dostlar! Hakikate adanmış 72 yıllık bir ömür. Dingin ve huzur içinde bir gönül. Rızanın, kulluk neşesinin, hakikatle yaşama sevincinin canlı timsali Sabri Tandoğan'ı dinledik. Ömrü uzun ve bereketli olsun. Daha nice Gönül Sohbетlerinde İman ve Aşkın nurlu ışıklarını saçsın!..(Amin)

Maneviyat Bahçesinden

Gönül Sohbetleri

Dr. Münir Derman Anlatıyor

Rüyamda Kâbe'yi tavaf ediyordum.

Sarıya meyyal beyaz sakallı cüsseli ve gayet küçük gözlü bir zat sağ omuzuma dokundu...

“Oğlum! Sana bir gün soracaklar, Kâbe nedir?
Cevabın şu olsun...

Kâbe: Kevni hakikatlerle ilâhi hakikatlar arasında bir geçit. Görünenlerle görünmeyenler arasındaki geçit... Onun için namazda ilâhi hakikatlerin zuhuruna vatan olan Kâbe'ye dönmek lâzımdır.

Böylelikle sûretler Kâbe'nin sûretinde secdeyi bulurken, bildiğimiz hakikatlar de onun bilinmeyen hakikatında secdeyi bulur...

Dikkat edersen:

Namazda, ötelerin şartından bu dünyada alınan bir raiha vardır. (Kendini Kâbe'nin içinde farzet, batiya doğru namaz kiliyorsun. Kâbe'nin duvarının dışındaki adam da Kâbe'ye doğru kiliyor; Kâbe duvarını kaldırırsan karsı karışıyasin. O halde içerdeki ve dışarıdaki duvara mı dönüyorlar, duvarı kaldırırsan “yüz yüze” dirler).”

Sonra bana avucunun içini öptürdü. Ve dedi. "Ben Muhyiddin-i Arabi'ym..." **Devam etti:**"Gölge ile vücut birbirinin aynı değildir. Bu düşünce eşiği o kadar derin ve girift bir incelik merkezidir ki orada çocukların ayağı kaymış ve çocukların kalbindeki hissi selâmet bozulmuştur. Bütün akılların idrak edemediği Allah sırrının çözüm noktası ölümdür ..."

" Ölmek diye birşey yoktur. Şekilden şekile girmek vardır..".

" Ölümü herkes anlar. Fakat tekrar dirilmeye akıl bulanır, vehim şüphe içinde kalır."

" Gölgesi olmayanları arayıp bulunuz, ondan sonra düşünerek gölge hakkında kanaat ve mütalaaya varınız..." Rüyada gördüğümüz şeylerde gölge yoktur. Dikkat etmediğimizden veya etmek imkânı olmadığından öyle şey olur mu demeyiniz... Rüyada: Renk ile ses vardır, koku yoktur. Bir de gölge yoktur... Niçin bunlar yoktur?.. Merak etme !... Bir ilahide "Gölgem kayboldu, gönlüm dolunca" diye bir söz vardır. Ruhla beden aynı şey değildir... Ruhla doymuş olsa beden ne acıkir, ne de yorulur. Ama su ister... İnsan bir gölgedir. Dünya yüzünde... Nasip bitiyordu: Kâbenin cenub kapısından beni dışarı çıkardı... "Haydi oğlum yürü Arafa't'a çıksın... Yolun nurlu olsun.." Kulağıma yavaşça adeta koku gibi fısıldadı: "Alem, sıfat-ı kemallerin zuhur mahallidir. Başka söze kulak verme..." Büyük bir ter içinde uyandım sabah ezanı okunuyordu...

SANA BİR DUA ÖĞRETEYİM

Sonsuz semaları masmavi bir nur ile dolduran ALLAH'a hamd ederim... Ruhu, nur âleminin ebediliği içinde aziz olan Allah'ın Resûlüne ve O'na inananlara selat-u selam ederim...

Allah'a secde ettiğin yüzü, başkalarına karşı zillete düşürmemeye gayret et; aziz olursun. Hakkin nimetlerinin şükrynü eda et... Nimet gelir, şükru göremezse gider...

Sakın kimseye hakaret gözüyle bakayım deme. Unutma ki Allah'ın dostları binbir şekil, kıyafet içinde gizlidirler. Halkın seni methetmesiyle zevk duyma, zemmetmesinden de acı çekme... Hak kuvvetlidedir derler; sakın inanma. Bu laf cahil sözüdür. Kuvvet "Hak" tadır, unutma.

Hak için zahmet çek... Allah buyuruyor: "Benim namıma zahmet çeken kulun seyyiatını izzetim hakkı için mahvederim."

İlmi var, ameli yok...

Ameli var, ihlâsı yok. Allah dostlarının yüzünü görmek nimetine ermiş de, onlara bağlanmasını bilmez...

Denizin dalgası bazen kabarır da sahile vururken, "Ben varım" diye mırıldanır...

Deniz de ona, "Sen yoksun, ben varım." der.

Aman, gurura kapılıp da gönül kırma; yanarsın.

Sana bir dua öğreteyim:

Gözlerinde göz yaşıdan, Allah pazarında satılan inciler peyda olurken, söyleyeceksin:

"Sonsuz salavat incilerinin dizileriyle, nihâyetsiz selam cevherleri Muhammed Mustafa'nın feyzlere açık ruhuna, hikmetlere açık göğsüne saçılsın..."

Gündüz parladıkça, güneş âlemi aydınlandıktıça, ruhu rahmet ve semalara gark olsun... Tertemiz ehl-i beyt'e selam olsun."

Bu dua İmânın zevkine yükselenler içindir. Henüz maddenin kesafetinde mahcup kalanlar, hayatı harikulade hadiselere tesadüf etmeyenlere ait değildir. Vücut gözünün görmediği âlemle her an irtibatı olan mübarek bir zat, kalabalık bir kitleye ders ve öğüt veriyordu. Herkes huşu içinde güzel sözlerin tesiriyle adeta ruhani bir mi'rac halinde idiler; bir aralık dinleyenlerden temiz yüzlü, biraz mahcup birisi uyumaya başlıyor... Mübarek zat derhal susuyor. Herkes uyuyan adama kızmaya başlıyor. Yarım saat derin bir süküt. Uyuyan uyanıyor, hatasından dolayı yüzü kızarıyor... Mübarek zat tekrar konuşmaya başlıyor... Ders bittikten sonra, uyuyan adam mübarek zatin yanına yaklaşarak hatasından dolayı af dilemeğe hazırlanırken mübarek zat:

- Oğlum, üzülme... Ben senin uyumana kızmadım; yarımda bekledim... Rüyanda gördüğün mübarek zatin ruhaniyetine hürmet ve muhabbetim dolayısıyla susmaya mecburdum. Meğer uyuyan adam rüyasında Hazret-i Resul-ü Ekrem'i görüyormuş...

Cebel-i Azamet'e: Aklı koy, orada nurdan yapılmış libası giysin,

Cebel-i Kibriya'ya: Kâlbi bağla, orada nur-u muhabbet libasını kuşansın,

Cebel-i İzzet'e: Nefsi bırak, orada ubudiyyet libasına. sarılsın, Cebel-i Ezel'e: Ruhu çıkar, orada nuru'l-nur libasını alsin, sonra da aşk narasiyle bağır, bunların derhal toplandığını görürsün...

O zaman fetih başlar ve (Bizden olursun).

Hızır, iki gözü kör bir adama rastladı.

- "Sana dua edeyim de gözlerin açılsın." dedi. **Ama** **gülerek ona:**

- "Geç baba işine... Ben kaza-yı ilâhiyi gözlerimden fazla severim. Onun kazasını gözümün açılmasına değişmem." diyerek yoluna devam etti.

"Uyku, gözlerini kapamadıkça yatmağa heves etme..."

Yedi saatten fazla uykuya hamakati davet eder... Çok açılmadıkça da yeme, fazla yemek hastalık getirir..."

Tam otuz yıl arkasını ne bir duvara, ne bir yastığa ve ne de mindere dayadı. Ne de diz üstü oturmaktan başka bir tavır takındı...

-“Ne diye kendini meşakkate sokuyorsun?” dediler.

- “Allah’ımı görürken başka ne türlü durabilirim.” dedi.

Tren gecenin karanlığında homurdanarak süratle gidiyordu. Birinci mevki kompartimanlarından birinde, iki kişi aralarında konuşuyorlardı. **Biri, diğerine:** “Birader, on bin lira vererek, işimi yapmışdım. Vermesem yüz bin liralık fabrikam mahvolacaktı.”

Diğeri onu tasdik etti:

“Ne yaparsın kardeşim, geçim için bugün böyle.” diye mırıldandı. Kompartimanın bir köşesinde, gözleri hafif yumuk, yakaza halinde bulunan nur yüzlü bir ihtiyar, gözlerini açarak söze karıştı: **“Oğlum hareketiniz asla doğru değildir. Sizde biraz Allah korkusu olsa bu parayı vermez, fabrikanızın mahvolmasını tercih ederdiniz.”**

Ve şöyle devam etti:

“İnsan harbe gidiyor, ateşler içine atılıyor, sizin yüzbin liralık fabrikanızdan daha kıymetli olan canını veriyor... Siz ise bu hareketinizle rüşvete yol açıyor ve Allah korkusunu fabrikanız uğruna feda ediyorsunuz...” dedi ve yine nurlu yüzünü çevirerek kendi âlemine daldı...

Yıldızlı bir gecede secdeye kapanmış dua ediyordu:

Yarabbi... Sen mutlak ve ezeli merhametsin... Bu ezeli merhametini, diyar diyar gezip, herkese anlatmak istiyorum.

Fakat korkuyorum: Merhametinin büyülüüğünü anlarlar da, Sana kimse ibadet etmez...

Beni affet... Rahmetinle yoğur...

Yirmi gün yemez içmez, hayran bir halde bir köşede otururdu.

Birgün dedi ki: "Benim ölümüm sizinkilere benzemez. Benim ölümüm Hak'tan davet ve kendimden kabuldür."

Nitekim birgün, bir meclis içinde otururken, "Evet, baş üstüne" diye ani olarak bağırıldığı duyuldu... Ruhunu teslim etmişti.

Biri onun yanına sokuldu:

- Biraz param var, dedi. Sana vermek istiyorum, verirsem ne olur? **Cevap verdi:**

- Verirsen senin için iyi olur, vermezsen benim için iyi olur. Dilediğini yap...

Sadaka Allah naminadır... Sadakada nefsin haz duymasın... Yuvarlanırsın. Aman dikkat et...

Kendini o kadar çok maddeye verme, kaptırma.
Maddi hesap ruh dünyasının eşiğinden bir adım ileri
gidemez.

Hayatın en güzel günü, bu gündür, bu andır.
Hazırlığını derhal yap. Yarın belki kıyamet kopacaktır. Bu
sözümü yabana atma... Bunu anlamayan zaten hayattan
birşey anlamış değildir.

Doğruluktan sakın ayrılma. Unutma ki, suyun bir
karış altında veya denizin binlerce metre derinliğinde
boğulmak arasında fark yoktur.

Acz içinde kıvranan, bir mikrobun tesiriyle
yuvarlanan, anahtar deliğinden geçen ince bir rüzgarla
tepelenen insan... Dikkat et... Bu mikrop, dünya hayatını
tehdit eder, manevi maraz ise ebedi hayatı mahveder.

İnsanoğlu binlerce yıl hayvanlar gibi yaşadı.
Nihâyet Allah'ı, merhameti buldu. Bundan da medeniyet
doğdu. Bugün Allah'ı unuttu; merhameti, sevgiyi, işlerine
gelmiyor diye terk etti. Bugünün insanı, ebedi hayatı
kiyimet vermeyen üstün zekaları ile şöyle haykırıyor;

- Sonumuz yokluktur, insan tekrar dirilir mi?

Günah işleyip de duyulmasını istemeyen kimse,
Meleğin vücutunu elbette inkara bahane arar..

Dünyanın bugünkü haline bakın: Açıktılar gibi
birbirlerini yiyorlar, öldürüyorlar. Bunlar hep
öğündükleri üstün zekalarının işleri...

Yetmiş kere yaya hacca gitti. Uçsuz bucaksız çöllerde, çenesi göğsünde ve gözleri adımlarında, yetmiş kere hac yolu... Kolay değil... Son haccında, çölde bir köpek gördü; susuzluktan dili sarkmış; nefese çırpmakta... **Haykırdı:**

- Yetmiş kere yaya hac sevabını bir içim suya kim satın alır? Bana bir içim su!..

Bir adam, ona bir içim su verdi. O da köpeğe içirdi ve dedi ki:

- İşte bütün haclarım kadar sevaplı bir iş. Zira Allah'ın Resul'ü, "Kim olursa olsun her ciğeri yanana su vermekte ecir vardır." buyurdu.

Dalga dalga hacca gidenlere bakarak mırıldandı:

- Şu hacca gidenlerin hali ne garip...

Dereeler, tepeler, çöller, denizler, dağlar, diyarlar aşık geliyorlar...Allah evini, Resullerinin eserlerini görmek için...Halbuki, kendi nefis sahralarını aşabilseleldi, orada doğrudan doğruya Allah'ın eserlerini göreceklerdi. Çöllerde gezerken bir zenci gördük. Yanında Allah dendiği zaman simsiyah yüzü bembeyaz oluyor, sonra tekrar yerli yerine dönüyordu...

Rahmet, Resûlullah'ın kâlb-i pakine ve ruh-u muallalarına mütealliktir. Onun için Cenab-ı Hak Kitab-ı Celil'inde (mealen); "Ben ve Melaikeler Nebî'ye selat-u selam getiriyoruz. Ne duruyorsunuz, siz de selat-u selam getirin, acabasız teslim olun." buyuruyor...

Rahmet-i ilâhiye bu makamdan tevzi olunur. İlâhi rahmet hakikat-ı Muhammediye'ye nazil olmadıkça onun parçaları olan hakikatlere nail olunamaz. Selat-u selam getirmek, herkesin nefsi için rahmet talep etmektir. Bunu anlayan insanda basiret başlar... **Basiret;** Evliyaya makam-ı fuatta fetih buyurulan ruh gözüdür. Onun için bu işlerde yürümek isteyen Allah'a inanır ve mü'min olur.

Kendini Allah'a teslim eder, İslâm olur...

Hakk'a teslim olmak demek, kismet-i ezeliyesinden razi ve hoşnut olmaktr. Kulun teslimiyetini Hak görünce ünsiyet başlar... O vakit Adem insan olur. Ve derhal davet-i ilâhiye vaki olur..O davete namaz denir... Hak buyuruyor: "Namazın yarısı benim için, yarısı kulum içindir..."

İbadet, azanın ıslahı içindir... Yalan yanlış şekil ile Allah'a, Peygamber'e yaklaşılmaz... Gözünü dört aç... Bu yüzden ibadet yapıyorum diye gaflette olanlar sayısızdır... Hazret-i Ömer(R.A.) gözleri yaşlarla dolar, haykırarak Resul'e selat-u selam getirir.

Kendisine sorulduğunda:

"Ben Hazret-i Resûl'de erimeden evvel kaskatı bir şaki idim... Resul'ün nazarı benim kesafetimi eritti... Daima gözümün önüne gelir: İslâm nuruna kavuşmadan evvel, cahiliyet adetleri üzere minimini yavrum, ciğerparem kızımı, diri diri gömmek için çukur kazarken, sakalıma toprak bulaşmıştır. Yavrum, ufacık elliyeyle

sakalimdaki toprakları silerken ben de kocaman ellerimle onu, sevgili yavrumu çukura tıkıyorum... İşte, şimdi o sahne gözümün önüne gelir, durmadan ağlarım. Nur-u Nübüvet'le eriyip insan olduğumdan dolayı da Resûlullah'a selat-u selam getiririm."

Ne yaparsan yap ah alma, can yakma, gönül kırmıa... Hayvana (bile) eziyet etme, nur içinde haşrolunursun... Canını yarmak istedigin hayvan veya insan bazan o anda kendinde olmaz, o zaman işe asıl sahibi karışır, gücüne gider, derhal tepelenirsin... Çirkin yüzün aynaya zarar vermediğini bil... Şefkat ve merhamet sahibi insanlar, Allah'ın sevgili kullarıdır.

Hakk'a ermiş haykırıyor:

- Ey adalet ile uğraşanlar! **Bana cevap veriniz:**

Dış görünüşyle namuslu, fakat ruhu ile hırsız olan bir adamı hangi cezaya çarparsınız?

Gövdesi ile katil olan, ruhuyla maktul olan bir kimse hakkında nasıl hüküm verirsiniz?

Hareketleriyle aldatıcı ve zalim olduğu halde, aynı derecede aldatılan ve zulme uğrayan kimse hakkında ne dersiniz?.. Sonra, nedametleri suçlarından daha büyük olanlar hakkındaki hükmünüz nedir? Nedamet, sizin hizmet ettiğiniz kanunun tatbik etmek istediği adaletin hedefi değil midir? **Fakat siz suçluya nedamet aşılıyamadığınız gibi onu masumun kâlbinden de çıkaramazsınız:**

Mabeddeki köşe taşının, temelindeki taştan daha yüksek olmadığını bir anlasanız. Fakat nerede... Deniz kenarında oynayan ve kumdan kuleler yapmak için uğraşan, sonra güle güle yıkınan çocukların gibisiniz... Fakat siz o kuleleri yaparken deniz, sahile daha fazla kum yiğiyor ve siz kulenizi yıkığınız zaman deniz size gülüyorum. Zaten deniz daima masumlara güler...

Gülerim o topallara ki, rakkaselere haset ederler.
Gülerim o öküzlere ki, boyunduruşunu sever ve ormanın
içinde gezen geyikleri sürüden ayrılmış zavallı sayarlar...
Gölgelerini görürler, güneş bir gölge kaynağı sanırlar...

Görünmeyeni görmede hüner vardır.

Ta'zim (hürmet), insanı küçültmez, bilakis, yükseltir. Doğruların yıkılışı, bir "ân" işidir. Çünkü bunlar, şâhin kapısında beklerler. Halkı Hakk'a çağırılmaya memur edilmişlerdir. Bunlar, ellerini birbirlerine vurduğu zaman gözden kaybolacak kadar küçülür. Başına gelecek bir iş olursa, sabır eliyle karşıla. Şifâ buluncaya kadar dur; bağırmaya, çağrıma... Şifâ gelirse, şükür eliyle al. Celal perdesi açılırsa secdeye kapan... Allah, Peygamber sevgisini, fâkirlik hâli ve bela takip eder. Belâ karşısında dağ gibi olmalısın... İmân sahibinin çoğu hali, sıkıntıyla geçer. Elindeki şeyler çok bile olsa yine de sıkıntı içindedir. Çünkü, bağlanmış olduğu birçok prensipler vardır. Onları yerine getirmek güçlüğü içinde kıvrılır. Dünyada ancak bir prensibe bağlı olmayanlar rahat eder. Onlar da hiçbir dine söz vermeyen dinsizlerdir.

"Allah'tan başka ilah yok." dediğin zaman, bir dâvâ peşine düşmüş oluyorsun. Her dâvâda şâhit isterler. Şâhidi olmayan, dâvâyı kaybeder. Bu durumda şâhit, emirleri tutmak ve yasakları bir yana atmaktır. Bu laf, boş değildir. Derinliğine süzül, dal... Hiçbir söz, amelsiz kabul edilmez ve hiçbir amel de ihlâs olmadan makbûl değildir. İhlâs, Peygamber'in yoludur. Eğer kapına gelen dilenci bir hediye getirseydi, hemen alırdın. "Bana mı?" demezdin... Hiç geri çevirmek istemezdin...

"Îmân sâhibinin ferâsetinden sakının! Çünkü o, Allah'ın verdiği nûrla bakar..." İbadet, gelip geçici şeyleri, muayyen bir zaman için terk demektir. Sözlerimizin değeri ve tefsiri, mânevîdir. Burada maddenin sözü geçmez. Allah yolcusunun iç âleminde aksaklık göremezsin...Kerem sahibi olmak için, ilâhî ve kudsî sırları saklamak şarttır. Aza kanaat, nefsin kısmetini kaçırmağın değil. Ağlamak, ibadettir. Ağlamak, dikkat buyurun, Hakk'a karşı tevâzû göstermenin şiddet halidir. Akı kâlbe çevir, kâlbi sıra yap, sırrı yokluğa ilet, yokluğu varlığa çevir... Ondan sonra kendini bir seyret bakalım.

Çalış, hiç kimseye eziyet için gayret etme.

Herkese iyi niyet besle. Ancak, cemiyetin düzeni için bir şey yapılacaksa onu da yap, geri durma. Bu, ibâdet sayılır. Dünya, aherete perdedir. aherete dalmak ise dünya ve öbür âlemin sahibine perdedir. Yaratılmışlara dalmak, Yaratan'dan ayırrır. Hangi yaratığa gönül kaptırırsan, ruh pencerene perde çekmiş olursun.

Velâyet hâlinin işaretti vardır. O işaretler, velilerin yüzlerinde okunur. Onu anlayış sahipleri sezer. O işaretler, velâyet hâlini anlatmağa yeter. Dile hâcet (gerek) yoktur.

Kâlbinizi dünyaya kaptırırsanız, Rabbinizin yüce makamı perdeler arkasına girer, ruhânî hava, tarafınıza esmez. Allah hem Azîz, hem de Celîldir.

Hiç kimseňin kadere yüklenerek hak talep etmeye yetkisi yoktur. Her genişliğin bir sıkıntısı çıkar. Her ferahlıkta bir darlık saklıdır. Her belâ, bir iyiliğin öncüsüdür. Siyahla olduğunuz zaman katyeni beyazı unutmayınız...Bu, mana âlemi ile ilgili bir sözdür. Edepli olunuz.

Nefsini çok kırmá, onun da dünyada bazı alacakları vardır. Bir şeye iptila bir imtihandır, herkese nasip olmaz.

Herkes, iptilanın neden geldiğini fark edemez. Ancak binde bir kişi anlar. Anlayınca da Hakk'a döner. İptila insanı ayıtmak için gelir, uzlet bir ibadettir.

Temizlik dıştan içe geçmez.

Bir insanın iç âlemi temiz olunca, kâlbi nurla dolar; iç, sonra nefis, sonra beden temizlenmelidir.

Önce evin içini yap, kapısını sonra takarsın... İç yapılmadan, dışının yapılmasında hayır yoktur. Yaratıcı olmadan yaratılmış olmaz. Ev olmayan yerde kapı da olmaz. Harap olmuş yere kilit asan olmaz.

Ahiret olmayan yerde dünya olmaz. Hiç kimsenin göğüs boşluğuna Allah iki kâlb koymadı. Bir şeyler istiyorsan, her şey teslim edilmez... Yanlışın var... Şahit isterler. Mihenk taşına vururlar, ayarını ölçerler. Bakın altın diye satman kabil olmaz. Her şeyi ehli bilir... Kişi ve yaza inanmak, onları olduğu gibi kabul etmek, onların eziyetini hafifletir.

İşte belalara da inanmak bunun gibi bir şeydir. Hak'tan geldiğine inanmak ve sabırı olmaktadır. Sabırlı insanlar, Allah'ın heybet nuru altındadırlar, ölüdürler. Hayat insana emanet verilmiştir. İbadet için verilmiştir. Dünyada her şey emanettir. Rızkin için üzüntüye düşme, o seni arar, o kadar arar ki sen o kadar arayamazsun... Ateşten o kadar korkma: Sanki ona tayıyorsun. Dünyadaki cennet, onun yakınlığıdır. Ahiretteki asıl cennet ise, onun varlığına nazardır.. İmân sahiplerinin kâlbi yaratılmadan, İmânları yazıldı. Bu geçmişin bilgisidir. Bunun üzerinde münakaşa caiz değildir. Ona dayanarak hüküm yürütmemek doğru olmaz.

Bizden evvel gelen sahabे ve uyanlara yeten bir din bize nasıl yetmiyor? Bu sözleri söyleyenin yanında doğruluk vardır. Onunla her dinsizin ve münâfiğin kellesini keser. Doğruluk yeryüzünde Allah'ın kılıcidır. Hangi şeyin üzerine konsa onu keser.

Hayır, iki kelime üzerinde toplanmıştır. Allah'ın emrini yüce bilmek ve kollarına şefkat göstermek... İç bozuklara ancak Allah yolcuları güler, buğz gösterir.

Tövbe, bir kuvvettir. Her iyiliğin kâlbi sayılır. İç âlemi temizler. Tövbeyi önce kâlbinizle sonra dilinizle.

Din emrinin hazır olmadığı bir yerde zindiklik başlar. Cennet derece, makam arayanlar içindir. Manevi tüccarlar onu ararlar. Oruç içinde oruç, bahçe içinde bahçe, ev içinde ev vardır. İmân ve irfan sahibi Allah'tan dünyayı istemez. Ahiret talebinde bulunmaz. Mevla'sından "Mevla"yı ister. İnsanların iç âlemlerini, hak ile olan bazı hallerini sezmeye onlara hürmet edemez.

İbadet bir sanattır. Hazine Allah'ın birlik nurunu kâlbine doldurmaktır. Allah'ı zikreden daima diridir, ölmmez. Bir hayattan öbür âleme geçer.

Bir andan fazla ona ölüm gelmez. Yazın geldiğine hakikaten inanmayacak olursan, ensen yandığı zaman inanırsın.

İyi kollar, öbür âleme intikal ettikleri zaman nimet içine düşerler. Nimet sevdikleri için verilmemiştir. Hakk'a uydukları için verilmiştir.

Ateş nedir ki İmân sahibi ondan korksun? Ateş, İmân sahibinden korkar ve kaçar. Allah'a sığınır.

İmân ve ihlâs sahiplerinden kaçmamak, o cehennem ateşinin haddine mi düşmüşt...

İmân sahiplerine dil uzatma, ona eziyet etme, gıybet etme...

Sakın hem çok sakın. Sonra yine sakın! İmân sahiplerine taarruz etme, onlara kötülük isnat etme! Onların üzerine titreyen bir sahip bulunmaktadır...

Kısmetini alıp yiyan taât içindedir, Kader bahsine cehalet ayağıyla vurmayıınız...

Kader ilminin geçmişte yazdığı şeylere dokunmak olmaz...

Bu güzel hallerini anlattığımız kimselerin tutumları seni mest ediyor. Fakat bu, eline bir şey getirmez. Onlar gibi olmağa çalışmak lazımdır. Temenni hiç kimseyi kurtaramaz, temenni ahmakların çukurudur. Kurtuluş yolу: Ümit ve korku birlikte yürütse kazanılır... Böyle bir ermişи, rüyada görmüşler ölümünden bir müddet sonra.

- Rabbin sana ne gibi işler yaptı, diye sormuşlar.

- Haberim yok, demiş. Bir ayağımı sırat köprüsüne koyduğum zaman öbür ayağımı Cennette gördüm, demiş... Ayık olun, insanda bir et parçası vardır. O iyi olunca bütün duygular güzelleşir. O, fesada uğrarsa, bütün duygular iyiliğini kaybeder. İşte o et parçası kâlpitir... Bunu anlamak iç zenginliği yapar, iç zenginliği olmayan duygusuz yaşıar; ibadet, ona bir zevk vermez. İç zenginliğinde, ruhun erimesi lazımdır. Secdeye vardığın zaman, hakiki varlığın serinliğini duyuyor musun?.

Allah insana sahip olmasa her şey ondan el çeker... İmân sahibine eziyet etmek, Kâbe'yi on beş defa yıkmaktan, günah itibariyle daha büyütür.

Peygamber'e sevginin şartı, fakr halidir.

Allah sevgisi için de bela şarttır... Her velâyet halini bela takip eder. Sebebi, Allah sevgisi iddia edilmesin diye.

Ölümün gelmesini bekleme. Ölüm yanında bütün kapılar yüzüne kapanır; tövbe etmeye gücün yetmez olur.

İhsan kapısı kapanmadan acele et!

Ölüm imân sahibini sevindirir. Küfür ehlini ürkütür. Münafikları korkutur.

Hatalı işlere karşı susmak yasaktır. O zaman konuşmak ibadet sayılır.

Sabır yardımcı çağrıır, insanı yükseltir, insanı aziz kılar... Tek olmağa alışırsan, BİR olandan ülfet ve birlik gelir. Ahiret sevgisinin zerresi kâlbinde yaşasa, ilâhi nur senden uzak durur... Ayık ol, sonra yazık olur. Hak katına ancak doğruluk adımlarıyla varılır.

Haram yemek, din cesidine zehirdir.

Yollar geniş ve serbest, fakat siz, görmüyorsunuz. Nefis dünyada yap der; öbür âlemde "Niye yaptın" diye sana çıkışır.

Allah dostu; sessiz, sözsüz haykırıyor. Sözümü kabul ediniz. Benden daha güzel söz eden olmaz. Yeryüzünde bu asırda benden daha sağlam ve güzel söz eden bulamazsınız. Fakat bunları benden bilmeyiniz. Kuvvetim Hakk'ın'dır. Onun bihurufu lafzi kuvveti dili

ile söylüyorum. Ve bunları halk için yaparım, benim için değil. Hastaları ziyaret ediniz. Cenaze törenlerinde hazır bulunmağa gayret ediniz, Çünkü bunlar, bu âlemin ötesinde bir başka âlemin varlığını hatırlatır. Yakında her şeyle aranız açılacak. Bu ayrılmış size danışılmadan yapılacak, ayrılacaksanız.

Sizi ferahlandıran cümle eşya yürüyüp gidecek; giderken sizden izin almayacak. Dikkat buyurun... Çok dikkat edin... Siz yürütmeyeceksiniz; eşya yürüyüp gidecek diyoruz. her şey açık söylenemez, ifade kuvveti yetmez. Yukarıdaki sözü tekrar tekrar okuyunuz. Çok rica ederim, Mü'min kardeşlerim... Göctüğünüz âlemde yorulacaksanız, güçlükler sizi saracak. Yüzünüze bakan olmayacak. Sebebi öbür âlemi dünyada hatıra getirmedığınızdır... İnsanlara ve fani varlıklara güvenen kimse, rahat olamaz... İlmi artanın korkusu da artar. Sözlerimizin sertliğine gücenmemenizi rica ederim...

Sabır, zilleti izzete tebdil eder.

İmân gözüyle her şeyin taksiminin Allah tarafından olduğunu görüp anlayan, bir şey istemek için utanç duyar... Bir kimse Allah ile olursa; onu kimse ürkütemez, ne cin taifesi, ne de insanlar, ne yer haşeresi, ne de yırtıcı hayvanlar, hiçbir o büyük zati korkutamaz. Hiçbir yaratık o kişiye dokunamaz... Zahit, dünya ile ahiret, Korku sahibi, Cennetle Cehennem, İrfan sahibi, yaratılanla Yaratıcı arasındadır. Önce, gözünü kapayan perdeyi arala...

Sonra yalvar... Bu halde bulunan insanın haline, ne insan, ne cin, cümle yaratıklar içinden bir tanesi bile akıl erdiremez...

Öğünmeyi hiçe sayanın, kötülemeleri kendiliğinden sıfıra düşer...

Muaz (Radiyallâhu Anhü), "Gelin, bir ânimizi İmânlı geçirelim." dermiş. "Resul'e şikayet etmişler.

Resul: "Muaz'ı haline bırakınız." buyurmuştur. Sabrı asıl manası, Hakk'ın kaza ve kaderine boyun eğmektir.

Cesedin gitmiş gibi bir ruhani âleme dalarsın. Bu işler sükûn ister, huzur ister, maddi şeylerin kâlpten çıkışmasını ister...

Allah, Kitab-ı Celil'inde bazı yaratıkları üzerine yemin eder. Bu Allah'a mahsus bir sırdır. Bu sırları bilenler her yerde, her şehirde ya vardır yahut kervanlar halinde geçerler. Fakat hepsi de deve adımı gibi sessiz, gürültüsüz geçerler... Bunları görebilmek, sohbetlerinde bulunabilmek için: Rütbe ve mansıb dilenme... Çocuklar gibi sopadan ata binme!

Ömer'in devede iken kamçısı düşmüş, inmiş almış başkasından istememiş; başkasına minnettar olmamak için..

Bilir misin! Dağ, benliğinden geçti mi; sahra olur. Çınar, azâmetli bir ağaçtır. Fakat aslı yerden kök salan bir tohumdur, ne bahtiyardır...

O susamış ki, yakan güneş altında Hızır'dan bir kadeh su dahi istemez... Bu lakkırdılar herkes için değildir. Zira ne derece mükemmel va'zu nasihat edersen et, koyunun kurt soyuna mazhar olması mümkün değildir.

Gayb hazinesinin âlem gözüne kapalı kapısının aralığından biraz bakalım:

Göz, bir alettir. Dışarıdaki bir cisimden gelen ziya (ışık) dalgaları, o cismin şeklini dimağa (zihne) kadar götürür ve biz o cismi görürüz. Fakat cismi dışarıda görürüz... Kulak, bir alettir. Dışardan gelen ses dalgaları, kulaktan dimağa kadar girer, duyarız; fakat sesi daima çıktıığı yerde duyarız, kulağımızda değil... Burun, bir alettir. Bir yerden koku dalgaları burnumuza kadar gelir. Kokuyu burnumuzda duyarız, dışında değil... Gören, duyan kim?.. Kokuyu alan sen... "Ben, kulum ile görür, işitirim." Koku alırım, değil...

Bu küçük misali halletmeye bak... Bunun hallinde "Feth" vardır. Feth, kuvvetin bilinen sırrıdır...

Görünmede hüner yoktur. Görünmeyeni görmede hüner vardır. Beşerin (insanın) anlama hududuna ilâhi sırları ve kuvvetlerin varlığı ancak mucize, büyük tesadüf, şans kelimeleri ile girer ve beşer yine bunu gaflet hududundan çıkamadığı için şüphe hâlinde idrak eder, reddedemez.

GÖNÜL

(Mekânda iken lâ mekâna dalmak). Gözümün nuru namazdır. Semaya bakmak, sonsuzluğa, bir nevi la mekâna bakmaktadır. İnsan, aklın varamadığı la mekâni içine almış bir mekândır. Sema, Allah'ın var olduğunun en büyük delilidir. Şu cümleleri anlamak gönül işidir.

Denizde boğulsan bile eğer balık yemezse, su seni muhakkak sahile karaya atar. Suyun bir bildiği var demek... Al malını... Allah seni topraktan yarattı. Mayanda, harcında ben de varım amma..Toprak olmasaydı ben de görünmezdim. Şu iki dostluk için: Toprak altında ölen, suda boğulan Allah nezdinde şehit sayılır. Rahmeti dostun olan toprakta ara.

Ben su, bunu gizledim amma topraktan yukarı buhar halinde çıkarım. Tekrar inerim ismîme rahmet derler. Bazen de âfet olurum. Fakat sebebini bilmem. Siz sebebini bulun. Bulursunuz da hem. Amma... Amması var. Bende kabahat yok. Kendinde ara... Allah sana güç verdi. Akıl verdi, irade verdi. Kendi işini kendin yaparsan, Allah'ın verdiği malzeme ile yapmış olursun. O halde onunla birlikte yapıyorsun demektir. Aha bu son cümleyi anlayan bütün kâinat sırrını anlar.

Kendine güvenmek Allah'a güvenmek olduğunu bil. Miskin olup başkasından yardım isteme, Allah'ı unutup şirke girme. Kendini bırak O'na. O ne yaparsa güzel yapar.

Böylelikle asıl dostun ile dost olursun. Bu hareketinle de her şeyi Allah'dan istemiş olursun. Allah ne lütuf ve ihsan etmiş ise sen o'sun o kadarsın... Dünyada her şey bir kanuna tabidir. Değişmez. Ne kadar küçülürsen ona o kadar yanaşırısm... Ölüm bu küçülmeyenin son hudududur. Küçülme: "Kibirden arınma, ilâhi tevazu içinde olmadır". O'na kavuşursun bundan dolayı... Herkes ölümü zaika olarak tadacaktır. Demek ki işin içinde zevk gizli.

Allah insana serbestiyet vermiştir. Bundan dolayı Allah ile her an birlikte olmak senin elinde... Bu suretle âlemi cismani ile âlemi ruhani hududunda bulunmuş olursun ki bu hudut "GÖNÜL" denilen nesnedir. Kalp gözü dedikleri gönül gözündür. Heran Allah'ı görmüş olursun. Fakat sen farkında değilsin...

Ağlamak insanı kâmil yapar derler. Bu hal, fani olduğunu ve âciz bulunduğu bir nevi itiraf ve tasdiktir. Haklim verdiği kuvvet ile çalış. Alın terinin kirlisi yoktur. Onu Hile. Yalan. Haram ile kirletme...

Allah'ın helâl hazinesinin hududu yoktur. Allah'ın helâl rızık kapısı kapalı gibi görünürse de alıntıları ile müracaat edenin elini kapı boş çevirmez. Aksini düşünmek küfürdür. Sen yeterki istemesini bil Allah'dan istemek en büyük ibadetdir. ibadet, bu istemenin temizliğine kavuşturma olduğunu unutma. Fatiha sûresini oku da anla. Söz alıp verme var onda. Sen bir defa elini temiz tutarak aç. Oradan boş dönme yoktur.

Allah "kapına geleni boş çevirme" buyuruyor. Kendisi hiç boş çevirir mi. Bunu düşünmek bile küfürdür. Aman dikkat et... Kapının tokmağını çalmasını bili.. Errezzakı âlemdir. Münkiri de kâfiri de hiçbir yaratığı geri çevirdiği düşünülemez. Allah'ın helâl rızık hazinesi haram rızkı yok edecek derecede hudutsuzdur.

Dünyada muayyen bir müddet kalacağını hakkı ile bilen, verilen rızkına kanaat edip yaşamak (NEFSİN)... Ahireti terk ederek cehennem korkusundan ve cennet mükâfatından dolayı düşünmeyerek Allah'a ve peygambere bağlı yaşamak (GÖNLÜN)... Kendi kendini terk etmek ve hiç olduğunu bilerek Allah'dan başka hiçbir şeye rağbet etmemek (CANIN), zühdün. Yani Mansur gibi olmak. Bir damla suyu denize dökersen ikilik denizde kaybolur. Deniz denizdir. Damlada damladır. Deniz coşsa dalgalansa burada irade denizindir. Damlanın değil... O koskoca deryada damlayı bulmak imkânsız. Ne akıl ile ne de kimya ile bulamazsınız.

Mutlak hakikat Allah'dır. Hersey O'ndan...

Fakat hiçbir şey O değil...

(Tevhid) bunu bilmektir ve bu Hak demektir. Aman dikkat et. Anlamayanlar Mansur gibi başını vururlar... O zaman ne kulak, ne göz işe yaramaz. Hiç olduğunu anlamak (Hak) demek budur. Mansurluğunu ilân etme... Allah ile senin aranda sırra kalsın... O zaman ceset ile insanın görünmeyen öte tarafı hududundasın. Bunun arası kalp gözü dedikleri ve tarifi mümkün olmayan

(gönül)dür. Cesedi ile imkân âleminde, ruhu ile kudret âleminde olmak (gönül) gözünün açık olması demektir.

Namaz miraçtır demek: Gönül ile Hak olana bağlanmaktadır.

Gönül: Hak olana bağlanmanın ismidir. Bunu unutma. Mecnun gibi Leylâ'ya bağlan...

O zaman çölü de görmezsin, kumu da, sıçağı da. Allah'dan başka o aşkla birsey göremezsin. Hiç ol ki onunla birlikte olduğunu anlarsın o zaman...

Sana son öğüt: Akşam ve sabah namazlarını vaktinde kıl aslanım. Kim ne derse desin o iki namazın kazası yoktur. "Süvariler bile sizi kovala sa sabah namazının sünnetini kaçırmayın" diye Resülü Ekrem buyuruyor. Bir gün gelir bu suretle (GÖNÜL) ne imiş öğrenirsin o zaman bana da dua edersin. (Allah gönlün gibi versin) demek ne demektir. O zaman anlarsın bu duayı. Namaz gözüüm nurudur buyurdu Resülü Ekrem. Namazın gözle ne alâkası var bilir misin "Ben kulumla görürüm" diyor Zül Celâl. Bu, Allah ile beraber hem kendini hem de Halik-ı Hak olarak görmek demektir. Bu (gönül) dedikleri nesne işte budur.

AZILMAMIŞ SIRLARIN İLKİ YAZILACAK SIRLARIN SONU

YEMİN: İnsanın mânevî varlığının, lekesiz, dürüst köşesinden hakikati söylemenin en büyük mukaddes şâhid olarak gösterdiği kelâmdir.

Bütün insanlarda bu mevcuttur.

Sözle, hareketle, işaretle tezâhür eder.

En asıl kudsalından başlıyarak muhtelif şekil ve sözlere bürünmüştür. Bu da insanların inanma ve inanmamanın çarşımıası neticesi husule gelmiştir.

Hâlbuki bu çeşitlerinin hiçbirı hâkîkat değildir.

İSLAMDA YEMİN:

Allah'ı şâhid tutarak yâni onun görücü, işitici, her yerde hazır ve nazır olduğunu, sana senden yakın bulduğunu, kendinin onun halkettiğini, rızkını, her şeyi onun verdigini, onun mahlûku olduğunu, kâfi olarak bilip iman ederek: Söz vermektir.

Doğruyu söylemektir. Hareket etmektir.

Yeminde insanı küfür, isyan ve cehenneme götürecek ve hayatı iken bile zelil ve hüsranla, helâke götürecek taraflar olduğu gibi,

Söylenmesi doğru olmayan büyük bir sırr-ı ilâhî de gizlidir.

Yemin kadrosu çok geniş mânevî bir meseledir.

Dinsiz bile bunun farkındadır.

Fakat idrak edememiştir.

Dindar olanlar bile bunun tamamiyle farkında degillerdir.

"Sık sık yemin edenlerden kaçınız." Hadis.

Çok insanlar:"Vallah, Billah" lâfızlarını ağızlarından eksik etmezler.

Bu en büyük yemin ve en tehlikeli lâfızdır.

Mânâsı şudur:

O Allah var ya O büyük, bütün sonsuz kâinâtı muhittir. Şah damarından daha yakındır.

Her yerde hazır

Es Semîg ve el Basirdir.

Ondan hiçbir şey gizli değildir.

Her şeyin yaratıcısı olan O'nda erir yok olur.

“O’NUNLA BİRLİKTE SÖYLERİM Kİ” demektir.

“O’nu zorla kendime ortak ederek birlikte söylüyorum!” demektir.

“ALIŞ VERİŞTE, VESAİREDE YEMİN ETMEK. MALA KİYMET VERMEĞE GİDERSE BEREKETİ MAHVETMEĞE EN BÜYÜK SEBEBDİR.” Hadis.

Yemin bir defa kendi varlığını şâhid tutarak yapılır.

Bir de şâhid tutarak yemin yapılır.

Aralarında azim fark mevcuttur.

Cenâb-ı Allah; Yıldızların mevkilerini, geceyi, bir yıldızı, âhiret gününü, kiyameti şâhid tutarak yemin eder.

Resûlullah Efendimiz: “Ruhumu yed-i kudretinde tutan Allah’ıma kasem ederim ki...” (Allah biliyor ki) demektir. Bir de Cenâb-ı Allah Zâtı Ahadiyeti üzerine yemin eder. Bu azim bir yemindir.

Bunda şüphe eden bile kâfir olur. Tövbesi yoktur.

"Yalan, Yalancı Şâhidlik" en büyük Allah'ı inkârdır.

Ebu Cehil'in azabından fazla azaba insanı dûçar eder.

"HAYATINIZA BİLE MAL OLSA, YALAN SÖYLEMEYİNİZ! YALANCI ŞAHİDLİK YAPMAYİNİZ!"
Hadis.

Doğru olarak şâhidlikte bile yemin etmeyiniz!

Kendinizi ve size sizden yakın olanı örselemiş olursunuz.

Hakiki insan yalan söylemez, bilmez...

Ancak mühim, hayatı ailevî, vatanî, meselelerde hakiki adâlet divanları size yemin teklif edildikte :

"ALLAH'IM ŞAHİDDİR O MUHAKKAK BİLİYOR Kİ, SÖYLEDİĞİM DOĞRUDUR. İÇİNDE ZERRE KADAR ŞÜPHE YOKTUR" tarzıdır. Buna çok dikkat etmek lâzımdır.

Şimdi ise: "Namusun" üzerine yemin oluyor.

"Namus" nedir ki acaba?..

Şaşırmayın dinleyin: "Namus" târif edilemez.

Her şahsin düşüncesine göre izah edilemiyen bir şey ifâde eder.

Namus: Hakk'ın önünde kıl kadar bile olsun hakikat olan her şeyden hareket, fiil, söz, düşünce olarak sapmamaktır. Doğruluğun gayesi demektir.

Lügata bakarsanız: “İFFET, İSMET, NEZAHAT, EDEB, HAYÂ, DOĞRULUK” gibi fezail-i insaniyetin hulâsa-yı maânisini câmi bir kelime-yi mukaddese muttasîfî beynennas daima aziz ve muhterem olur.

Bundan başka: Melâike, vahiy, arapçada ve farsçada aynı kelime mevcuttur.

"Cebralî" namusu ekber ismi verilir. Doğruyu hakikati getirdiği için...

Bazı kimseler... Yemini âdetâ fiili, hareki, lafzı olarak ağzında sakız yapmıştır.

“VALLAH BÎLLAH” kelimeleri herkesin ağzında mütemadiyen söylenmektedir.

Bu lâfız çok tehlikeli bir sözdür.

Söylemek doğru değildir.

Mânâsı: “O Allah var ya bütün sonsuz kâinâti muhittir. Şah damarından bana daha yakın olan O'nda erir yok olurum. O'nunla birlikte söyleşim ki!” demektir.

Bazı kimseler değil aşağı yukarı herkes:

1- Allah canımı alsın ki,

2- Çocuğumun ölüsunü öpeyim ki,

3- Allah kahretsin ki,
4- Hayrını görmiyeyim ki,
5- Anam avradım olsun ki, (anamla zina yapayım demektir)
6- Kur'ân'a el basayım,
7- Orospu çocuğu olayım ki,
Gibi sözlerle yemin edenler çoktur.
Bunların hepsi küfürdür.
Tehlikelidir, hakiki İslama...
İnsanı kâfir yapar dikkat!..
Bu gibi lâkirdılar diğer dillerde yoktur.
Yalnız bizim ülkemizde vardır.
Başka dillere tercüme edilse bile mânâsını bir türlü anlıyamazlar.
Hristiyanlarda: Put üzerine, Hazreti İsa'ya ve İncil'e dayanarak yemin ederler.
Bu üç şey şâhid olsun ki, doğruyu söylüyorum tarzındadır.
İslâmiyetten evvel eski Türkler de yemin bir türlü idi.

"Gök Tanrı şâhid olsun!"

İşte o kadar...

Bazı Türk kabilelerinde de: Avrat, at, kılıç üzerine yemin ederlerdi.

Bu da şu tarzda olurdu:

"Bu üç şeyin kudsîyeti üzerine muhakkak doğru söylüyorum!" şeklinde idi...

Hakiki islâm da her şeye yemin etmez.

Çünkü yalan söylemez.

Yemin teklif edilirse:

"Ruhumu yed-i kudretinde tutan kul olduğum
"ALLAH"şâhid olsun ki,doğruyu söylüyorum!" işte o kadar.

Kur'ân-ı Kerim'de "و" harfi vardır.

Bir çok âyetlerde bu harfle haşlar.

Bu "و" bir nev'i yemindir.

"Bu doğrudur.Buna şüphesiz inanın!" mânâsını taşıır...

"و" Kat'iyet. Doğruluk, hakikat ifâde eder.

و و و و و و

7 tane VAV... Büyük olan kudsî olan bu hakikati ifâde eder. Eski hattatlarımız bunu gâyet güzel levha hâlinde yazmışlardır.

Şu şekilde:

Bu imanın en büyük yeminin yazı halinde ifâdesidir.

Bu yedi "VAV"ın ayrı ayrı mânâları vardır.

Bu husus sırdır.

Bunu bilen de vardır.

Bu sırda tek "VAV" hâlinde hattatlar tarafından yazılmıştır. Şekil bir işaretettir. Asıl ondaki mânâdır.

وَاللَّهِ daki bu "وَ"ı herkes bilmez.

Büyük velilerin bilgisi hududu içindedir.

Bizler bilemeyez...

بَرَادَكِي لَحَوْلَ وَلَا هُوَ buradaki "فُؤَادٌ" "حَوْلٌ" lar "وَ"ı Zât-i Âhadîyete ait olduğunu bunda mânen elde edilebilecek insanoğlu için büyük mânevî kudret, mârifet, tasarruf, kerametin anahtarı olduğu ifâde edilmiştir.

Diye büyük veliler ifâde etmişlerdir..

İsm-i Azam'a da buradan varılır...

Velhasıl yemin insanlar arasında doğru olup olmayanın tefrika için yapılır.

O hâlde “Doğru” hakikattir. Değişmeyen ilâhî bir mihenktiler.

Allah'a inanan doğrudur demektir. Kuldur.

Kul doğrudan başkasını ne yapar ne söyler!

O hâlde, böyle insanlar arasında yemin olmaz. Yapılmaz. Ondan şüphe edene doğruya anlatmak, öğretmek ispat etmek lüzumsuzdur.

“Benim söylediğim doğrudur!

İnanmak sana kalmıştır!” ... Kâfidir.

Hadiste Resûl-ü Ekrem şöyle buyuruyor:

“Helâk olacağınızı bilseniz yalan söylemeyeiniz.”

Yalan söylemeyenin bir şeyin yalan ve doğru olduğunu ispata Allah yanında lüzum yoktur.

Allah Âlimü'l- Habirdir.

Her şeyi bilir. Açığı da, gizliyi de, doğruya da, eğriyi de, yalanı da... Yemin etmek hakiki kula yaraşmaz... Kime neyin doğru veya yalan olduğunu ispata çalışıyorsun...

Şâhidlik de aynıdır.

“Gözle gördüğünü, kulakla işittiğini, hakikatini ortaya çıkarmak için çalışan, Hakk'ın kanunuyla hüküm verecek makamlar huzurunda söylemek.”

Şâhidlik diye târif edilir...

İslâmda 4 şâhid esastır.

4 kişi aynı şeyi söylerse zâhiren şâhidlerin söyledişi doğru ve hakikât olarak kabul edilir.

3'ünün doğruya söyledişi, birinin de yalan söyledişi anlaşilsa bile, 3'ü iftira makamına düşerler...

Bu 4 kişinin de aynı hadisede görmesi, işitmesi, bulunması şarttır... Tek şâhid olursa o zaman yemin teklif edilir. Bu yemin de adâlet makamında huzurunda olur ki, şâhid adâlet makamı olur o zaman...

Yalani hakikât diye şâhidlik eden yemin eden kimse küfürdedir. Kâfîrdir. Kâfir, Hakk'ı hiçe sayan Allah'ı inkâr eden demektir.

Bazları kâfir şeytan diye söylerler.

Şeytan kâfir değildir, Hakk'a inanmış onun meleğidir.

Kendisi bir vazife ile mükeilefdir.

LÂNET:

Kur'ân-ı Kerim'de, "Şeytan" müfred olarak, meleğin üzerine aldığı vazifenin ismidir.

Cem'i olarak geçen lâfız ise insanlar arasında geçen fenâ, kötü, Hakk'ın men ettiği arzu hilafina olan fiillerdir.

Lânetlenmiş fiillerdir. Hareketlerdir. İşlerdir.

Şeytan yaptığı bu işlerden dolayı mes'ul değildir.

Fiilleri yapan insanlar bunlardan mes'uldürler...

Şeytana küfredilmesi de küfürdür.

Lânet edilir. O kadar.

O da Hakk namına, bu da şahsına değil, yapacağı vazifelere yaptırdığı fenâ, kötü işlere lânet edilir...

Şeytan olmasaydı:

Hakk'ın cennet ve cehenneme halk etmesindeki murad belli olmazdı...

Şeytan Cennet'te Havva'yı kandırılmıştır.

Menedilen meyveyi yedirmiştir.

Şeytan niçin Âdem'i kandırmadı da Havva'yı kandırdı.

Bu büyük bir sıldır.

Hakk'ın muradinin âdetâ bir kanunudur.

Şeytan Âdem'e secde etmedi.

Havva'ya secde meselesi mevzuu bahis değildir.

Bazı kabahat gibi görünen şeyler bazı hakikat ve sırların örtülmESİ içindir.

Yalan bundan dolayı İslâm'da haramdır.

Hatta şıktır. Niçin şıktır?

Yalan bu büyük bir meseledir.

Havva'ya hususî bir ruh nefedilmiştir.

"Tek candan" "Nefsin vahidetin".

Bu husus ruhtan ötürü: "Cennet anaların ayağının altına serilmişdir" bu hususî ruhtan ötürü.

Analara süt verilmiştir.

Analara göz yaşı verilmiştir.

Hay Tezgâhı verilmiştir.

Bazı ibâdetler, bazı uzungâ sebepler perdesi altına gizlenerek kadına bağışlanmıştır.

Hayırlı kadınlarla namaz bağışlanmıştır. Kaza etmez.

Oruç değil. Kaza eder.

Bu bağışlamada büyük bir sırrıdır.

Hayır perdesi altında, hayır olan kadın, bittikten sonra gusleder.

Bu cünüpük guslu değildir.

Cima' yapmamıştır.

Bu gusül nedir bilir misin? Bilmezsin. Bilme daha iyi.

Cuma namazı kadınlara farz değildir.

Kadınlardan imam olmaz.

Peygamber, Nebi gelmez.

Hakk perdelerinden mahremiyet, setr-i avret kadınlardır.

Hakk'ın en büyük yarattığı kadındır.

Amma bunun ne olduğunu kimse idrak edememiştir.

İdrak eden de söylememiştir.

Söyleyemez de...

“Kadın şeytandır!”

“Kadın insanı baştan çıkarır!”

Bunlar lâkirdı değildir.

Hakikât değildir.

Zayıf, sapık kimselerin sözüdür.

Bunda da bir şey ifâde edilmektedir...

Rüyada bile şeytanın temessül edemeyeceği nesneler şunlardır:

1- Bulut

2- Su

3- Horoz "Muayyen bir cins horoz, her horoz değil."

4- Koç, koyun

5- Siyah gül

6- Kadın, Huri. Hazreti Havva. Hazreti Meryem.

Hazreti Fatima. "Huri" nedir? Bilebilsen çıldırırsın!..

7- Resûl-ü Ekrem...

8- Dört büyük melek...

Kadın; Şeytan, işlerinin aksettirilmek istediği bir aynadır. Âdemî Havva kanalıyla kandırdı. O kadar...

Kadına şeytan denilemez!..

Kadını yoldan çıkaran erkektir!..

Irzına geçen erkektir!

Fahişe yapan erkektir!

Cünüp yapan erkektir!

Hangi temizlikten, iffetten bahsediyorsun :
"Şeytan

Havva'yı şeytan kandırdı!" diye söylüyorsun...

“Neyi sevelim Yâ Resûllullah?”

“Namazı! Namazı! Namazı!”

“Kimi sevelim Yâ Resûllullah?”

“Ananı! Ananı! Ananı!”

İşte muhterem sahabelerin Resûlüllah'a soruları cevabı Resûl bu!..

Üç defa söylemelerindeki murad...

“Allah için sev!

Benim için sev!

Kendin için sev!..”

Kadınlardan bundan dolayı “Nebi” peygamber gönderilmemiştir. Nebilik muvakkattır.

Kadının işi ise muvakkat değildir.

Hakk'ın en çok kiskandığı duyguda anaya verdiği ana şefkatidir.

Hafaza melekleri ana yolundan bahşolunur insanlara...

Zifafta erkeğin kılacağı 2 rekat namaz bunun içindir.

Bu bahis çok derin sırlı deryasıdır. Uzundur.

Daha bildiğim kadar söylersem çıldırmak işten bile
değildir.

Kadına eziyet edenin sonu hüsrandır.

Bunu unutma!.. O kadar!..

Resûl-ü Ekrem: “Bana 3 şey Hakk tarafından
sevdirildi.”

Buyuruyor.

“Sevdim!” demiyor,

“Sevdirildi” bunda ince, gizli bir emir ve
mecburiyet vardır.

“1 - Kadın

2- Güzel koku

3- Gözümün nuru namaz!”

Bu basit bir söz değildir. Düşünmek gerek!..

Namazın bağışlandığı hiç bir makam yoktur.

Yalnız kadına hayır zamanında bağışlanır...

Şunu da unutma!

Kadındaki "fadıl" erkekten 7 misli fazladır.

Bunu anlatmak çok zordur.

Araştır, âlimlerden sor! Kitap karıştır. Öğren!..

Ben anlatamam!..

Şunu da unutma!..

Kadınlardan büyük velîler gelmiştir.

Şimdi bile vardır...

Hazreti Adeviye, Tilmizeyi Sakâfi, Güл Hatun =
Evliyâ kadın, Kar Yağdı Sultan, Lohusa Sultan...

Daha yüzlerce, binlerce Hakk'ın perdesi altında
gizli..

Evliyâ kadınlar kimseden himmet almazlar.

Onlara Hakk tarafından kendilerine verilir.

Temizlikleri, iffetleri, ibâdetleri Hakk'a ve Resûle
bağlılıklarını yüzünden...

Velhasıl yemin; Allah'ı şâhid tutarak onunla
birlikte doğruya söylediğini sözle ifâde etmek ve
bildirmektir.

Yemin ederken abdestli olmak, düşünülürse farzdır.

Abdestsiz yemin de Hakk'a karşı hürmezsiziik
vardır.

Bu hususa çok dikkat edilmelidir.

Hakiki mü'min yalan söylemez.

Yalan söyleyen hakiki mü'min de yoktur.

O hâlde şüphe ve vehim mü'min işi değildir.

O zaman yemin edecek mesele kalmaz...

"Allah'ım şâhiddir ki, söylediğim doğrudur!".

Yemin tarzı en doğrusudur.

"Sık sık yemin edenlerden kaçınız!"

İşte Resûl-ü Ekrem'in hadisi budur.

Aynı zamanda: «Kaçınız da siz de, sizden kaçılacak duruma düşmeyeiniz!» demektir.

Sözümüz burada bitti!

Hakk doğru yolda yürümenize yardımını esirgemesin.

Bu da duamızdır.

Hakk kabul ederse...

İnşâallahı Rahmân...

KELİMELER :

YEMİN:

Sözü Allah'ı (c.c.) zikrederek kuvvetlendirmek.

Kasem.

* El tutuşarak, Allah'a bağlılıklarını bildirerek, Allah'a ve birbirlerine söz vererek ahitleşmek.

* Mübarek. * Sağ taraf, sağ el.

Mukaddes : (Kuds. den) Takdis edilmiş olan. Temiz ve pâk. Noksan ve kusurdan müberra ve uzak olan. Her çeşit noksan, ayıp ve kusurlardan münezzeh ve uzak olan. Kudsi.

Muhit : İhata eden. Etrafinı kuşatan, çeviren. * Etraf. Çevre. * Büyük deniz. Okyanus. * Mc: Büyük âlim.

Es Semîg: Es Semîu: Her sesi ve sessizliği işten ve duyan. Mutlak duyucu olan ALLAH-U ZÜ'L-CELÂL.

El Basir: El Basîru: Vâkif-hâbir-âşinâ-hâzır-nâzır olarak açığı ve gizliyi gören... Mutlak görücü ve basîretin sahibi olan ALLAH-U ZÜ'L-CELÂL.

Namus : Irz, iffet, edeb, hayâ. * Şeriat. * Melâike. * İrade-i İlâhiyenin tecellisi. * Nizam. * Emniyet ve istikamet gibi faziletlerin muhassalası olan pek kıymetli haslet. * Bir kimsenin mahrem, gizli esrarı olup işleri ve

hallerinin iç yüzüne vakıf ve muttali kimseye denir. * Hayırlara ait gizli hâllerin hâmil ve vâkifi olan. Bu mânada Cebrâil Aleyhisselâm'a itlak olunur. Sair melâikenin vâkif olmadıkları vahyin sırlarına vakıf ve mahrem olması cihetiyle ona namus-u ekber denilmiştir. * Hâzik. * Mahir. * Av ve tuzak. * Nemmam mânâsiyle fitneci ve koğucu. * Birisinin hilesine siper ettiği şeye ve arslan yatağına da bu mâna verilmiştir. * Temizlik, doğruluk.

İFFET: Namus. Temizlik. Perhizkârlık. Nefsi behimî temayüllerden men etmek. Helâla razi olup haramdan kaçınmak.

İSMET: Günahsızlık, mâsumluk. Günahlardan kaçınmak melekesine sâhib olmak. Suçsuzluk. * Peygamberlik vasıflarından birisidir. Peygamberler (A.S.), hiç bir zaman gizli, âşikâr herhangi bir ma'siyete yaklaşmazlar; bütün kusur ve hatâlardan ve şâibelerden müberrâdırlar.

NEZAHAT:Ahlâk temizliği,temizlik.*İncelik, rikkat.

Fezail :Faziletler.

Fazilet: Değer. Meziyet, iyilik, ilim ve iman, irfan itibarı ile olan yüksek derece. Dinî ve ahlâkî vazifelere riayet derecesi. Fazl ve hüner cihetiyle olan yüksek derece. Bir şeyin başka şeylerden cemal ve kemal ve fayda cihetiyle üstünlüğü, müreccah olmasına sebep olan keyfiyet.

Yed-i kudretinde: Kudret elinde.

LÂNET: Nefret. Tiksinti. Allah'ın rahmetinden mahrumiyyet.

Hilâf: Ters,karşı,zid. Karşı koymak.Muhalefet etmek.

Setr-i avret: Başkalarına gösterilmesi haram olan yerleri örtmek. Şer'an örtülmesi lâzım gelen yerlerini örtmek.

Cünüp: Cenabetlik. Şer'an yıkanıp temizlenmeye mecburiyet hâli. * Irak, uzak, baid.

Hafaza: (Hâfız. C.) Muhafizlar. Muhafiz melekler.

Zifaf: Gerdeğe girmek. Gerdek.

Fadîl: (Fâzıl) Fazilet sâhibi. Üstün kimse.

Suyun hikmeti

Şunu unutma...

Haram diyoruz. Ne demektir.

Resûl-i Ekrem'in sünnetlerinden ayrılmaktır deriz.

Allahın emirlerini yapan.

Nehiyelerinden kaçan.

Dünya ve nefis kayıtlarından kurtulan kişi, Cennet ve Cehennem endişesinden kurtulmuş olur.

Geride bir parça yaratıldığı malzeme olan çamur kalır. Çamur da aslına döner.

Rûh ise Allah'ın emri cümlesiindendir. Allah'ın vücutta yaktığı bir lem'adır. Allah'a döner. Nasıl ki bir bileme çarkından çıkan kıvılcımlar hemen gözden kaybolursa onun gibi aslına döner...

Günahkârların, cehennem azabından kurtulmaları için yapılan şefaat bir parça çamur içindir. O çamur Hak emriyle cebrai'l'in elinde yoğruldu. En temiz nesnedir. Tekrar iade ettiğin zaman onun tertemiz kalmasına çalışmak en büyük hüner ve Allah'a karşı vefadır. Onun için sende gizli olan sana senden yakın olan ALLAH ile ALLAH'I bulabilir, bulabilirsin ancak...

Tasavvuf derler

Mutasavvuflar vardır....

Tasavvuf hakkında yazılmış kitaplar vardır.

Her telden bir ses... Güzel sözler...

Tasavvuf: Allah'ın sırrıdır. İnsanın iç âleminde gizli bir sırr deryası...

Öğretilmmez

Öğrenilemez.

Tarif edilmez.

Ulaşılır. Varılır belki... İşte o kadar...

Tasavvufî kitaplar vardır.

Tasavvufî sözler vardır.

Tasavvufî cümleler vardır.

Menkibeler, hikayeler vardır.

Bunlar aslında yoktur.

Tasavvuf ulaşılan manevî bir kemal, bir makamdır.

Yaşanır... O ne tarif edilir, ne söze, ne kelimeye gelir.

Bir perde arkasıdır. Tasavvuf hakkında sual sormak bile abestir.

İnsanın iç âleminde varılan ve yaşanan bir haldir.
Su, bardağ konan ile anlatılmış olmaz...

Tasavvufî söz. Ötenin lâkırdılarıdır. Öte nedir.
Herkes kendi bilgisi kadar O'nu bilebilir...

Cesedi ile mekânda, gönlü ile sonsuzlukta olanların sözleridir. İnsanın sonsuzluğa bakan gönül penceresinden kâinatı seyretmek makamıdır.

Yaşanan bir kemâl makamı....

Son söz: Sessiz sözsüz asıl kendisiyle SOHBET-İ YEZDAN...

Bu hal sözlerle Öğretilemez...

Kitaplardan öğrenilmez.

Allah yolunda, Resul-ü Ekrem'in ruhani yardımıyla, şikayetetsiz Çile usanmadan, ne cesedi ne ruhi bunaltılara aldırmadan, kimseyi incitmeden ve incinmeden bu dünya mekânında mekânsızlığa doğru yürümekle bir hal içine girmekle mümkündür.

Bütün büyükler böyle söylemiştirler.

Hangi büyükler. Onu da bilmiyorsan.

Sözümüz yok...

Ateş buzlaavaşrsa kim galip gelir...

Buz erir su olur. Su da ateşi söndürür. Hangi ateş var ki, sonunda suya mağlup olmasın...

Bu sözleri çocuk bile anlar.

Evet doğrudur. **Fakat bunun içindeki hikmeti:**

Filozof başka düşünür.

Fizikçi başka türlü anlatır.

Matematikçi rakkamların beliğ ifadelerinde herkesin anlayamayacağı formüller bulur. Kimyacı, olayların kâinat ahenginin nasıl şuurlu bir intizamla işlediğini söyler; maddenin elementlerini formüle eder. Birleşmelerini, kaynaşmalarını ortaya koyar. Hepsi bir sırrın çözümü peşindedir. Bilmeden... Veya akıl, mantık yolundan ayrılamaz.

Aslı olan suda boğulmak korkusu içindedir. İnsanın başka âleme açılmış, tarafını sığdırıamaz formüle... Mantık ve akıl ile dış hükümler peşinde koşmaktadır.

En küçük atom ki, maddenin ötesini madde âlemine bağlayan nokta.

Sürati kavrama sığmician çekirdek...

İhtimal ve tahmin formüllerinde gizli... Bütün insanlık bu görünmeyen çekirdekle meşgul...

Bütün bu fikslerleri nazariyeleri düşünceleri, formüle edilmiş bilgileri Harman yaparsak: Her şeyin kâinatta iki yüzü vardır;

Allaha bakan yüzü...

Eşyaya bakan yüzü...

Birinci Lâ-mekân'a bağlı kısım... Bilinmeyen sonsuzluktaki durgun enerji, kudret menbaidir... İsmine ne dersen de bir şey ifade etmez zira hepsi bir yerde toplanır...

Cansız dediklerimiz de, elektronlarda.

Canlılarda aynı fakat ismi başka "HAYY" olan kısım.. Her şeyin bir maddî elementi, bir de rûhî elementi vardır. **Sessiz, sözsüz, kimsenin duymadığı bir lisanla söylenen lafları yine kendi duymak, anlamak; dilimize göre söylesek:** Maddesi dışında... Madde ötesi ve güzellikleri ötelerin ötesinde...

Mekân da maddî element tüketdi mi, ötenin enerji elementi hemen öteye döner bir anda...

300.000 + Delta Δ saniyedeki süratle...

Her an zamansızlıktan, mekânsızlıktan akıl hududu mekâna ve zamana geliş vardır. Yine her an zaman ve mekândan zamansızlığa ve mekânsızlığa, aklın ötesine akış vardır. Her şey iç içe, bu alış veriş idrâk edilemiyecek kadar hızlı olduğundan, her şey birbiriyle kaynaşmış zannediyoruz. Yokluk ve hiçlik mefhumu diye bir şey yoktur. Her şey vardır. Bu laflar insan aklının son tahammül hudududur.

Bunu anlayanlar... Hak ile birliktedirler.

Secdededirler...

Kâinatta ne varsa Allah'ı tesbih eder.

Siz bunu göremez, anlayamazsınız...

Bu tesbih durduğu dakikada kâinât yoktur.

Bütün, kâinât, Hak'ın güçlerinin, kudretlerinin mekânda görünüşüdür. Bu güçler de Hak'ın görünüşüdür. Kâinâttâ her şey her an, hem yok oluyor ve hem de tekrar var oluyor. Ne tarafa bakarsan bak, bu âhenk ve şuur her yerde vardır. Onsuz boş yer yoktur. Balık deryada yaşadığı gibi, biz de dünya yüzünde yaşıyoruz. Burada şuurlu âhenk de bizim deryamız... Bu âhenk kaderdir. Allah'ın en büyük sırrı... Bu sırr hiç bir peygamber ve meleğe bildirilmemiştir.

Bozuldu mu ki, böyle bir bozulma yoktur. Bozuldu dediğimize tesadüf deriz.

Kaza ismini veriyoruz. Alın yazısı, kader, kismet diyoruz. Bu âhenkli şuuru bu sözlerle tasdik ediyoruz demektir. İnsan yuvarlak taşa basarsa düşer. Suç taşta değildir.

Fakat taş orada olmasa insan düşmeyebilir.

Kendi yumruğun hiç yüzüne çarptı mı?

Bu lafi düşün, bir şey açıklıyoruz böylelikle...

Bir ağaç ormanda devrilirse, gök gürültüsü gibi ses çıkarır.

Ormanda kimse yoksa sesi kimse duymaz. Ama yine ağaç yıkılmıştır.

Dünya da bir orman, oraya gir. Dolaş. Fakat elinde balta olmasın... Baltasızlık kadere inkiyatdır. Sakin ol...

Savaş derler. Savaş, işlenen cinayetlerin günâhını örten bir kelimedir. Kinden doğar. Kin, insanın acısını azaltmaz. İntikam, başka birinin acısını çoğaltır. Ondan da tekrar kin doğar, bu sürer gider.

Nefret tuzlu su içmek gibidir. İçtikçe susuzluğun artar. Öldürmek, insana şeref kazandırmaz. Öldürmek, cesaret işi değildir. Korkakların işidir.

Her şeye karşı iyi davranışmak, insana şeref kazandırır. Her insan ölümü kendi aynasında görür.

Ölüm, insanı tedirgin etmez. İnsanı tedirgin eden ölüm korkusudur. Ölüm yok olmak değildir. Şekli bir değişme ile asıl tereküp ettiği adeta atomların ayrılmasıdır. Rüyâdan uyanmadıkça rüyânın rüyâ olduğunu anlamadığımız gibi, ölümün sırrını olduğunu anlayamaz.

Ölmeden ölmeli...

Kendi kendime söylüyorum: Beni kaybetmek, bir gölge kaybetmek gibidir.

Ölüm vücudun yıkılması, Allah'ın kurduğu şeyi mahvetmesi değildir. Bu bir çözülmedir. İnsanın manevî benliğini halktan Allah'ın kendisine çekmesidir. "Her şey Hakk'a döner" (Âyet). **

Bunu bilen ölüme büyük altından güler.

Sedefe zarar gelir inciye değil...

İnsan beden ise, o halde rûh nedir. Rûh ise beden nedir.

Bu iş ne senin, ne de benim işim. Her ikisi de birbirini gizliyor. Beden, rûhun gölgesinin gölgesinin gölgesidir.

Mahsulün adına tane, diğerine saman çöpü demişler...

Allah hikmeti bu...

Zıtları birbiriyle kaynaştırdı. Rûh bedensiz bir iş yapamaz.

Kalıbin de rûhsuz soğur. Donar. Kalıbin da meydandadır.

Canın gizli...

Toprağı bir insanın başına atsan yarmaz...

Suyu dökseñ yine başı yarmaz.

Onlardan yaratıldı insan...

Su ve toprak nankör değildir.

Şimdi toprak ile suyu karıştırıp kerpiç yapsan başı param parça eder.

Başı yardım mı kerpiçin suyu aslına döner. Ayrılış gününde toprak aslına döner.

Allah'ın su ile toprağı birleştirmesinin hikmeti işte bu.

Başka birleşmeler de olmuştur. Amma onları ne kulak duymuştur, ne göz görmüştür. Eğer duysayı kulak olarak kalırdı başka sözleri duymazdı. Buraya söz bağladık. Ateşin yakmadığı eşref saatin sırrını öğrenmek için usta ara...

Allah'tan ayrılmayan insanın fotoğrafını kudret makinesi çekmiştir. Arşta onu seyretmeye gayret et.

Arşın penceresi kalbin gönül kısmındadır. O aralıktan bakmağa çalış...

Lafların tuhaflığına bakma ve sapıtmaya...

Kendinde tanımadığın bir dost tanıyorsun. Allah insanın içinde âdemiyet hamulesine sarılmıştır ve fakat bunu bilen çok azdır. Kader Allah'ın hiç bir peygambere ve meleğe bildirmediği, kendi indinde gizli ve her şeyi kâinatta içine alan ahenk... Bu âhenge uyan mümkündür. Diğerleri hayır.

“Mümin, müminin aynasıdır” (Hadis).

“Ya Habîb'im,sana bakiyorlar amma göremiyorlar” (Âyet).

Hakikî mümin bir aynadır. Onda, “El-Mümin” ismi mütecelliidir. Onu görmek mümkün kündür.

Mümin, insan şekliyle Allah'ın esma tecellilerinin göründüğü bir aynadır.

Görmek güç.

Görmek kolay.

İnsanın en mahrem yerinde ALLAH gizlidir.

Bir tohumda orman gizlidir. Bunun gibi...

İnsan da HAK gerçekleriyle gizlenmiştir. Bu gizlenmeyi yapan perdeleri kaldır. Yırt...

Eğer çıldırmazsan, gör Hak'kı o zaman...

Bundan dolayı hakikî mümin diğer mümini kardeş bilir. Sevgisi, nebat, hayvan, maden ve insan, her şeye şamildir.

Her şeyi inasan Allah için sevmelidir.

Allah'ın Rahîm ismiyle sevmelidir.

Hak'ının yarattığı ne varsa azîzdir. Çünkü Hakkın kudret ve güçleri onda ortaya çıkmıştır. Allah Azîz ve Hakîm'dir.

Mümin başkasını kendine numune almayacaktır. Başkasına numune olacaktır. Din, olgun, kâmil insanların iç âlemindedir. Ancak doğruluk, adalet, fazilet yekdiğerine hürmet ve sevgi süsleriyle dışarıya akseder.

Hak murat etti, topraktan bir bedende bütün kudret, güçleriyle, kelâmiyle görünmek arzuladı.

İnsana bir istidat verdi. Kemâle ermesi için de "Kelime-i şahâdet" ile kelâmdan kalbe, kalbten gönüle, oradan da kendisine varma yolunu gizledi.

Kemâle ermek demek: İnsanın mahreminde olan bütün manevî hünerlerin aslına varmak ve o asıl ile bulunmaktır.

Bunun ismine de "Mümin" dedi.

"El-Mümin"nin aynası olduğu mümin...

Mümine, tevhid peşinde koş dedi.

Rızkın benden. Güç ve kuvvetin benden. Her şeyin benden. "Vahid"de "Ahad"ı bul. "tek"te kaybol. Bu bire girip kaybolmak var ya: Deyyân ile buluşmadır. Tam birleşme olmaz. Şirk olur. İnsan Kuldur; Hak olamaz.... "Ben gizli bir hazineyim görünmek istedim kendimi seyretmek arzuladım bütün kâinatı halkettim. Vahdetten Kesrete dönerek gördüm. Kendimi gizledim. Namütenahi kalabalıkta kayboldum. Beni bul"...

Sana ip uçları verdim. Usuller bildirdim. Beni bulmak için...

Denize atılan balık ağı gibi. Bir gün ağ çekilecek. Hepiniz bir araya gelip bana geleceksiniz...

Denizde yaşamayı öğrendiniz amma karaya çıktığınızda yaşamayı öğrenmediniz.

Ben size dalganın denize yakınlığı gibiyim.

"Her şeyi sudan halkettik" âyetindeki "her şeyi" nedir? Her şeyde su vardır. Bu ne demektir. Her şeyde ben varım. Ben kudretimle tecelli ettim. Bütün güçlerimle göründüm. Her meydana çıkıp zuhur eden her Şey'in aslı, sırrı, gücü, kudreti o zuhur eden Şey'in içinde kalandır. Arş'ım su üzerinde kurulmuştur. Allah'ın arşını kimse bilmez. Melekler bile bilmez. Yaratılanların hiç biri bilemez. Cebraîl'in bilgisi de görmeğe ait bir bilgi değil, Levh-i Mahfuza dayalı bir bilgidir. Meleklerin bilgisi Resullullah'ın bilgisi gibi değildir. Suyun neden halk

edildiğini nasıl halk edildiğini ne melek ve ne peygamber hiç kimse bilemez. Hak'ın sırrı bildirilmemiştir. İnsanlar ancak madde varlıklarını incelemeğe imkân bulabilirler.

Kendinde taşındığı ulvî dostu bilen çok azdır.

O’nu bilen:

Ölümden. İhtiyarlıktan. İstiraptan kurtulmuştur.

Ölmemezlik suyunu içmiştir.

İnsan, Rahim ve Rahman gözüyle bakıp yekdiğerini sevseydi, Hak'ın cennetini dünyada görürdü. Cehennem kendiliğinden sönerdi. Bu ince sırrı bilmeyenler kibir içindedirler. Zalimdirler.

İnsanlık, asırlardır, bu gibilerin körlüğü yüzünden derdi, ısdırabı, açlığı, huzursuzluğu kendinden ayrılmaz bir arkadaş yapmıştır. Bundan dolayı insanlar güvenmenin ne olduğu unutmuşlardır.

Bir damla suyun söylediği işte bu...

Günün birinde koskoca okyanusa buluttan bir damla yağmur düştü.

Koskoca okyanusa...

Damla denizin genişliğini görünce utandı.

Şu deniz denilen yerde ben kim oluyorum.

Eğer deniz bu ise gerçekten ben hicim, dedi.

Damla kendisini hor görünce...

Sedefin biri Onu koynuna aldı. Seve seve besledi. Sonunda bu sevgi O bir damlayı padişahlara yaraşan ünlü bir İnciye çevirdi...

Görünmeyen sevgi o dammayı, içinde eritti. Görünür inci oldu. Taçlara konmak için... Sedef gurur duydu yaptığı işten... Kendisi de nadide eşyalara fırlayarak kakıldı. Rahleleri, saray kapılarını süsledi...

Aza kanaat eden sedefin içini de Allah inci ile doldurdu... İşte bu "Su Kitabı"nın hikmeti bu minicik hikâyede gizlendi.

İnci olmak için gönüllere...

Acaba O damla bilmiyormu idi.

Okyanusu o damlacıklar okyanus yaptı.

Okyanusta biliyordu kendini, ben bir damladan türedim. Aralarındaki bu sessiz konuşma o halde neden. Damla Okyanusu gördü utandı. Kendini hor gördü inciye döndü.

Kudret O damla da. Okyanusu damlalarıyla gösterdi.

Ramazan Sohbeti

Allah sofranızı bol, bereketli, gönlünüzü güler yüzlü, alnınızı secdeden kaldırmayanlardan eylesin ve Su gibi aziz olun. Hz. Musa ateşi gördü amma o, ateş değildi. O Nur'du. Geceyi zenci gibi görmeyin. Gece bir Huri'dir. Kıyimetini bilin. Onu duadan ayırma. Kabul edilmiş edilmemiş bununla uğraşma. Dua gider geri dönmez. Her duanın sonuna bir damla gözyaşı ekle.

Ekmek bile göz yaşına mani olursa, elini ekmekten çek... Filozof, düşüncesiyle kendini öldürdü. Ne kadar zekâ, ne kadar bilgi ve nice anlayış vardır ki, yolcuya haramı kesilir. Deniz suyu korkunçtur amma, balıklar için değil... Kurt yırtıcıdır lâkin düzeni, hiylesi yoktur... Binlerce farenin, bir kedinin önüne çıkacak yürekleri olsaydı kediyi paramparça ederlerdi...

Allah'a hamd etmeyen, kibleyi tanıma kabiliyetini kaybeder... Vücutuna bak bu azalar (organlar) nereden toplanıp geldi. Kimisi suya, kimisi toprağa, kimisi yele, kimisi ateşe mensup. Kimisi arştan gelmiş kimisi de ferden... Kimisi güzel, kimisi çirkin.

Karlı havada firtınada birhana sığınip konaklayan çeşit çeşit insanlar yanyanalar bu handa. Firtınakar geçti mi her biri bir tarafa dağılır. Onlar firtına korkusundan bu hana sığınmışlardır.

Hepsi geldiği yere dönmemi umar...

ALLAH garibe ziyafet çekmeyi köylülere vermiştir. Yoksulu doyurmak da köylülere verilmiştir. Bir hadisi Resulullahda "her pay eden cehennemdedir" buyrulmuştur. Allah için pay değil... Onun için müslüman dedelerimiz yemeği bir kapda yerlerdi. Yaşlılara hürmet sünnetdir. Bu asırda yaşlılara iki yerde hürmet ederler. Birisi: Yıkık köprü varsa ilk önce onları geçirirler. İkincisi sıcak yemeğe ilk önce onlara buyrun derler... Artık sen kötüluğu düşün. Açık olanını, gizlisini sen düşün... Kan görünür amma... Kılıç gizlidir. Allah için verilen cezada acele etmek doğru değildir... Kendi nefsinne hiddet için acele edilir. Kaza ve kadere razı olursa hiddet geber... Kaza ve kaderin deliğini kapatmaya çalışırsın amma... Onun binlerce deliği vardır. Şeriatde ihsan da var, ceza da vardır. Şeriat: Allah ve Resülü'hün zahiridir. Yani dışındır. Batın ise: Erenlerin yolu, Mansur'un yolu, Yunus'un yani Allah dostlarının yoludur. Batının içinde ruh cümbüşünün, perdeleri kapalı elmas sarayının içi dışı şeriatdır. Padişah yan köşede oturur. Atı ahırda bağlıdır. Hatırlık diye bir söz vardır. Herşeyi lâyik olduğu yere koymak. Allah'ın yarattığı hiçbir şey abes değildir. Kızgınlık, ilim, öğüt hepsi doğrudur bunların. Hiç biri mutlak olarak hayır değildir? Aynı zamanda mutlak olarak şer de değildir. Her birinin yerinde olmak kaydıyla faydası vardır. Birinde de zararı vardır. Onun için bilgi vaciptir. Yoksula yapılan öyle cezalar vardır ki, sevap bakımından ekmekten de helvadan da hayırlıdır. Ona vaktinde bir tokat vur da boynu vurulmaktan kurtulsun. Meclis de var, zindan da var... Allah'a hamd etmeyen kıbleyi tanıma kabiliyetini kaybetmiştir.

İnsanlar edep öğrenmek isterlerse, kargadan öğrensinler. Karga bin sene yaşar, binbeş yüz sene yaşar. Siz hiç çiftleşen karga gördünüz mü? Onun bu hali hep gizlidir. Topluluk rahmetdir. Kâh baş diliyle, kâh gönül diliyle sırlarını birbirine anlatmak gereklidir. Güneş yer yüzünü kızdırır, arada kalan pislikleri kurutur. Bu pislikler cüz'i olur ondan otlar biter. İşte Allah da kötülükleri iyiliklere böyle çevirir. Güneş en kötü şeye pisliklere bunu yaparsa, güllere nergislere neler yapmaz. Gönül asla yalan söylemez, aşk nuru ile nurlandırılmıştır. Gönül burkulması yapılan bir işde bir kötüluğun olduğunu bildirir. Fakat kaza ve kaderden kaçmaya imkân yoktur. İnsanın gözünü Allah nasıl dilerse öyle bağlar.

Binlerce dava olsa kadi kulağını şahide çevirir. Şahidin sözü göz yerine geçer. Lâfa dikkat buyrun. Bu basit lâkırdı değildir. Şahit garazsız olarak sırrı görendir. Davacı da görmüştür amma, garazla görmüştür. Garaz-gönül gözüne perdedir, insan ruhu gizlidir. Ziddi yoktur. Ruh için Cenabı Allah, o benim isimdir buyurmuştur. Mühürlemiş, gizlemiştir. Kim ki ruhu görür en büyük şahit olur.

Allah adalet sahibidir. Şahid de onun adamı olur. O halde şahitliğin ehemmiyetini düşünün. Yalancı muhakkak cehennemdedir. Şeytan bile toprağı anliyamadı. Öküz nereden anlasın.. Toprakdaki cevherler, toprağın da sırrını haykirmaktadır. Hamd ve cömertlik, dünyaya uzanmış cennet dallarıdır buyuruyor Resulullah.

Bulutla arkadaş olanın, sakaların suyuna ihtiyacı olmaz. Milyonlarca yıldız tek olan güneşe ne yapabilir? Kav önce alıstırılır da sonra ateş alır. Keyfiyetsiz, mahiyeti anlaşılmaz bir şekilde hissedilir. Ekmek veriyor diye kimseye boyun eğme. Ekmek Allah'ındır O bağışlar. Cömertliği veren Allah'dır. Irmak suyuna akseden ay gibi insanda ne görürsen onun aksidir. O halde gönlü mekânsızlık alemine bağlamak gereklidir. Allah bir insana ihsanda bulundu mu ona ihsan ettiği şeylerle beraber uzun bir ömür bağışlar, bunu unutma. Allah lütfederse o lütf, can gibi sana karışır. Adeta sen o olursun ve o sen oluverir. Ekmeğe, suya iştahın yoksa, ikisi de olmaksızın sana tertemiz bir rızık verir. Cin ve periler, koku ile gıdalırlar. Toprak meleklerin secde ettiği bir şey. Nasıl olur düşün bakalım bu nedir?...

Irmakda kuru toprak bulunmaz.

İşte bunun anahtarı. Bunu anlamak için iki söyleme, iki çağrıma kendini iki bilme, kendini yok bil. Yok olmuş bil. Ananın merhameti Allahdandır. Anaya hizmet farzdır. Anaya hürmet Allah'a hürmetdir. Çobanlık insanları sınamak içindir. Çobanlık yapmayan peygamber olamaz. Bütün peygamberler çobanlık yapmıştır. Dikkat buyrun...

Resulullah'a sormuşlar: Sen çobanlık yaptın mı? Ben de çobanlık yaptım demiş. Beden, gönlün gölyesinin, gölgesinin gölgesinin gölgesidir. Adam uyur. Ruhu güneş gibi nur... Gökyüzünde parlar. Beden ise yorgan altındadır. Kâfire göre, putun bir ikincisi olamaz. Halbuki

putda ne bir kudret vardır ne de ruhaniyet. Böyle olduğu halde o gizliden gizliye gönülleri çekip duran nedir? Bu hal bu aleme başka bir alemden parlamaktadır. Kimse farkında değildir. Bu pusuyu akıl da görmez, can da görmez. Onun için kimi puta tapar kimi Allah'a...

İnsanın bedeni, canı üstüne çekilmiş bir perdedir. Bize bizden gelir herne gelirse. Atalarımızın sözüdür.

Benden sonra peygamberlik kalmadı. Ancak bazı müjdeler olur. Bunu ya mü'minler rüyada görür yahut bu müjdeler onlara görünür, buyurmuştur Resulullah.

Rüyada beni gören gerçekten görmüş olur. Çünkü şeytan benim şeklime giremez buyurur Resulullah.¹ Bu hakikat ve basiret nuru ile seriata uyararak, bana uyanları da şeytan temsil veya temessül edemez.

Bütün peygamberler, evliyalar, melekler, Kabe, güneş, ay ve beyaz bulut, şeytanın temsil edemediği kutsi varlıklardır. Şeytan Kahr isminin zuhurudur. Ancak şaşkınlığı temsil eder. Suyun ateşin şeklini anlamayacağı gibi. Ateş de su şeklinde giremez. Zira Allah hak ile batılmayı olmasını arzu eder. Şeytan içinde hidayet izi bulunan hiçbir ismi temsil edemez.

Hak Tealâ, ruh aynasında ubudiyet sıfatıyla tecelli eder. (TİFLİ MAANI) manalar çocuğu ismi verilen tecelliye, onun için Resülü Ekrem efendimiz, Rabbimi güzel bir genç suretinde gördüm, buyurur bir hadisi şerifde. Rabbin aynası cesetdir. Allah, görenin istidadına göre halk eder, gerçekde zati ilâhi değildir.

Çünkü o bu şekilde görünmekten münezzehtir. Peygamber efendimiz de böyledir. Herkesin istidadına göre görünür. Tam varisi Resulullah olanlar müstesnadır. Bir insan Resülü rüyada görmüşse hakikaten görmüştür. İkinci Sultan Murat, Edirnedeki sarayında Hacı Bayram-ı Veli hazretlerini misafir eder. Bir akşam bizim iftar sofrasında olduğu gibi Hacı Bayram-ı Veli de ikinci Sultan Murat'ın iftar sofrasındadır. Şehzade Mehmed beşikdedir. Sultan Murat yemekten sonra sohbet esnasında Hacı Bayramı Veli'ye "Şeyhim Allah'ın izniyle ve erenlerin himmetiyle İstanbul'u almak istiyorum der. Büyük babam Yıldırım Beyazıt, Amcam Musa Çelebi ve ben, bu işe teşebbüs ettik alamadık. Gönül et, himmet et de bu şehri alalım der. Hacı Bayram-ı Veli, bir anlık murakabeden sonra tatlı ve fisiltılı bakışlar ile Sultan Muradı okşar ve şevketlim Allal'ın bildiğini senden saklayamam bu şehri sen alamayacaksın, bunu ben de göremeyeceğim.

Lâkin bu şehri şu beşikdeki mübarek şehzadenle bizim Akşemseddin alacak der. Herseyin belli bir vakti vardır. Beklemek gerek. Allah inanmış gönüllerin, iman zevkinden kazanacak halleri, farz kıldığı ibadetlerde depo etmiştir.

Feyz isteyen ibadetlere koşmalıdır. Bazı ağızlardan işitiliyor; Bizim için ibadete lüzum kalmamıştır. Çünkü, ibadetler insanı Hak'ka ulaştırın bir vasıtadır. Biz Hak'ka erdik, Hak ile beraberiz. Bu sözler tamamıyla yalandır. Çünkü ibadetten müstağni kalacak bir makam yoktur, ibadet ancak insan öldükten sonra kalkar.

El Vedud diye bir esmâi ilâhiye vardır. Seven ve sevilen demektir. Sevmek idrakden doğar. İdrakden olan şeylerdeki kemale gönül akiverir. insanlarda idrak cihazları muhtelif olduğu için her idrak cihazının kendine mahsus meylettiği şeyler vardır. Hepsinin birleştiği biricik sevgi Allah sevgisidir.

İnsanın, çocuğunu, malını, işini, sıhhatini, hayatı sevmesi fitri bir yaratılış icabıdır. Bunu yapmak için bir tahsile bir gayrete lüzum yoktur. Fakat.... Allah'ı sevmek fikri, muhakeme usulü ile hasil olur. Onun için daima abdesli gez. Yemek pişirirsen abdest al.

Gece yatarken abdest al. Abdessiz akşam lokması yeme. Abdessiz üzerine güneş doğdurma. Daima abdestli gez. Secde-i Rahmana başını koyan abdestle yüzünü süsler, vücutunu ziynetlendirir manevi ziynetlerle... Allah evinizin rızkını bol, ömrünüzü müjdat etsin.

HAKKINI HELAL ET !

Allah Dostu Derki...İnsanlar yek diğerine:

“Hakkını helâl et!” derler.

Bu ne demektir?

Ne hakkıdır?

Burada helâl olsun veya haram olsun demek ne demektir?

Kul hakkı: “Kul hakkı ile gelmeyin!”

Hayvan hakkı: “Hayvan hakkını veriné”

Komşu hakkı: “Unutmayın!”.

Bunlar âyetdir.

Analar hakkı: Âyetlerdeki haklar müfret olarak bildirilmiştir.

Her şahsa ayn ayrıdır demektir..

Analar hakkı “Bütün analar demektir”.

“Eşiniz sizin ziynetinizdir.”

Erkeğe hitaptır.

“Eşinizi memnun ediniz.”

Kadına hitapdır.

“Cennet anaların ayağı altındadır.”

Tefrik yok.

Bütün analar ...

Kadına eziyetin sonu hüsrandır.

İffetli kadın cennetdedir...

“Evlâtlarınızı hoş tutun!”

Erkeklerle hitapdır.

Onlara beyhude yere beddua müsüllü söz söylemeyin.

Bedduanız size çevrilir.

Zira beddua etmek ALLAH indinde men' edilmiştir.

Bu da Es SABÛR ismine isyan sayılır.

Hakkın, helâl veya haram olduğu insanın değil, ALLAH'ın takdirine mahsusdur.

Küfre girmeyin!

Helâl: ALLAH'ın nigmetidir her hususda.

Haram: ALLAH'ın sevmediği ve men' ettiği her hususdur.

Birşey için birine “helâl olsun!” demek büyük meseledir. ALLAH namına söylediğini unutma, hatırlarından çıkarma!..

Haram olsun demek o bambaşkadır.

Bu hususda çok dikkatli ol!..

Bu lâfları düşünmeden bol bol söylemek doğru değildir.

ALLAH namına konuştuğunun farkında misin?

Birçok büyük ve hürmete lâyik bilinen insanların bu yüzden hapishânelerde işkencelere hatta öldürülmelerine sebep olduğunu bilmek, anlamak herkesin kârı değildir.

Sabır en büyük İlâhî haslettir.

Uhud harbinde:

Hz Hamza'nın ciğerleri çıkarıldı.

Gözleri oyuldu.

Dili kesildi.

Paramparça edildi.

Resûl-ü Ekrem bu manzara karşısında ağladı ve “müsile” yapmak istedi.

Fakat o hengâmede yaratılış, insanlık ve Rahmet dini İslâm'da böyle bir şeye müsade edilmeyecekti.

Bu yasağa dair İlhâhî beyan, en tesirli olacağı bir anda gönderiliverdi. Kur'ânın gelişinde izlenen İlhâhî tavır zâten bu idi. Her emir ve yasak kendini bir hatırlaya bağlayan bir hadise üzerine gelirdi.

“Adaleti icra için bir ceza ile mukabele edecek olursanız, bunu size reva görülen ceza ve azap miktarınca yapın fazlasını değil”... “Yapın, yapınız değil” müfret olarak emirdir ve Resûlün şahıslarına emirdir.

“Fakat sabreder o kadarrını terk ederseniz, yemin olsun ki sabredenler için daha iyidir”.

Nahil suresi 126, âyet.

Bu, ALLAH’ın kanunu değişmez.

O kanuna tecavüz edersen kanun cezasını verir.

Zü'l- İNTİKAM budur.

ALLAH intikam alıcı değildir.

RAHMÂN ve RAHÎMdir.

Kanuna dokunulduğu için o kanun cezayı alır.

Dua Sünnetullah dışında ve insanın tasarruf hududu dahilinde olanlarda yapılır.

“Hak” meselesi de bunun içindedir.

Sünnetullahda câri kanunlar değişmez.

Onları değiştirmeye ma'tuf dua, onların değişmez olduğundan şüphe etmektir.

Değişmez, zira içinde aksak bir şey yoktur.

“Ya Habibim bak. Hiç bir yerinde kusur bulamazsın” Âyet.

Fakat bu kanunların altında perdelenmiş, insanın tasarrufuna girebilecek şeyler de, hadiseler de çoktur.

Normalin üstünde kuraklık, sıcaklık ve birçok şeyler de bu perdelenen hadiselerin içindedir.

Kuraklık, şüphe ve itimazsızlığın HAKK'a bağlılığın rencide olduğu zamanlarda zuhur eder.

Medine'de yağmur yağmamış. Resûl-ü Ekrem'e sahabeler rica etmiş, Resûl-ü Ekrem'de göge değil de yere bakarak, ellerini semâya kaldırmaya duayı isteyenler namına hicab ederek kaldırmamış...

“Yâ İlahi!” Burada “Yâ RABB!” dememiştir.

Bu çok mühimdir.

“Bu halk Senin El REZZÂK olduğunu, her şeyi hakkı ile takdir ettiğini unuttular, şüpheye düştüler.

Onların inançları ve tövbeye girmelerini, bu düşünceleri sarsılmışlara yardım et!” demişler.

Yağmur yağmaya başlamış.

Bu hadiseyi dua nevi derece ve kuvvetinle tahlil etmeye çalış. Olgun kimseler vardır. Onların himmetlerine sıkın. Kibirli olma.

El MÜTEKEBBİR ALLAH'a mahsustur.

O'nu "RABB" hududu içinde düşünme.

Kayarsın, içine düşersin.

Bundan da haberin olmaz.

Bu, yalnız sana olmaz.

Düger birçok ma'sum ve iyi boynu büükük kullara da tesir eder. Zâlim kadrosuna yanaşmış olursun.

Bunu Cenab-ı ALLAH: "Lâ ilâhe illa ente sübhanekne inni künti minezzâlimin" ile bildirmiştir.

Yavan insanlardan olma!..

Tavır: (Tavr) Suret. Hareket, hal, vaziyet. * Bir kerre, bir defa. * İki şey arasındaki had ve fasila.*Kader. * Miktar.

Tefrik: Birbirinden ayırmak, seçmek, ayırdetmek, ayrı kılmak. * Korkutmak.

Iffet: Namus. Temizlik. Perhizkârlık. Nefsi behimî temayüllerden men' etmek. Helâla razi olup haramdan kaçınmak.

Haslet: Huy. Ahlâk. Yaradılıştan olan tabiat.

Müsile: Savaşta yapılanca karşılık ölenin kulak, burun vs azalarını kesmek.

وَإِنْ عَاقِبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَوْقَبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ

“Ve in akabtüm fe akibu bi misli ma ukibtümbih ve lein sabertüm le hüve hayrul lissabirin : Eğer ceza verecekseniz, size yapılan işkencenin misliyle ceza verin. Ama sabrederseniz, elbette o, sabredenler için daha hayırlıdır.” (Nahl 16/126)

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَافًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَقْلُوْتٍ فَارْجِعِ
الْبَصَرَ هُلْ تَرَى مِنْ فَطُورٍ

“Elleziy haleka seb'a semavatin tibakan ma tera fiy halkirrahmani min tefavutin ferci'ilbasare hel tera min futurin. : O ki, birbiri ile âhenktar yedi göğü yaratmıştır. RAHMÂN olan ALLAH'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevir de bir bak, bir bozukluk görebiliyor musun?” (Mulk 67/3)

وَذَا الْثُوْنَ إِذْ دَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَلَّ أَنْ لَنْ ثَقِيرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلْمَاتِ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنَّمَا كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

“Ve zen nuni iz zehebe mügadiben fe zanne el len nakdira aleyhi fe nada fiz zulümati el la ilahe illa ente sübhaneke inni küntü minez zalimin: Zünnûn'u da (Yunus'u da zikret). O öfkeli bir hâlde geçip gitmişti; bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı zannetmişti. Nihayet karanlıklar içinde: «Senden başka hiçbir tanrı yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum!» diye niyaz etti. (Enbiyâ 21/87)

Edeb bu Rasûlullah Cenâb-ı Allah'nan sohbet eder.
Onun için dedim ki Şeytan, uzak kalmışların sırrıdır.

Kimden Allah'dan.

Allah'nan bir olanlara şeytan yanaşabilir mi?

Yanaşamaz!..

İnsan bu edebin içinde kaldı mı riyâ, yalan yoktur
onda, midesine de haram giremez oğlum.

Soksan bile kusar insan.

Bunların kadersizi kim?

Hani geçen de Sivil Savunma tatbikatı oldu.

Düdüklər çaldı.

Tayyare geldiği zaman şöyle olacak.

Evlerden radyo haber veriyor.

Şöyledir bir filo geliyor.

Bilmem ne ediyor.

Haber vereceğiz.

Herkes sığınağa girsin.

Bize Allah o günleri göstermesin.

“Şöyle olsun, böyle olsun!” diye haber verdiği gibi. İnsanlarda da böyle edebe girdiği Allah’ın rızasına kavuştuğunu belli eder bir şeyivardı İslamda.

Ona gözyaşı derler gözyaşı.

Gözyaşı...

Şimdi gözyaşını herkes bilir.

Böyle buradan damlar.

Bazısı elinnen siler, bazısı mendilnen siler.

Siler oğlu siler ama neyi siler farkında değil.

Ben size şimdi gözyaşını bir anlatayım da bakın neleri siliyor. Akıl ve fennin inanma vasıtası labaratuvar vardır.

Fennî bir adama: “Profosör yahut üniversite diye bir şey var mıdır?” “Evet efendim.”

“Labaratuarda ispat edin bunu bana!” dedim.

Sanki laboratuarında iki tane şişe üç tane cam.

Dört tane miyar var.

Sanki dünya otuz sayfa fiziknen, kırk sayfa kimya kitabının içindedir.

Ama bunlar fen.

Gayet tabi, bunlar Allah’ın şeyleri.

Akıl ve fennin inanma vasıtası olan labaratuvar muayenesinde, gözyaşında içinde;

Su vardır

Tuz vardır.

Üre vardır.

Şeker vardır.

Dört tane madde vardır bunda.

Labratuvarda tahlil ederken gözyaşını içinde üre denilen, idrarda çıkan hani çoğalırsa kanda üremi yapar.

Üre vardır.

Tuz vardır.

Şeker vardır.

Su vardır.

Bu gözyasıdır...

Bu kimya labaratuvarının cevabı.

Bi de maneviyat labaratuvarının cevabı raporunda insanda

Hayy Esması vardır biliyorsunuz.

Canlılık demektir.

Hayy, Allah'ın Hayy'ı.

Hayy'ın devamına yani insandaki canlılık hayatın devamına kaderle bahşedilen El Rezzâk esması ile.

El Rezzâk esması ne?

Yiyoruz yemek, değil mi?

El Rezzâk esması ile yıkanan, içinde aklın alamadığı değişmeyen madde ve cevherler bulunan kandan süzülen bir nesnedir gözyası.

İnsanın kanından süzülüyor.

O halde Hayy Esmasının Rahmân Çeşmesinden gelen inci tanelerine şey derler, gözyası...

Gözyası, birde atta ve köpekte vardır.

Onlarda ağlarlar.

At ile köpek ağlar.

Onun için Kur'ân'da attan da bahseder köpekten de bahseder. İnsanın Allah ile en samimi irtibat zamanı, gözünden yaş geldiği zamandır...

Ağlayan insan, güzelleşir efendim.

Çırkin bile ağlarken muhakkak güzelleşir.

Çünkü Allah'nan irtibata geçiyor.

Çırkin bile ağlarken güzelleşiyor.

İnsan ağlarken muhakkak güzelleşir.

Cocuk gülme esnasında gözden gelen yaşı; insandaki yaradılış edebinin kendi kendine utanarak nefsinin bu ne yaptığıını bilmiyor.

"Yâ Rabbî Affet!.." demektir.

Resulullah:

"Kızım insan hurisidir."

"Fatıma benden bir parçadır."

Fatıma huzurlarına girdiği zaman O'na Resulullah ayağa kalkardı. Kiyam ederlerdi. Kiyam ayağa kalkmak amma, bu başka kalkmadır. Bunu iyi bil ve öğren, Niçin kiyam ederlerdi onu da öğren...

Gözümün nuru kızım buyurdukları, yanına girdikleri zaman kiyam ettikleri Fatıma'ya bak ne söylemişlerdir:

Kızım: Canını cehennem ateşinden kurtarmaya çalış". (Burada "Can" Ruh değildir. İşleyen, dünyada ruh'un oturduğu canlı olan ceset demektir). Zira farzları terk, yasak olan şeyleri işlemeniz, kendi kendini zedelemek olur ve bu sebeple azaba sürüklənmenize (Allah dilerse) yol açar. Üzerinize gelecek azap ve cezayı ref edip uzaklaştmaya muktedir değilim. Ben yalnız ruhunuz için, Hak önünde Allah'ın izniyle şefaat için yalvarabilirim. Allah herkese serbest irade vermiştir. Allah'ın kullara verdiği serbestiyeti ben nasıl kısıtlayabilirim. Mümkün olmayan bir şey...

Hz. Fatima kazaya namaz bırakmamışlardır. Hakiki insana bundan fazla söylemek doğru değildir. Ondaki kıymete hakaret olur. Susarız.

Uzun boy. Narin mütenasip vücut. Mükemmel bir endam. **Endam nedir bilir misiniz:** İnsanın her uzvu arasında göze görünmeyen bir tertip, ilâhi" bir ahenk vardır. Güzellik vardır. Buna endam denir. Ben insamı kendi suretimde yarattım diyor hazreti Allah bir kutsi hadiste. Bu endam Hak'ının kudretlerinin görünüşü, bu görünüş de Hak'ının görünüşüdür. Dünyada herşeyde, mikroptan file kadar her türlü nebatadda, çiçeklerde, madenlerde, hücrelerde bu endam vardır.

Beyaz ten. İri siyah gözler. Siyah uzun saçlar. Sakin ve yavaş konuşur. Düzgün cümlelerle. Okuma yazma bilir. Şairdi. Karanlıkta her yer nur içinde kalındı. Yere kuvvetle basıp yürürlərdi. Resülü Ekrem, Cebrail'e bile kıymam etmezdi. Yalnız O'na huzurlarına girdiği zaman kıymam ederlerdi. Bu kendisinden bir parça olan Hz. Fatima'dır. Bütün kadınların hatunluk sırrı onda dünya yüzünde görülmüştür. **Hak şefaatine nail ey leye.** Ehlibeyt ondandır. Onun devamıdır. Ehlibeyti sevmek Fatima'yı sevmektir. İşte ona benzemeye çalışan islam anasının ayağının altındadır. Cennet hadisinin manası budur. Bu lâflar küçültülmüş bir hakikatin mikroskopik ifadesidir.

Kadınlara haykırıyorum: Hazreti Fatima'ya her gün ruhu mübareklerine hiç olmazsa Fatiha okuyun. Yardım isteyin. Allah dostlarındaki zahiri tevazu ve edep,

İç alemlerindeki edebin görünüşüdür. Allah'ın kendi azameti ile örtmiş olduğu kimseyi görmek kolay değildir. Bir saman çöpünde gizli zikri işitmezsen bile o zikri sezmeye çabala. Bütün kâinatta ne varsa Hak'kı zikir halindedir. Atom alemini düşünün işte o. O dür. Bu zikri iştenler vardır. Saman çöpünde duyanlar ise bambaşkadırlar.

Hz. Fatima: Fatima benden bir parçasıdır. Kızım insan hurisidir. (Hadis)

Resul'e peygamberlik geldiği sene doğmuşlardır. Cemaziye hâr Cuma Günü İslâmın ilki ve büyük annesi Hz. Hatice'den helâl islam sütü emniştir Hz. Fatima. Resülü Ekremden 6 ay sonra Hicretin 11inci yılında tahminen 25 - 26 yaşlarında vefat etmişlerdir. Kabirleri hakkında birçok sözler varsa da hücrei saadetin güneyinde defnedilmişlerdir. Ramazan ayının üçüncü günü oruçlu iken ruhlarını Hak'ka teslim etmişlerdir. Ölümden evvel kendilerini gasletmiş ve elbiselerini giymişlerdir.

Hz. Fatima hiç kazaya namaz bırakmamışlardır. Resülü Ekrem hicret ettikleri zaman 7-9 yaşlarında idiler. Hicretten sonra Resülü Ekrem Zeyd'i Mekke'ye göndererek kendisini aldırmışlardır. 15-16 yaşlarında iken Safer ayında Cuma günü 21 yaşında olan Hz. Ali ile evlenmiştir. Çeyizi nedir bilir misiniz: Bir tek battaniye. Yün yatak. Hurma lifinden yastık. Kilim. Maşrapa. Testi. Birtakım çamaşır vs... Resülü Ekrem'in diğer evlâtları, Resülü Ekrem'den evvel vefat etmişlerdir.

Yalnız Fatima Resulden 6 ay sonra vefat etmiştir. Birgün Ali ile Fatima'yı huzuruna çağırarak şöyle demişlerdir. Sen Ali'ye cariye ol ki, o da sana köle olsun. Bu söz bütün İslâm ailelerine hitaptır.

Ehlibeyt:

(Fatima, Ali, Hasan, Hüseyin) dir. Bir de Selman... Resul'ün muhterem refikaları da ehlibeyt sayılırlar. 12 imam da ehliybeytin evlâtlarıdır. O kadar... Bütün İslâm kızlarına , kadınlarına haykırıyorum: Hz. Fatma Hak'ın sevdiği kadın numunesi tek hatundur. Ona şeklen olsun sadelik,tevazu, temizlik, Hakka bağlılık, herkese karşı sevgi, her yaratığa şevkat.Bütün ailelere ve yuva kuracıklara haykırıyorum: Hz. Fatima'nın çeyizini düşün.Resul'ün Ali'ye ve Fatima'ya söylediği sözleri düşünün. Birbirinizi hiç kırmadan fedarkârlık yaparak yuvanızı bir ehlibeyt yuvası haline getirmeye çalışın...

FATİHA SURESİ

Allah Dostu Derki...Fatiha sûresi Mekke'de bir defada nazil olmuştur.

Bu sûre hakkında binlerce tefsir, yüzlerce fikih ulemâsı izahlar yapmıştır.

“Fıkıh: Nefs-i insaniyenin leh ve aleyhdeki şeyi bittefekkür düşünerek bilmesidir”.

Fukaha da, İlâhî emirleri kulun aleyh ve lehinde en iyi şekilde kullanması için düşünüp kaide koyan rasih âlimlerdir.

En güzel şekilde İmam-ı Azam'ın “Fıkıh-ı Ekber”inde izah edilmiştir.

Onun iyice anlayarak okunmasını tavsiye ederiz.

İçinde taşan temiz aydınlığa dokunmak gerek ama...

Henüz şüphelerin tamamıyla boşalmadı.

Bu lâfi herkes kendi mânevî tarafı derecesinde anlar.

Mânevî demek:

Ruhanî, Mücerred.

Suverî ve cismanî değil.

Maddîyat ile bilinmeyen taraf demektir.

Fatiha kelimesinin mânâsı; başlangıcı olmayan başlangıç mânâsınaadır.

Bu süre Kur'ânın kalbidir derler.

Aslında Er RAHMÂN'ın kullarına kendisiyle nasıl temas edileceğini ve ne isteyeceğini bildiren İlâhî bir protokoldür.

“Er RAHMÂN: Kur'ânı öğretti.

İnsanı yarattı.

Ona beyanı ilham etti.”

Yani İlka'-yi İlâhiyye.

“Güneş ve ay hesaplı Çemen ve ağaç “RAHMÂN'a secde ederler”.

O hâlde RAHMÂN ki her şeyi halk eden ve RABB'iniz olan onun hangi şeyini inkâr edebilirsiniz.

Şu, Er RAHMÂN Sûresindeki âyetlere dikkat et!

Gizli hakikatları anla!

Anladım deyip geçme!..

RAHMÂN: Öteki âlemde Rahmeti hududsuz olan
“RAHMÂN”...

RAHİM: Bu dünyada hududsuz “merhameti olan RAHÎM”...

Dikkat edilirse “Rahmeti hududsuz olan”.

“Hududsuz merhameti olan” dedik.

Aralarındaki ince ve büyük mânâyi anlamaya çalış!

Muhakkak öğren!..

Bismillâhirrahmânirrahîm:

RAHMÂN, RAHÎM diyerek demektir.

Yani ALLAH...

Ben de “RAHMÂN RAHÎM diyerek” ondan dışarı
değilim.

Ben de onun RAHMÂN RAHÎM’liginin içindeyim.

Deniz denildiği zaman “Su” gelir akla.

Hatta gelmez bile...

Çünkü deniz zâten toplu suyun ismidir.

RAHMÂN RAHÎM yanlış anlama:

ALLAH'ın zâtı mübarekleridir.

Hatta “ALLAH'U EKBER'İN” mânâsı:

ALLAH büyütür mukabili değildir.

“ALLAH”, O büyük demekdir.

Büyük ararsan işte O büyük.

Büyük O'dur.

ALLAH büyüktür cümlesi, kelime yetersizliğinden tamamıyla yanlıştır.

Hatta bilmeyerek küçültme vardır.

Küfre kadar gider.

Şirk olur.

ALLAH...

O...

Büyük, Ekber...

Âlemlerin RABB'ına hamd olsun.

HAMD kelimesinin mânâsı hiçbir dilde yoktur.

Bu ALLAH'ça bir kelimedir.

O kadar.

Âlemlerin RABBİ.

Yaratanı.

Ustası.

Mimarı Kim?

RAHMÂN RAHÎM zât-ı mübarekleri...

DİN GÜNÜ ne demektir?

Cenabı ALLAH yarattığı kullarına:

Kendisine;

Münâcaat,

Yardım isteme,

Teşekkür.

Dua “etmek isterlerse” burada serbestiyet vardır.

Şu protokol dahilinde yapmalarını tavsiye ederek Fatiha Sûresini inzal etmiştir.

Din günü:

Dünyadan öteye gittiğin zaman (öte nedir bunu bilmezsen sözümüz yok).

Dünyadaki kabahat ve iyiliklerin (inanıyorsan) birgün hesabı olacağı, işte o ne zaman ise oranın hakimi, sahibi yalnız O'dur demektir.

Buna inandık.

Kabul ettik,

Lâ ilâhe illallah dedik...

Tamam...

Peki şimdi:

İnandığın şeyi idrak ederek tasdik edeceksin...

Neymiş o tasdik,

“Biz yalnız sana kulluk ederiz”

“Ancak senden yardım isteriz”.

O hâlde:

“Bizi en doğru yolda gidenlerden eyle.

Muhafaza et.

Sevmediklerinin yoluna saptırma.”

Kabul!

Âmin!

Yani:

“Peki öyle olsun!” demektir.

Amin burada ALLAH'ın kabul ettiğinin gizli işaretidir.

Zira Bana böyle dua edin diyor.

Kim?

O...

Daha ne istiyorsun?

Onun için Fatiha Süresi canlıya da âhirete intikal etmişse de her yerde okunur.

Yalnız yerinde okunmasını bilmek çok mühimdir.

O zaman İlâhî tesiri görülür.

Gelişgüzell olursa:

Senin namazda alel acele okuduğun fatiha,
"Lillahi'l- fatiha" denildiği zaman okuduğun fatiha
cinsinden olur.

O zaman elini yüzüne sürdürmekten utan!

Fayda arama bunda...

Fayda görmedi mi şüphe başlar, inanma sarsılır.

Namazda aklıma bazı şeyler geliyor diye aklına kabahat bulma! Okuduğun veya dinlediğin Fatiha'nın içine giremedigindendir.

Fatihasız namaz olmaz ha!..

O hâlde diğerleri hiç olmaz.

Kendi kendini kandırma!..

Evlât. Efendi. Beyefendi. Hacı amca.

Şeyh hazretleri. Tarikatçılar. Evliyâ diye geçenler.

Mürşid beylerr!

Hele:

“Bizim namazımız kılınmıştır!” diyen süper serseriler!..

Fatiha kâinatda her şeye yeter artar.

Bu gibi işlerde dışarıdan içeriye bakarsan birşey göremezsin.

İçeriden dışarıya bakarsan o zaman iş başkadır. Kendini bulmak HAKK'ı bulmaktır.

Kaç kula nasip olmuştur.

Kendi kendini anlamak için aklının Cebrai'l'i olmak lâzımdır.

Resûlü Ekrem'i çevreleyen mübarekler:

“Müslümanız” diyorlardı.

Biz de:

“Biz müslümanız” diyoruz.

Birimizin yalan söylediğine muhakkak.

Onlar mı, biz mi?

Onlar kim?

Biz kim?

Düşün biraz!..

Yanlış kullanılan ve suistimale uğramış çok lâflarımız vardır.

Meselâ:

ESTAĞFİRULLAH:

“ALLAH'dan mağfiret talep ederim! Yanlış yaptım!” demektir. Bu hem ALLAH'dan özür dilemek, hem af talep etmek duasıdır.

Hâlbuki:

Kendisine büyüklük isnad edecek sözleri bununla karşılaşmak doğru değildir.

“Estâgfîrullah efendim!”

Amaan böyle dır dır etme!

MAĞFİRET:

Kulların günahının SETTÂR ile örtülmesi ve bağışlanmasıdır.

Estagfirullah! (Cümlesini aşağıdaki anamlarda kullanamzsınız!):

I am sorry!

Pardon!

Enschuldigung!

Mânâlarında doğru değildir.

Bir kaide vardır, Ma'ruf diye:

Ma'ruf; aklin idrak ve şer'in tahsin ettiği fiil, amel, hareket, söz. Bu ma'rufdur. Ziddi ise münkirdir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
اهدِنَا الصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرَ المَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الصَّالِيْنَ

“Bismillahirrahmanirrahim. El hamdü lillahi rabbil alemin. Er rahmanir rahiym. Maliki yevmid din. İyyake na'büdü ve iyyake nesteiyn. İhdinas siratal müstekiyim. Siratallezine en'amte aleyhim ğayril mağdubi aleyhim ve lad dallin. Rahmân ve rahîm olan Allah'ın adıyla. Hamd (övme ve övülme), âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. O, rahmândır ve rahîmdir. Ceza gününün mâlikidir.. (Rabbimiz!) Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet umarız. Bize doğru yolu göster. Kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğu kimselerin yolunu; gazaba uğramışların ve sapmışların yolunu değil!” (Fatiha 1/1-7)

Nefs-i insaniye: İnsan nefsi.

Leh: Hakkında, onun için, onun faydasına.

Aleyh:(Aleyhi-Aleyhâ)(Alâ edatının zamirle birleştiği zamanki şekli.) Aleyhinde, onun hakkında, onun üzerine.

Bittefekkür : Tefekkürle

Rasih: (C.: Râsihîn-Râsihûn) (Rüsuh. dan) Temeli kuvvetli, sağlam. * Bilgisi, bilhassa dinî bilgileri çok geniş olan. * İyice oturmuş, dem ve damarlarına yerleşmiş, temeli sağlam ve kuvvetli olan.

Fıkıh-ı Ekber: Yüksek fıkıh. Dinî bilgilerin en mühim olanı. İmana dair ilim. * İmam-ı Azam hazretlerinin meşhur eserinin ismi.

İzah: Açıklamak. Bir şeyi anlaşılır hâlde söylemek veya yazmak.

Tefsir: Mestur, gizli bir şeyi aşıkâr etmek. Mânâyı izhâr etmek.*Anladığını anlatmak. Bildiği kadar açıklamak. * Kur'ân-ı Kerim'in mânâsını anlatan kitab. * Ehl-i Hadis ıstılahında Tefsire dâir hadis-i şeriflere Tefsir denilir.

Fıkıh: (Fıkıh) Derin ve ince anlayış. Bir şeyi, hakkı ile, künhü ile bilmek. İnsanlar arasındaki ilişkilerle ilgili olarak dinî hükümleri ayrıntılı delilleriyle bilmek. Müslümanlar, müslüman olmaları i'tibariyle Allah'ın emirlerine tâbidirler, uyarlar. Fıkıh ilmi, hangi şartlarda Allah'ın hangi emrinin nasıl uygulanacağını inceler. * Bilmek, anlamak. * Kapalı bir şeyin hakikatına nazarı infaz edebilmek. * Kendisine hüküm taalluk eden hafi bir mânaya muttalı' olmak. * Ist: İslâm Hukuku. * İnsanın amel ciheti ile lehine ve aleyhine olan şer'i hükümleri bir meleke halinde bilmesi.

Fukaha: (Fakih.C.) Fakihler.Fıkıh âlimleri

الرَّحْمَنُ
عِلْمُ الْقُرْآنِ
خَلَقَ الْإِنْسَانَ
عِلْمَةُ الْبَيَانِ
الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْنِيَانِ
وَالثَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدُانِ

“Er rahman. Alleme lkur'ane. Halekal insane. Allemehul beyan. Eş şemsu vel kameru bi husban. Ven necmu veş şeceru yescudan. : RAHMÂN Kur'an'ı öğretti. İnsanı yarattı. Ona açıklamayı öğretti. Güneş ve ay bir hesaba göre (hareket etmekte) dir. Bitkiler ve ağaçlar secde ederler.” (Rahmân 55/1-6)

İlka': Koymak, bırakmak. Terk etmek. Öne atmak.

İlka'-yi İlâhiyye : ALLAH'tan gelen kudsal ilhamlar

Mukabil: Karşılık olan. Karşı taraf. İvaz, bedel, karşılığı.

Protokol: antlaşam. Mukavele.

Mücerred: “C.: Mücerredât” Yalnız, tek. * Hâlis, saf, katıksız, karışık olmayan. Tek başına. * Çiplak, soyulmuş. * Tek başına yaşayan, evlenmemiş, bekâr.

Suver: “Sûret. C.” Sûretler.

Suverî: sûrete ait.

İnzal:(Nüzul. dan) İndirme. İndirilme. Nüzul ettirme.

Suistimal: Kötüye kullanma. Eldeki nimeti veya fırsatı boşuna yahut kendi menfaatine kullanma.

Ma'ruf: Bilinen, tanınmış. Belli, meşhur. *Şeriatın makbul kıldığı veya emrettiği. * Adl, ihsan, cud, tatlı dil, iyi muamele. (Bak: Emr-i bi-l ma'ruf)

Şer': Emir ve nehy gibi hükümleri vaz' etmek.*Bir işe başlamak.*Dalmak.*Girmek. * Zâhir etmek, göstermek. * Cenab-ı Hakk'ın emri. Âyet, hadis, icma-i ümmetle ve kıyas-ı fukaha ile sâbit olan dinin temelleri, şeriat.

Tahsin: Beğenmek ve alkışlamak. * Tezyin eylemek, güzelleştirmek. * İyi ve güzel bulmak.

Münkir: (Nekr. den) İnkâr eden, kabul etmiyen, hakikati tasdik etmiyen, dinsiz.

NASİHAT

Allah Dostu Derki...Kimseye ne derdini,

Ne acını,

Ne ızdırabını,

Açma... Melek bile bilmesin...

ALLAH'a aç her derdini.Arzularını.Utanmazsan
eger

“Yan, ama tütme!..”

Yazıldan gayri gelmez.

İyisi de gelir fenası da.

Hepsini hoş gör!..

Kadere boyun eğ!..

Elde olmayan birşey vardır.

Kader.

Onunla mücadele edilmez...

Kendini bir ekranda görüp işten insan, bu perdenin içindeki gönüldür... Gönül insanın gölgesinin gölgesinin mânevî görünmez gölgesidir.

Gönül ALLAH'a bağlanmanın ismidir.

Bir âlemde yaşıyoruz.

Fakat içimizde, mekân olan cesedde kudret âleminden bir şey taşıyoruz o da gönüldür.

Mutlak olan ALLAH'dır.

Her şey O'ndan fakat hiç bir şey O değil...

O'nu göremiyoruz.

Zira O'nun dışında değiliz...

O hâlde içine dön!..

Çok şükür ki kusurlar,

Hatâlar koku hâlinde değildir.

Koku hâlinde olsaydı birbirimizin yanında duramazdık...

Bu günün insanları ara sıra kendi kendilerini hatırlıyorlar.

O da ne zaman?

Söylemekten utanırıım.

Hani bazı yerlerimiz vardır ülkemizde “deprem” sebebiyle hatırlarız. Yazık...

ALLAH kelâmında :

“Kul ve hayvan hakkı ile bana gelmeyin!” diyor.

Bu ne demektir?

“Ahirete böyle gelmeyin!” demek değildir.

Mânâ-yı emri anla!

Onun içinde bir merhamet, acıma ve sevgi gizlidir.

Eşek...

İnsanların ruhî hamlesi olan ilâhî tarafı ki, buna biz “âdemiyet” tarafı diyoruz.

Bu hamule ile temas için şu sözleri bilmek lâzımdır:

RAB. İLAH. HAKK gibi mübârek lâfızlardır.

Rabbi's- semâvat.

Rabbü'l- maşrikeyn.

Rabbü'l- magribeyn.

Rabbi'r- Rahîm.

Rabbi'l- felak.

Rabbi'n-nas.

Lâ ilahe.

Hakkı'l- Mübin.

Bunlar nedir?

Bu lâfızların yerine ALLAH lâfzı konamaz.

O hâlde bunlar nedir?

ALLAH ile konuşmak için hitap kelimelerini bilmek
lâzımdır.

Dikkat son söz şu:

Mansur:

“Ene'l- HAKK” dedi.

“Ben ALLAH’ım” demedi.

Bunu hâllet ben söyleyemem.

Söylersem her yer karışır.

Zâten evvelce karışmış...

Kelamullah şeklen Arap'cadır amma aslen
ALLAH'cadır.

Bunu bil, gaflet etme!

ALLAH her yerde hazır ve nazır değildir.

Her şey ALLAH'da hazır ve nazırdır.

İnsanın gözü, aklı kadar görür.

Ama kulağı öyle değildir.

Es SEMİ'ül- BASİRdir.

Es SEMİ' evvel söylenenmiştir.

Görmeyen peygamber gelmiştir, fakat sağır
peygamber gelmemiştir, yoktur.

ALLAH insana anlama bakımından nüzul ederek,
ses hâlinde tecelli etmiştir.

Bu, insana büyük bir iltifatı rabbanıdır...

“Gürültü yapma!”.

“Sesinizi nebînin sesinden fazla yükseltmeyiniz!”

“ALLAH yavaş konuşanları sever!”

Bu âyet ve kudsî hadis nedir?

Anla!

Budalalık etme!..

Bu lâfa da gücenme!

Ben anlayamayana anlatamadığımdan kendime söylüyorum. Bak sana ağzında kemiksiz bir et parçası dil var ya, onun anatomisini söyleyim. Şaşırır kalır insan aklı...

Dil ucu üstü girdiklanır, bazen kaşınır.

Yanak içleri sıcak-soğuk,

Damak tuzlu, acı, sıcak soğuk hislerini alırlar.

Dimağa götürür onun atomlarını dimağdaki bilgisayar cinsini hemen söyleziz: Tuzlu, Tatlı, Açı, Sıcak, Soğuk, Ekşi gibi..

İnsanın yapacağı birçok şey vardır.

Yapamayacağı birçok şeyler vardır.

Bunları biliyor musunuz?...

Nasihat vermek bugün imkân dışında kalmıştır.

Nasihat kelimesinin mânâsı “öğüt” değildir.

“Araç-gereç” in mukabili de “malzeme” olmadığı gibi.

Malzeme kelimesinin yerini tutmaz.

O mânâyı vermez.

Kuru bir lâf olur.

Nasihat demek :

İnsanın yaratılışında mânevî taraftan birçok ulvî ilâhî his ve duygular vardır. Kelâm ve İlim ile bunların merkezlerine inerek onları geliştirmek âdetâ dimağdaki ilâhî bilgisayar tuşlarına geçirip içindeki nüveyi ortaya çıkarmak için o merkezleri okşayarak bazen sen ve yumuşak bir nevi vaaz etmektir. Bir tohumda gizli “çınar”ın ortaya çıkması için yaratılışında ona verilen emir üzere hareket eder.

“Toprak, hararet, güneş, su’yu sana bulan çalışma ile ortaya çık!” emri... Kültür, Edebiyat, Müzik, An’ane, Tarih her şey bunda âmildir. İnsan ALLAH’ın sevgisi ile yaratılmış en güzel mahlûktur. Bu güzellikte olan insanlar anlamadıklarına daha çok inanırlar. Manevî meselelerde hiçbir sisteme girmeden düşünmek lâzımdır.

Güya tekâmul icabı her şeyimiz değişti.

Hâlâ da değişiyor.

Bu günkü Türkçe gibi değişen ve başıboş bir dil ile, eskiyi kitabları ile anlatmak imkân haricinde çıkmıştır. Bu dil ile hiç kimse kendi içine inmeye muvaffak olamaz. Nasihatdaki kitapların kelimelerin yerine varacak “malzeme” bugün kalmamıştır.

Araç gereç’in işi de değildir bu...

BAZI HASTALIKLAR VE MANEVİ SEBEPLERİ AİDS

Syndrome immuno-deficitaire acouis

Laradenopathy Associated Virüs.

Kazanılmış muafiyet yetmezliği sendromu.

Bu ne demektir?

Uzviyetin: fizyolojisine, anatomisine, kimyasına, metabolizmasına tesir edecek her türlü görünür görünmez sebeplere bağlı herşeye karşı tabiî bir mukavemeti vardır. Uzviyetin bu mukavemetini kendi kendine tamir edemeyecek derecede kıran bir “sebep” den ötürü ortaya çıkan ağraz tablosuna AiDS ismi verildi.

Bu hastalık homoseksüellerde ortaya çıkan son asırın öldürücü hastalığıdır. Yani bir nevi livata yapanlarda görülür.

Livata dînen yasakdır, lânetlenmiştir.

Hastalığın sebebi:

Sebebi hakkında acele tahminler nazariyeler kuruldu.

Virüs hikâyesi...

Bu da hikâyedir.

İnsan spermî, rektumda saprofit mikroplara karışınca bu ortamda mikroplar virülite kazanıyor ve kana geçiyor.

Hem de rektumda.

(Vena hemoroidalis imferiyor ve medyadan vena kava'ya dökülür bu iki vena).

Karaciğerden geçmiyor, ateş yapıyor.

Bu ateş vücudun herhangi bir hastalığa karşı reaksiyonu degildir. Doğrudan doğruya toksemi neticesidir.

Hastalıklarda ateş genellikle vücudun o hastalığa karşı mukavemet tepkisidir. Böbrek üstü bezlerine de tesir ederek kortizonu vücudda fazlalastırıyor. Bu da AiDS hastalığında bazı ârizalara sebebiyet veriyor.

Sünnetsizlerde, gulfe arasında simlah denilen kokulu, beyaz, yoğurt gibi bir ifrazât vardır.

Bu da rektum ortamına tesir ediyor.

Ve failin hastalığa tutulmasına sebep oluyor.

Sürtünmeden dolayı kana geçiyor.

Eskiden oğlancılık vardı.

Sünnet olanlar arasında.

Bunu düşünmek lazımdır.

Bu hastalık kadınlarda görülmüyor.

Sebep açıktır izaha lüzum yoktur.

Genel toksemi vücudun metabolizmasını ani ve çabuk değiştirdiğinden düzelmek imkânları vücudun mukavemet hududunu aşıyor.

Hastalığın metabolizmaya aşırı derecede:

- 1- Sinir merkezlerine “kuduz” gibi tahribat yapıyor.
- 2- Damar sisteminde aşırı derecede vazo dilatasyon yapıyor, yani genişleme.
- 3- Vücudun hareki sistemine ilk defa sol tarafa, sonra sağ tarara tesir ediyor.

Sağ dimağın sol tarafın hareket merkezi ve sol dimağın düşünce merkezi ve solu idare ettiğini fennen biliyoruz. Bu hastalığın Zü'l- İNTİKAM kanununun bir tecellisi olduğunu herkes mânevî bilgi derecesinde anlar.

Hülya ile hayali proje arasında rota kurmuş, hakikat ve fazilet kâğıdı ile ambalaj yapılmış, Makyavel tekniği ile yol alan toplumlarla dolu bir asırda yaşıyoruz.

Hayat bir bütündür.

Değişen bir şey yoktur.

Değişen düşünce ve cevaplardır.

Tabiatın hassas dengesi hakkında konuşmak herkesin kararı değildir.

Âlemde mânâsız birşey yoktur.

Mânâsızlığın bile bir mânâsı vardır.

Tesadüf diye bir şey de yoktur.

Hem maddî hem mânevî hepsinin bir kanun hududları içinde cereyan ettiğini bilmek, anlamak milyonda bire nasib olur. Her hangi bir şeyin maddî taraft tahammülsüzlük hududuna girerse, kâinatdaki kanunun icra hududuna girmiş olur.

Bu hemen olduğu için gecikmez.

Mânevî kanunlar da böyledir.

Tabiat kanunları “Zü'l- İNTİKAM dır”.

Öç alıcı demek değildir bu.

Maddî ve mânevî kanunun icrasıdır.

Hemen olduğu için “Seriü'l- hesab”tır.

Bu lâf bilmeyerek söz söyleyen din âlimi geçenenleredir.

Siz bilir misiniz?

Güneşin rengi yeşildir.

Havadan geçtikten sonra sarı olur.

Feza karanlıktır, gece vakti sun’ı ışıkta bile sarı rengi seçemezsiniz...

Lût kavminin 30 senede yaptığı menfur şeyleri beşeriyet bugün 1 günde yapmaktadır.

İzaha lüzum yok.

Gazetelere, havadislere, resimlere bakmak yeter.

Lût kavmi, Sodom Gomore kavminin, filizlenmesi neticesidir bugün...

Lût kavmi hadisesini anlatmayacağım.

Lût denizi kâfidir.

Ve Lût’un karısının dönüp bakması neticesi taş kesilmesi mühim ilâhi bir ihtiyardır, kadın tarafından insanlara...

O dehşete:

“Arkanıza bakmayın!” tembih-i ilâhiyesine karşı bakması kendi insiyakı ile değildir.

O da ilâhi bir tecellîdir.

“Kadın dururken başka tarafa haa!

Utanmıyor musunuz?

Ben utancımdan taş kesildim!” demek...

70.000 kişi gece ALLAH'a dua ediyormuş.

250.000 kişilik bir beldede. 2 kişi de livata yapıyormuş.

ALLAH bütün hepsini bir anda batırılmış.

Duada olanları da...

Bu hadiseyi Besülü Ekrem anlattı.

Burada anlatmıyorum.

Okur, kitaplardan öğrenirsiniz.

Bu hastalığın ilâhi bir âfet olduğu ve insanlara serbestiyet verilmesine değişmeyen Sünnetullahın Zü'l-İNTİKAM kanunudur.

AIDS:

1- Propaganda olarak Amerika'dan ortaya çıkmıştır.

2- Daha ziyâde pasif hâlde bulunan homoseksüellerde yani rektumdan kendisine seks yaptıranlarda "ibne"lerde görülür.

3- Livataçılarda görülür. Livata "Lût" kavminden gelme bir kelimedir. Lût kavmine benzeyen hareket, fil demektir.

4- Sodom ve Gomore kadınlarını erkekler arkadan kullanırlardı.

5- Pasif homoseksüeller daha ziyâde "B, 0" kan gruplarında görülüyor.

Aynı zamanda pasif homoseksüellerde “Lokopeni” vardır ve “EOZİNOİLLİ” yüksektir.

Psikopatlar “B” grubunda çoktur.

Haris insanlarda homo çoktur.

Asabi kimselerde tesadüf edilebilir.

Amerika yerlilerinde Hindistan Birmanlarında Yahudilerde hakiki müslümanlarda homo yok gibidir.

Türkiye’de oglancılık yani küçük erkek çocuklara tecavüz “K.D.E.R.K.O.A.” mintikalarında eşcinsel çok tesadüf edilir.

Pasif homolar, dalâlet ve küfürdedirler yani kendilerini arkadan kullandırırlar.

Bunların, bu oglancılığın birçok sebepleri vardır.

Almanya’da, İngiltere’de, Amerika’da homo çoktur.

İnsanlar hayatlarının büyük bir kısmını hata ile geçirirler.

Bu hataları anladıkları zaman düzeltmek imkânları kalmaz.

Bu hem uzvî, maddî, hem ruhî hatalardır.

O zaman insanlık haysiyeti ile ruhu mücadele eder.

Ya çıldırır, ya da intihar ederler.

Bu hataların farkına varılmayan küçükleri önemsiz gibi görünenleri birikerek çoğalırlar.

Bunlar zamanla bugünkü toplumdaki insanların söyledikleri "stres" bunalımı husule getirir. Bu, inancın mânevî yoksulluğun neticesidir.

Netice:

Bu hastalık sünnetsizlerde, homoseksüellerin ALLAH'ın yaratılış kanunlarına aykırı hareket etmenin ve men edilen emre karşı isyanın cezasıdır dünyada...

Hakiki islâm hastalığı değildir.

Dikkat edilirse tarih boyunca 100 ehl-i salib seferi olmuştur. Hepsinde kolera, salgın hastalıklar çıkmıştır.

Türk ordularında hastalık görülmemiştir.

Hakiki Yahudilerde de sünnet oldukları için hastalığa tesadüf edilmez.

Bel soğukluğu, frengi, tenasül-ü temasla geçer.

Nesil söndürür.

Vücudda mafsallarda birçok tahribatlar yapar, gayri meşru birleşmenin zinanın dünyadaki bir nebze azabıdır.

Mide kanseri:

Rızkında haram olanlarda, bilmeden haram yiyenlerde çok görülür.

Rahîm hastalıkları:

Çocuk düşürme, zina, adem-i iktidar, erkeklik noksanlığı, fazla zina yapanlarda görülür.

Kadınlarda yaşlandııkça şişmanlık:

Tövbe edilmemiş günahlardan ileri gelir.

Erkeklerde ise malına haram sokanlarda şişmanlık zuhur eder. Aynı zamanda çocuklarına ailesine haram yoldan rızık getirenlerde...

Şeker hastalığı:

Haramiyeti bildiği veya işittiği hâlde yapanlarda çok görülür. Çocukları fena yollara sapanlarda. Evlendiği zaman erkeğe yalnız iki rekât namaz lüzumiyeti vardır. Zifafdan evveldir. Onu kılmayanlarda fiili çocuk olacaksa Levh-i Mahfuzdan ayrılacak çocuğun ruhuna, baba hürmetsizlik etmiş olur.

Sinir buhranı, sıkıntı, geçimsiz ailelerde muhakkak gusül yoktur. Veya gusül yapmadan yemek, su içmek, dünya kelâmi konuşmaktadır.

Çocuklarda görülen anormal hâller, saralar, ruhî denilen bozukluklar, çocuk doğunca plesanta veya eşi usulü veçhile toprağa vermeyenlerde.

Her hastalık bir İhtar-ı Rahmani'dir.

Kimse bunun farkında değildir.

Çok Üşüyenler:

Cehennem azabı var müdir diye şüphe içinde olanlarda görülür. Bunlarda troid guddesi eksikliği görülür.

Kalb hastalığı:

ALLAH'ı zikretmeyen kişilerde çok görülür.

Akciğer hastalıkları:

Dinsiz, münafık, kumar, şehvet, dedikodu, haramiyet dolu muhitlerde veya o muhitlere yakın oturanlarda görülür.

Bir memleketde su çekilmeye başladığını görürseniz; o diyardan uzaklaşın. Ümmetler kendi yerlerini terkedip bir memleketde toplanmadan orada bereket kalmaz.

ALLAH'a şükür kalkmıştır.

Bir yerde kuraklık olursa; din adamları en küçüğünden en büyüğüne kadar mal servet para peşinde olduklarındandır.

Bir memleketdeki halk geçim sıkıntısına düşerse zekât o memleketden HAKK tarafından uzaklaştırılmıştır.

Faiz çoğalmıştır.

Herkesin rızkına ALLAH'ın men ettiği hoşlanmadığı haramiyet girmiştir.

Bir memleketde dilenciler çoğalırsa; o memleketin zenginlerinden insanlarından hayır da uzaklaşmıştır.

O dilencilerde cehennemliktir.

“Kabirlerin süslendiği, kadınların erkeklerin ayırdedilmediği, aleni cima’ların, fuhuş arttığını gördüğünüz zaman beşeriyetin âhir zaman hududuna girmiş olduğuna hükmedebilirsınız!”

Bir diyarda yalancı mürsidlerin, tasavvufi bilgilerle süslenmiş bî namazların, cemiyetlerin, toplantıların çoğaldığını görürseniz, o memleketde bir âfat-ı ilâhiyenin yakın geldiğine fehmedebilirsınız.

ALLAH'a sığınırız!..

Livata yapanlarda; Rektum “anüs” kanserleri, livata oglancılık yapanlarda prostat ve kanserleri olur.

Livata sevici kadınlar; sonunda sürünlüler, timarhâneye düşerler.

Avcılık, firincılık tehlikeli mesleklerdir.

Gıda maddelerini tahsis edenler, hiyle yapanlar bunlar islâm ise de cehennemliktir.

Büyü yapanlar, bunların zâten bu hareketlerinden dolayı dinleri gitmiştir. Şakası yoktur.

Eğer islâm kisvesi altında namaz-oruç yok, zekât yok, bütün hepsi bu dünyada felç olur gider.

Haram olduğunu bildiği hâlde, içki, kumar, zina yaparken ölenler muhakkak dinsiz olarak giderler.

Zâten bu hâlleri yaptıkları anda mü'min degildirler.

Cünkü İslâmın güzelliği ve görünmez ruhaniyeti üzerlerinden o anda çekilir. Haberi olmadan mü'minlikten çıkarlar.

Bu bir rahmet-i ilâhiyedir.

Kumar, içki, zina yapanların donları daima sidik lekeleriyle doludur...

Ayak kokusu, teri kokanlar, hayatlarında bir devir geçirmiştir.

İslâm değil, Hristiyan değil, her türlü haramiyete habersiz sarılmış olanlarda veya neslinde görülür. Hele devamlı haram olan şeyleri yiyenlerde daima mevcuddur. Haram yoldan mal ve rızkını temin edenlerde ve ALLAH'ı zikretmeyenlerde ağız kokusu vardır.

Bu bahis çok uzundur, yazmakla anlatmakla bitmez.

Birçok hastalıklara, bütün dertlere Kur'ân-ı Kerim şifâdır.

Okunan âyetlerle vücudda bulunan bir hastalığın terketmesi, mânevî pislik giderilebilir.

Veya uzungun, hasta yerin tövbesi temin edilir.

Bunlara inanın gün gibi hakikatdir.

Fakat insanoğlu bunun farkında değildir, ilâçlar da HAKK'ın yarattığı devâlardır. Bu devâlarla o hastalığa bir nevi tövbe yaptırılmış olur.

Bundan dolayı ALLAH:

“Tedavi olunuz!” emriyle bir hastalığı tedavi ettirmenin hastaya farz olduğunu bildirmiştir. Hz, Ebubekir'in dişi ağrımış, Resûlü Ekrem'e söylememiştir. Resûlü Ekrem farkına varmış mübârek parmaklarıyla dokunur dokunmaz ağrı geçmiştir. “Yâ Ebu Bekir bana niçin söylemedin?” buyurduğunda, “ALLAH’ı size mi şikayet edeyim Yâ Resûlallah?” diyerek HAKK'dan geleni HAKK ile kendi arasında gizlemiştir. Kolera'nın Hindistan'da daima bulunmasının sebebi malûm olmakla, mânevî sebebi çok büyük bir hikmetdir.

Adetâ HAKK'ın insanlara haykırışıdır:

“Ey insanlar! Görmüyor musunuz, utanmıyor musunuz bu hadiseden!..”

Dünya âhir zamandaladır.

Dua etme zamanı geçmiştir.

Sabır zamanıdır.

Saralık (Icterus nova natorum)

1- Nikâhsız evlenmelerde

2- Gayri meşru birleşen çiftlerde

3- Mecburi evlenmelerde

4- Zifaf namazı kılmayanlarda

5- Guslü icab eden hâllerde gusül yapılmamış mükerrer cima'larda...

Livata: Lutilik. * Erkekler arasındaki cinsi sapıklık.

Rektum: Göden. Kalın bağırsağın son bölümü, göden bağırsağı, rektum.

Sperm: Meni.

Gulfe: Zekerin sünnet edilecek derisi.

Ifrazât: Vücuddan çıkan, bedenden ayrılan kan, irin, balgam gibi şeyler.

İnsiyak: Mânen sevk olunma. İlâhi ve mânevi sevk. Gonderilmek, bir kuvvetin te'siriyle çekilip gitmek. Ardı sıra gitmek.

Pasif: Bir şeye karşı tepki göstermeyen, etkinliği olmayan, başkasının etkisinde kalan, edilgin. Çekingen, durgun. Edilgen.

İbne: Edilgin eş cinsel erkek, homoseksüel.

Stres: Ameliyat şoku, travma, soğuk, coşku vb. etkenlerin organizmada oluşturduğu bozuklukların tümü, ruhsal gerilim.

Ehl-i salib: f. Bayrağında salib (haç) bulunanlar. Hristiyanlar. * Osmanlılardan 209 sene evvelki tarihte Haçlı Seferlerine katılan Hristiyan Ordusu.

Tenâsü'l: Türemek. Nesil yetiştirmek. Üremek.

Birbirinden doğup türemek.

Adem-i iktidar: Cinsi temasta erkeğin güçsüzlüğü.

Cima': Cinsi münâsebet. Çiftleşmek. * Zamm etmek.

Fuhş-Fuhuş: Edeb ve terbiyeye uymayan hareket. * Haddini aşmak. Çirkin, kötü. İş ve sözde taşkınlık. Haram. * Çok günah ve çok fena bir fiil olan zina.

Bî namaz: Namazsız. Namazı kılmayan.

Mükerrer : Tekrarlı. Tekrar olunmuş. İki veya daha fazla aynısı yapılmış.

GÖNÜL

Allah Dostu Derki... “Mekânda iken lâ mekâna dalmak”.

Gözümün nûru namazdır.

Semâya bakmak, sonsuzluğa, bir nevi lâ mekâna baktıktır. İnsan, aklın varamadığı lâ mekânı içine almış bir mekândır.

Semâ, ALLAH'ın var olduğunu en büyük delilidir.

Şu cümleleri anlamak gönül işidir.

Denizde bogulsan bile eğer balık yemezse, su seni
muhakkak sahile karaya atar.

Suyun bir bildiği var demek...

Al malını!..

ALLAH seni topraktan yarattı.

Mayanda, harcında ben de varım amma..

Toprak olmasaydı ben de görünmezdim.

Şu iki dostluk için:

Toprak altında ölen, suda boğulan ALLAH
nezdinde şehid sayılır.

Rahmeti dostun olan toprakta ara!

Ben su, bunu gizledim amma topraktan yukarı
buhar hâlinde çıkarım.

Tekrar inerim ismîme Rahmet derler.

Bazen de âfet olurum.

Fakat sebebini bilmem.

Siz sebebini bulun!

Bulursunuz da hem.

Amma...

Amması var.

Bende kabahat yok...

Kendinde ara!..

ALLAH sana güç verdi. Akıl verdi, irade verdi.

Kendi işini kendin yaparsan, ALLAH'ın verdiği malzeme ile yapmış olursun.

O hâlde onunla birlikte yapıyorsun demektir.

Aha bu son cümleyi anlayan bütün kâinat sırrını anlar.

Kendine güvenmek ALLAH'a güvenmek olduğunu bil!

Miskin olup başkasından yardım isteme!

ALLAH'ı unutup şirke girme!

Kendini bırak O'na!

O ne yaparsa güzel yapar. Böylelikle asıl dostun ile dost olursun. Bu hareketinle de her şeyi ALLAH'dan istemiş olursun.

ALLAH ne lütuf ve ihsan etmiş ise sen o'sun o kadarsın...

Dünyada her şey bir kanuna tabi'dir.

Değişmez.

Ne kadar küçülürsen ona o kadar yanaşırsın...

Ölüm bu küçülmeyenin son hudududur.

Küçülme: “Kibirden arınma, İlâhî tevazu’ içinde olmadır”.

O'na kavuşursun bundan dolayı...

Herkes ölümü zaika olarak tadacaktır.

Demek ki işin içinde zevk gizli.

ALLAH insana serbestiyet vermiştir.

Bundan dolayı ALLAH ile her an birlikte olmak senin elinde...

Bu sûretle âlei cismanî ile âlem-i ruhanî hududunda bulunmuş olursun ki bu hudud “GÖNÜL” denilen nesnedir.

Kalb gözü dedikleri gönül gözüdür.

Her an ALLAH'ı görmüş olursun.

Fakat sen farkında değilsin...

“Ağlamak insanı kâmil yapar” derler.

Bu hâl, fâni olduğunu ve âciz bulunduğu bir nevi itiraf ve tasdiktir.

HAKK'ın verdiği kuvvet ile çalış!

Alın terinin kirlisi yoktur.

Onu Hile, yalan, haram ile kirletme!..

ALLAH'ın helâl hazinesinin hududu yoktur.

ALLAH'ın helâl rızık kapısı kapalı gibi görünürse de alinteri ile Müracaat edenin elini kapı boş çevirmez.

Aksini düşünmek küfürdür.

Sen yeterki istemesini bil

ALLAH'dan istemek en büyük ibadetdir.

İbadet, bu istemenin temizliğine kavuşmak olduğunu unutma.

Fatiha sûresini oku da anla!

Söz alıp verme var onda.

Sen bir defa elini temiz tutarak aç!

Oradan boş dönme yoktur.

ALLAH "kapına geleni boş çevirme" buyuruyor.

Kendisi hiç boş çevirir mi?

Bunu düşünmek bile küfürdür.

Aman dikkat et!..

Kapının tokmağını çalmasını bil!.

Er REZZÂK-ı Âlemdir.

Münküri de kafiri de hiçbir yaratığı geri çevirdiği düşünülemez. ALLAH'ın helâl rizik hazinesi haram rızkı yok edecek derecede hududsuzdur. Dünyada muayyen bir müddet kalacağını hakkı ile bilen, verilen rızkına kanaat edip yaşamak “NEFSİN” ...

Âhireti terk ederek cehennem korkusundan ve cennet mükâfatından dolayı düşünmeyerek ALLAH'a ve peygambere bağlı yaşamak “GÖNLÜN” ...

Kendi kendini terk etmek ve hiç olduğunu bilerek

ALLAH'dan başka hiçbir şeye rağbet etmemek “CANIN”, zühdün. Yani Mansur gibi olmak.

Bir damla suyu denize dökersen ikilik denizde kaybolur.

Deniz denizdir.

Damla da damladır.

Deniz coşsa dagalansa burada irade denizindir.

Damlanın değil...

O koskoca deryada damlayı bulmak imkânsız.

Ne akıl ile ne de kimya ile bulamazsın.

Mutlak hakikat ALLAH'dır.

Herşey O'ndan...

Fakat hiçbir şey O değil...

“Tevhid” bunu bilmektir ve “bu HAKK!” demektir.

Aman dikkat et!

Anlamayanlar Mansur gibi başını vururlar...

O zaman ne kulak, ne göz işe yaramaz.

Hiç olduğunu anlamak “HAKK” demek budur.

Mansurluğunu ilân etme!..

ALLAH ile senin aranda sır kalsın...

O zaman cesed ile insanın görünmeyen öte tarafı hududundasın...

Bununarası kalb gözü dedikleri ve târifi mümkün olmayan “gönül” dür.

Cesedi ile imkân âleminde, ruhu ile kudret âleminde olmak “gönül” gözünün açık olması demektir.

Namaz mı'racdır demek: Gönül ile HAKK olana bağlanmaktadır.

Gönül: HAKK olana bağlanmanın ismidir.

Bunu unutma!..

Mecnun gibi Leylâ'ya bağlan!..

O zaman çölü de görmezsin, kumu da, sıcağı da...

ALLAH'dan başka o aşkla birşey göremezsin.

Hiç ol ki O'nunla birlikte olduğunu anlarsın o zaman...

Sana son öğüt:

Akşam ve sabah namazlarını vaktinde kıl aslanım!

Kim ne derse desin o iki namazın kazası yoktur.

“Süvariler bile sizi kovalasa sabah namazının sünnetini kaçırmayın!” diye Resûl-ü Ekrem bağıriyor.

Bir gün gelir bu sûretle “GÖNÜL” ne imiş öğrenirsin o zaman bana da dua edersin.

“ALLAH gönlün gibi versin!” demek ne demektir.

O zaman anlarsın bu duayı.

“Namaz gözümün nûrudur.” buyurdu Resûlü Ekrem.

Namazın gözle ne alâkası var bilir misin?

“Ben kulumla görürüm” diyor Zü'l- Celâl.

Bu, ALLAH ile beraber hem kendini hem de HÂLİK'1

HAKK olarak görmek demektir. Bu “gönül” dedikleri nesne işte budur.

Miskin: Uyuşuk, tenbel, hareketsiz. Zavallı.

Tabî': Birinin arkası sıra giden, ona uyan. Boyun eğen. İtaat eden.

Zü'l-Celâl: Celâl sahibi, Allah (C.C.) Azamet, kibriyâ, izzet ve heybet sahibi Cenâb-ı Hak. (C.C.)

Mi'râc: Merdiven, süllem. * Yükselecek yer. * En yüksek makam. * Huzur-u İlâhi. Peygamberimiz Hz. Muhammed (A.S.M.) Efendimizin, Recep ayının 27. gecesinde Cenab-ı HAKK'ın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi ki; en büyük mu'cizelerinden birisidir.

Rezzâk: Bütün mahlukatın rızkını veren ve ihtiyaçları karşılayan. (Allah)

Münkir: (Nekr. den) İnkâr eden, kabul etmiyen, hakikati tasdik etmiyen, dinsiz.

Muayyen: Görülmüş olan, kat'i olarak belli olan, belli, ölçüülü, tayin ve tesbit olunmuş, karalaştırılmış.

Rağbet: (Ragbet) İstek, arzu. İyi sayılmak. Bir şeyi çok istiyakla istemek. İhlasla dua etmek, teveccüh etmek.

YUNUS'A GÖNÜL GÖZÜYLE BAKIŞ

Allah Dostu Derki... İncelik gözüyle dikkat ederseniz, her şeye bir güzellik vardır.

Bu güzelliğin arasından sonsuzluğa bakan bir pencere de vardır.

Bu pencereden bakabilmek için gaipten gelen seslere inanmak lâzımdır.

Görüneni görmede hüner yoktur.

Görünmeyeni görmede hüner vardır, insan kafasında çirkinliği ölçecek hiç bir ölçü yoktur.

Zâten aslında çirkinlik yoktur.

Tazyik ve fena muameleden güçenmeyen insan hurdür.

Tazyik ve fenalığa lâyik olanı incitmeyenler de vardır.

Unutma!..

Bu herkesin kârı değildir.

Canlı iken ölü olanlar, ölü iken canlı olanlarla konuşmaları çok güç bir iştir.

Görünmeyen âlemin maddî âlemdeki eşyada tel tel titreşimlerini ve işaretlerini sezenlere selâm ederiz.

Lâ mekân'dan Dünya'da mekân verilmiş et ve kemik cihazından ötenin titreşimlerini haykıran, Yunus; Bence, asgari ne ozan, ne filozof, ne düşünürdür.

Mânevî ihtizazları Dünya insanlarına kendine has bir edeble fısıldayan bir ALLAH dostudur.

Yunus, içi dışından daha değerli bir yaştısı olan rüya gibi bir insan.

Bir kimsenin içi dışı aynı değerde olursa ona hakiki âlim denir.

Bir kimsenin dışı, içinden süslü ve kıymetli olursa ona da zavallı cahil damgası vurulur.

Sözlerimizi, moda havası içinde düşünmememeye gayret ederseniz anlarsınız.

Dışa çok ehemmiyet verip yürüyenler, bir şeylerini gizlemek için uğraşanlardır.

Bu iç ve dış dengesini muhafaza etmek isterseniz, hiç olmazsa Yunus'u dürbün ile seyrediniz...

Buna muvaffak olursanız dürbünü atıp yanınız.

Meşhur Mahmut Sebuktekin Bestamî'nin mezarnı ziyârete gitmiş.

Mezar başında bir derviş görmüş.

Dervîş:

“Bestemî ne söylemiştir?”

Derviş:

“Beni göreni Cehennem ateşi yakmaz!”

Mahmut:

“Bu söz değildir. Çünkü Ebu Cehil Peygamber'i gördüğü hâlde Cehennem'e yuvarlandı!”

Derviş gözlerini tevazu ile yere eğerek:

“Evet sultanım doğrudur. Ebu Cehil Peygamber'i Ebu Talîb'in yetimi olarak gördü. Peygamber olarak görseydi akibeti böyle olmazdı!..”

“Dervişin göz atma mesafesi ayak ucunu geçmemelidir.”

Gönlü derin bilgi kapılarına açık insanlara söylüyorum. Bunları maddî ölçülerle ölçmek mümkün değildir. **Ölçmeye uğraşmak:** Radyo ahizesinin bir istasyondan verilen dalgaları, nasıl sese çeviriyor diye fizikî bir kuralı tetkike uğraşmak gibidir.

Bir çocuk oyuncağını bozduğu gibi kurcalamak olur ki bunun sonu, ifade ve anlamdan yoksun olmaya, bir şeyi götürür.

Yunus hakkında şiir yazmak.

Heykel ve resim yapmak.

Yunus hakkında şu kompozisyonu yapmak.

Oratorya hazırlamak.

Enstitü kurmak.

Anıt yapmak.

Onun yaşantı ve iç âlemini maddeye siğdirmaya çabalamaktan başka bir şey değildir.

Görünüşte güzel şeydir bunlar.

Fakat bunların hepsi görünmeyen, elle tutulmayan hava gibi lüzumlu ve insan gönlüne lâzım bir şeyin kaybolduğunun delilidir.

Anadolu'muzda köylerde bedene ait hadiseler, her türlü felâketler, kanlı aşk olayları, dinî ve mânevî olgunluklara karıştırılarak teselli menba'ları ses hâlinde tesbit edilmiş ve değişmez kurallar hâline gelmiştir.

Türkülerimiz, Manilerimiz. Masallarımız.

Bunlar herkesin bildiği şeylerdir.

Bu sesler gönülden gönüle, dudaktan dudağa, olaydan olaya, evden eve, köyden köye sıçramış elem ve hazzın titresimleridir. Bazen bu seslen gözlerini, ruhlarını sonsuzluk âlemine göğe doğru çevirenlerden çıkar...

Her ülkede eserler vardır.

Yazarı unutturur.

Yine eserler vardır ki yazara yaraşmaz.

İnsanlar vardır, fânidirler, gelip geçicidirler.

Yaz yağmurları gibi...

İnsanlar vardır sonsuzluklara giderler.

Adları dillerden dillere dolaşır efsanelere konu olur.

Şiir hâlinde, ses hâlinde, duygular hâlinde.

Renk hâlinde bal peteği gibi kalır.

Mezarlarını ziyârete gidersiniz.

Tavanlarında göklere açılan bir uç görebilirsiniz.

Üzerlerindeki örtülere bakarsınız gözlerinizi dinlendirir.

Bunların yaşayışları, bağlanışlarıyla Anadolu'nun mânevî havası değişmiş, Anadolu insanına feragati, fedakârlığı öğretmiştir. Onların büyük inançları, olmazları olur yapmıştır. Anadolu'muz bu güne deðin onların hayır duaları yüzünden ayaktadır, mânevî yönüyle...

Fatih'i olgunlaştıran Ak Şemsettin.

Yavuz'u besleyen îbni Kemâl, Gûrânî.

Anadolu'yu hazırlayan;

Bektaşı Velî,

Hacı Bayramı Velî.

Hacı Şabanı Velî.

Emir Sultan...

Bütün bunların jenarötörü Ahmedî Yesevî Horasan
büyük mânâ ve feneridir.

Bunlar bugün efsaneleşmiş, masallaşmıştır.

Hangi büyük vardır ki efsaneleşmiş olmasın...

Onlarda ölçemeyecegimiz ve izah edemeyecegimiz
bir kudret vardır.

Yunus da bunların tilmizlerinden biridir

“Sakar Baba” denilen bir er vardır.

“Sakar suyu” ismini bundan almıştır.

Bu su üstünde bir köprü vardır.

Zorbanın birisi köprüde oturur, herkesten geçmek
için zorla para alırımış, Vermezsen dövermiş, ve
köprüden geçirmezmiş...Buradaki “miş” leri sen inancına,
kabiliyetine göre atabilirsin, Birgün yaşlı, zayıf, fakir
birisini köprüden geçmek zorunda kalmış.

Fakirin parası yoktur.

Zorba geçirmemis. köprüden onu...

İhtiyar:

“Geçme namert köprüsünden, koaparsın su seni.

Sinme tilki gölgesine, ko yesin aslan seni.” demiş.

“Destur Yâ Pîr!” diyerek suya girmiş ve derin coşkun ırmak bu dedeye kurumuş ve yol vermiş...Bu meçhul dedenin mezarı Sakar’da Erenler tepesindedir.

Yunus bu “Destur”u alabilen ve nasıl alınır öğrenmeye çalışan bir insandır.

İnsanı, insan yapan yine insandır.

Bu yazıyı okuyan diyecek ki ne biçim Yunus hakkında yazı bu... Yunus bu yazındaki dizili muhtelif lâfların içinde gizlidir.

Onu da lütfen siz arayın bulun.

Bu kâğıda dizili lekelerin bir mânâsı vardır.

Bu lekeler insan sesleridir.

Gözlerle onu duyarsın.

Kitaplar; üzerinde paralel uzun lekeler dolu kâğıt tomarlarıdır. Bugün insanlar, elinden artık kitabı bırakmış, silâha sarılmıştır.

Bu sarılmak ne demektir?

Onu anlarsan Yunus'un bu dizilerde nasıl gizlendiğini, mânevî bir üslûp içinde anlayamayanlara nasıl güldüğünü görürsünüz.

Artık söz bağladık kalın sağlıcakla...

Tilmiz: Çırak. Talebe. Kalfa.

Feragat: Tok gözlülük. Hakkından vaz geçmek, bir şey istememek. Şahsî dâvasından vaz geçmek. * Boşalmak, hâlî olmak.

**KÂİNATIN KUSURSUZ DÜZENİNDEN
HAREKET EDEREK ALLAH'A
ULAŞMAYA ÇALIŞ**

Allah Dostu Derki...

Zekât hakkında konuşmak tehlikelidir.

Namaz, Oruç, Hacc, bunların hepsi emirdir...

Yapılmazsa ne olur?

İnsan dinden çıkmaz.

Ötede de sorgu ve suali yoktur.

Bunlar kulun kendini bilerek yaratani'ni bilmesi için yollardır.

Kâinat'ta ne varsa her şey ALLAH'da hazır ve nazırdır.

Her şey O'ndandır.

Fakat hiçbir şey O değildir.

Bütün görünüşler O'nun kudretlerinin görünüş ve tecellieleridir.

Fakat zekât öyle değildir.

Sorgusu suali hesabı vardır.

Zekât vermemede, insanın bildiği fakat şuûrlandıramadığı bir inkâr vardır.

Cenab-ı ALLAH; Er RAHÎM, Er RAHMÂN, Er REZZÂK tecellîlerini her mahlük'un serbest bırakılan nefsi arzularını korumak için ne farz, ne sünnet olmayan sadakayı, her mahlükta bulunan "Rahîmlîk" duygusuna bırakmıştır.

Sadaka da RAHÎM ve RAHMÂN gizlidir.

Sadaka, ALLAH'ın Er REZZÂK olduğunu tastikdir.

Zekât'm mikroskopik nüvesidir.

"Sadaka oruçtan eftaldır" Hadîs.

Resûl-ü Ekrem sadaka kabul etmezdi.

Kimsenin rızkına müdahaleden çekinirdi.

Sadaka zekât'dan büyüktür.

Sadaka, azaba müteveccihdir.

Mal ve paradan değil.

Helâl rızıktan verilir.

Dikkat!..

Sorgu, sual, hesabın sonu yoktur.

'Ebediyen azabtadır" âyeti bu sorgunun, hesabın ismidir.

Bunu bilin!..

Sorgunun sonu gelmez.

Azab çekilir biter.

Azabin mahiyeti de meçhuldür.

Sadaka emir değildir.

Mecburiyet ve mesuliyet korkusu yoktur.

Sadakanın zenginlik, mal, servet, para ile alâkası yoktur...

Sadaka; sözle, güzel lâflarla, iyi hareketle, yardımla, dua ile herşeyle olur...

Zekât hakkında söylemek izni bende yok...

Söylersem cırçıplak kalırsın.

ECİR :

Âhirete ait mükâfat.

Mükâfatın mahiyetini bilmiyoruz.

Kul ile HÂLİK arasında gizli bir sıldır.

SEVAB :

Mucib-i ecir olan fiil, hareket.

Sevab, kulu ecre namzet yapar.

GÜNAH :

İnsanın kıymetini korumak, kendi kendine hakaret etmemesi için yasak olan her şey, her hâlet, her türlü duyguya ve söz.

FARZ :

Yapılması kâfi olan şeyler.

Farzda mecburiyet yoktur.

ALLAH'a, hakikate yanaşmak için bu mecburiyet vardır.

VACÎB :

Yapılması zaruri olanlar.

Hepsinin hülâsası şu unutma:

Kalb kırmak günah, gönül almak sevab...

“Mubah, Helâl, Caiz değildir” gibi kelimelerin mânâları;

“Haramdır, günahıdır!” demek değildir.

Bu iş islâmın en ince meselelerindendir...

“Haram, Helâl, Günah, Sevab, Ecir, Mubah”

Bunları bilmek hem de çok iyi bilmek lâzımdır.

Bunlarda küfre kadar, inkâra kadar giden anlaşılması güç ince tehlikeler gizlidir...

ALLAH'a şeksiz şüphesiz inanmanın ve inkârın
dönüm noktasıdır.

“Kur’ân a mubah giremez.

Bahane aramak için “Göt atma” dir! bunlar.”

MUBAH : Ne haram ne helâl olan her şey...

Kur’ân'da açık olarak varsa evet...

Söze, lâfa, uydurma güzel lâflara bakma!..

Buradan bakarak anlayamazsan, öteden bakarak
buradakilerini görüp bilenlerden öğrenmeye çalış!..

“ALLAH’ım bana her şeyin hakikatini göster,
öğret!” diye dua eden Resûlü görmeğe canla başla uğraş!

Kaybın olmaz...

“Nefsini bilen ALLAH'ını bilir”

Ne demektir?

ALLAH nefsi arzuları serbest bırakmıştır.

Akıl vermiştir.

Doğruyu yanlışı tefrik için...

Sevmediği hareketleri de bildirmiştir.

O hareketlerin mümessilinede Şeytan ismi
verilmiştir.

Her şeyin HÂLİK i olduğuna göre niçin böyle murad etmiştir?

“Şirk koşmayın!” buyurmuştur.

Kime?..

Mücazât koymuştur.

Mükâfat koymuştur.

Yasaklar koymuştur.

“Rızıklarınızı ben vereceğim!” demiştir.

Hastalıklar yaratmıştır. Devâlarını bildirmiştir.

Hayat vermiştir. Hisler, Duygular vermiştir.

Hepisi değişmez kanun hâlinde...

Her şey başlar, tekâmül eder, sezip anlayamadığınız bir sona gider. Buğdayın ekmek oluncaya kadar geçirdiği devirleri, safhaları düşün!

Ekmeği tekrar buğday yapmak mümkün değil, koyduğu kanuna göre...

Nedir bu?

Nedir bu ahenk?

Nedir bu murad bilinmez...

Perdeler.

Tekrar perdeler bitmez tükenmez...

“Ben RABB’ım!

RABB’ınızım!

Yani bunların ustası benim!

Sizin de ustanız benim!” buyuruyor.

“Beni, ancak nefsi bilirseniz bilirsiniz. Ki nefis de serbest bırakılmıştır!”

Peki nedir bu?..

Kimine göre trajedi, kimine göre komedyा, kimine göre hakikat.

“Görmediğim ALLAH'a secde etmem, inanmam!”
diyor.

Kim, biliyorsunuz...

Akıl hududunun içinde hem de. . .

“Benim bildiklerimi eğer bilseydiniz saçlarınızı yolar perişan olurdunuz.” diyor Resûl-ü Ekrem...

“Bana mağfiret et ALLAH'ım!” diyor aynı zamanda

Nebîyallah...

Resûl-ü Ekrem bile:

“Ben sizin ruhunuz için şefaat ederim. Yardım edebilirim ancak!” diyor. Üzüntü ile...

Cesed ki nefsin emrindedir.

Onu siz koruyun...

Mübârek kızı Fatima'ya bile :

“Aman kızım kendini azabtan korumaya çalış!”
diyor...

ALLAH RAHMÂN RAHÎM'dir.

Sanki bu yaratılışın noksanı varmış gibi.

Gizlice Resûl'e vahiy ile insanlara bildirmesi için kurtulma çarelerini fisildıyor.

Zıttiyetler içinde bilinmeyen bir nizam bir hakikat...

Mükâfat ve mücazât.

Cennet cehennem arası bir var oluş...

Nerede dert varsa devâsı da oradadır.

Güçlük nerede ise çözümü de oradadır.

Bağday bir çok merhalelerden geçerek ekmek hâline gelir.

O ekmeği tekrar bağday yapamazsınız değil mi?

Evet...

Niçin böyledir?

Ve niçin mümkün değildir, amma herşey böyle değil gibi görünür.

Su buhar olur.

Bulut olur.

Tekrar yağmur hâlinde su olur.

Buna evet mi, hayır mı? diyeceksiniz çok dikkat edin.

Burada sizin evet veya hayır demenizde imtihani kazanmak veya kaybetmek vardır.

Çok dikkatli olun!..

Şirk. Küfür, inkâr. Tastik. Mükâfat veya Mücazât.

Nihâyet Sırat burada gizlidir...

Nefsin ne olduğunu bilmeden nefsinin ne olduğunu bilemezsin...

İnsanlarda nefisle karışmış ortak hatırlalar vardır.

Bunlar nedir?

Birbirleri ile paylaşırlar...

Tek taraflı bir şey ifade etmezler.

Hatraları vardır ortak. El ile tutulur. Görülür.

Hafızasında kalan söz, ses hâlinde hatırlalar vardır.

Bütün bunlar bazen silinir fakat bazıları
güzelliklerini, bazıları da nefretlerini muhafaza ederler...

“Bir dost bulamadım gün akşam oldu”

Damla kul idim

Ummaña daldım kayboldum

Yine bir dost bulamadım.

Meğer ummanın dostu ben imişim.

Onun dostu olmasam ölüm olmazdı hiç...

Hakiki kul ölmez.

Ölüm; nefsin ruhu, cesedi, serbest bırakmasıdır.

Bir şey aramaya, görmeye:

ALLAH'ın dışında değilsiniz ki onu güresiniz.

Siz kendi kendinizi dışarı attınız.

Aklınızla...

Sonra o akılla ne arıyorsun?..

Sadaka emir değildir.

Mecburiyet ve mesuliyet korkusu yoktur.

Sadakanın zenginlik, mal, servet, para ile de alâkası yoktur. Sadaka Ahsen-i takvim yaratılan bir insanın El GANÎ esmâsı ile yoğrulduğunun ifadesidir.

“Sadaka oruçtanefdaldır: Essadaka efdalul mine's-siyam.”

Sadaka:Sözle, güzel laflarla, iyi hareketle, yardımla, dua ile, her şeyle olur.

Zekât emirdir.

Bu emre itaatin altında ALLAH'a hakiki iman ve peygamberi tasdik vardır. Bunların altında da HAKK olan ALLAH'ın rızası gizlidir. Emrin yapılmaması düşüncesi imanın hakiki olmadığını ve ALLAH'a karşı isyan hâleti doğurur. Ve insanda mesuliyet korkusunu kaldırır. Zekâti verilmeyen mal, servet, paranın verilmeyen kısmı da helâl değildir. Haram midir onu söyleyemem...Namaz, oruç, hacc, zekât bunların hepsi dünyada kullara farz olduğunu bildiği hâlde bunları yapmadığından dolayı azab yoktur.

O azabı dünyada çeker.

Fakat zekât vermediği takdirde sorgu vardır.

Sorgunun sonu gelmez.

Azab çekilir biter.

Fakat sorgu öyle değildir.

Sorgunun sonu yoktur.

Ebediyen azabtadır.

Bu, sorgunun ismidir,

“Sadaka zekâtdan da büyüktür” Resûlü Ekrem.

Sadakadan hisse alınması için zekât emrolunmuştur.

Sadaka azaba müteveccihdir.

Mal, paraya değil...

Rızık artıklarından sadaka verilmez.

Eski pantolon, ayakkabı, ceket, ölü elbisesi ve malzemesi sadaka olmaz. Belki yardım olur.

Dünyada kalır.

Sadaka ahsen olmalıdır.

Sadak mânâ itibarı ile HAKK'ın Er REZZÂK olduğunu tasdik etmek, şükretmek, HAKK'ın emirlerine bilhassa zekâtın mikroskopik nüvesidir. Resûlü Ekrem sadaka kabul etmedi.

Niçin?

Kimsenin rızkına müdahale etmemek için...

Ecr-Ecir: (C.: Ücur) Bir iş, bir hizmet mukabilinde verilen şey. * Ahirete aid mükâfat, hayır ceza. * Ücret, mukabil, karşılık. Sevab. * Tıb: Kırılan bir uzvun sarılması.

Mucib-i ecir: Ecre sebeb olma.

Namzet: Aday.

Hâlet: Suret. Hâl. Keyfiyet.

Müteveccih : Yönelmiş, dönmüş. Bir yere doğru yola çıkan. * Birisine karşı iyi düşünce ve sevgisi olmak. İhsan ve iltifat üzere olmak. * Pir-i fâni olmak.

TAVSİYELER

Yiyecekler :

Hurma: 1. 3. 7. zeytin 1. 3. 7. tane yiyniz, incir 3 tane, nar 1 tane, kabak çekirdekleri, kavun 1 dilim veya 1 bütün, geri kalan kısımlarım temiz yerlere bırakın!

Çöplüklere atmayın!

Bir de nane, susam, mısır...

Koyun eti, dana eti, tavuk yumurtasının sarısı.

Yumurtlamayan tavuk eti.

Horoz değil..

İnek sütü, koyun sütü.

Az tuz çok değil

Başkalarının kestiği keresteden ev yapmayınız!

Korumamış ağaç odunu yakmayıınız!

Bu asırda:

Bazlama, börek (soğansız), mümkünse hâlis bal,
hergün biraz.

Sade helva, pirinç, makarna, dana eti, koyun eti.

Meze sofrasında gibi muhtelif şeylerden yeme!

O sofa haramın vücuda rahatça yayılmasını temin
eder.

İçki içen, mezelerden yemezse midesi bozulur.

Haram seni ikaz ediyor demektir.

Mide bile haramı benim içime kovuyorsun ben
bunu alamam.

Hiç olmazsa beni koru da ben de kendimi
kurtarayım demektedir.

Sana bir hayvan âleminden birşey söyleyeceğim.

Bunu düşün!

Sebeplerini akıl ve düşüncenle ancak bulursun.

Sormakla değil.

Kitaplarda yok.

Amma okuduğunu anlamadığından bulamazsın.

Yalnız otla geçenen hayvanlar yavrularını yalamazlar.

Koklarlar.

Ot yemeyen hayvanlar yavrularını yalarlar.

Yalama dil iledir.

Koklama burun iledir.

Biraz düşün, ne demek istiyoruz.

Onu anlamaya çalış!

Yumurta içinde haram olan bir kısım vardır, onu çıkardıktan sonra tavuk yumurtasından başkasını yeme!

Güvercin, kaz, ördek, hindi.

Buğday % 60, çavdar % 40 veya beyaz buğday, % 80, % 20 arpa ekmeği, tereyağı, hakiki zeytin yağı, bal peteği(arının kendisi yaparsa), tahan, yoğurt, (ayran değil).

Yayık ayranı çok.

Beyaz peynir.

Diger peynirler hayır.

Kaymak.

Sebzeler: Ispanak, pazı, kara lahana, patates, domates (kabuksuz).

Kurular: Nohut, fasulye çok değil, mercimek çok değil, bulgur, pirinç.

Kura meyva: Ceviz, fındık, ver fistiği, sam fistığı, kuru üzüm. Hepsinden çok değil.

İçecekler: Süt, şıra, domates suyu, nar suyu, demir hindi.

Reçeller: Gül, incir, kızılcık.

Bahçenizde yer varsa maydonoz, nane, biber, kabak, domates, dere otu yetiştir.

Bunları ihtiyaç için almak lazımsa yolmayınız!

Makasla kesiniz!

Kızılcık, gül reçeli, saf bal evinizde mümkünse eksik etmeyiniz!

Bunlar eve bereket getirir.

Evinizde daima zencefil, çörek otu, tarçın bulundurun!

Ihlamur, çınar ağaçları yetiştirin!

Yaş ağaç kesmeyiniz!

Üzerinden en az 2 sene geçmesi lâzımdır.

Av etlerine itibar etme!

Yumurtaları yenir ama, avcılardan uzak dur.

Yememek daha iyi olur.

Kavun, incir, nar, hurma yersen ye!

Fıstık, ceviz, badem ye!

Diğer meyvaları söylemiyorum.

Sana kalmış birşey.

Söylersem ciltler dolusu söz söylersin.

Onlara karışmıyoruz.

Efendim, yasak mıdır, haram mıdır diye aklına gelmesin! Zâten öyle birşey söylemedik.

HAKK'ın nimetlerine benim gibi basit bir kul mu söz edecek. Hâşâ!

Söylediklerimizi yapmayana hiçbir sözümüz yoktur.

Günahtır haramdır diye de bir tavsiyemiz yoktur.

Hakiki îslâmın nasıl hareket yapması lâzım geldiğini hatırlatıyoruz. Beğenirseniz yapınız!

Beyenmezseniz yapmayınız!

O zaman iş değişir.

Ne olur deme!

O zaman böylelikle küfre girersiniz.

Yapmazsanız da günaha girmezsiniz.

Rızkın kaderi kıymeti nedir, ona karşı hürmetin nimetlerini bildiriyoruz.

Haram iki türlüdür:

İnsanın cesedine, bütün uzviyetine, ve bundan ötürü mânevî varlığına tesir eden;

1- Gıdai bakımından

2- Maddesiz; insana tesir eden hislere, duygulara, görmeye, işitmeye zarar veren hususlar. Bu iki cinsin haram olması yani yasaklanması insanı korumak ve Cenab-ı ALLAH'a yanaşmak, rızasını almak için konulan yasaklardır. Bunların hepsi Kur'ân ile Resûl tarafından bildirilmiştir. Bu ikisinin arasında şüpheli olanlar vardır...Asıl insanı mânevî ve bedeni muvazenesinden ayıran nesnelerdir.

Gıdâi haramlar katı sûrette bellidirler.

Ruhî olanlar da insanın HAKK tarafından her şeyi yapması serbestiyeti verildiğinden bu arada nefsine uyup yaptığı hareketler de haramdır.

Ve diğer haramlardan da daha tehlikelidir.

Haram ve nehiylerden kaçmak ile insan bir mükâfata lâyık olmaz.

Yaptığı zaman cesedini yíkar.

Ve ALLAH'dan uzaklaşır.

Onun için emirlere itaat veya onlardan kaçtılarından ötürü insan birşey beklememelidir. Bu anlaşılması güç noktayı küçük misal ile izah edelim.

Resûl buyurmuş:

“Helak olacağınızı bilseniz şakadan bile olsun yalan söylemeyiniz!..”

Yalan islâm dininde haramdır...

Yalan ne demektir?

Yalan hakikati örtmektir.

Bundan dolayı dedikodu da haramdır.

Bir hakikati gizlemek, onu yalanla örtmek demektir.

Herşeyin hakikati ALLAH'ın kanunudur.

Yalan bu hakikate hakaret olur.

ALLAH'ı hiçe saymak olur, isyandır ve küfürdür...

İşte haram ile helâl arasında binlerce şüpheli şeyler vardır.

Onlara çok dikkat etmek gereklidir.

1 - insanın peşinden söylemek

2- Giybet etmek

3- Onun malını ve sairesini kıskanmak, hased etmek.

Bunda ALLAH'ın rızık dağıtıcı olduğuna verdiği miktarla karşı “bir nevi ALLAH'a karşı grevdir”.

Derhal insan kâfir olur.

Grevde haklı veya haksız olsun yapanın veya yapmaya onu mecbur edenin her ikisi de küfürdedir.

Bütün mesuliyeti mânevîyesi bu prensibi ve kanunu koyanlara ait olduğu gibi ona sürüklenenler de mesuldürler.

İslâmdaki zekât ALLAH'ın kanunudur.

Bu emirler bir cemiyette yok olursa, bu cemiyet muhakkak birgün helak olur.

Yukarıda kısaca anlatılan bu hususlar göz önünde tutulursa bugün bu toplum içinde HAKK'n istediği şekilde verdiği rızıktan bir lokma ağıza koymak:

“Bir hapishâneden bir mahkûmun tırnaklarıyla günlerce tünel açıp kaçmasından daha güçtür.”

Hakim, maymun, iki kedi;

Büyük bir parça kaşar peyniri, kavga, terazi...

Maymun taksim ediyor.

Teraziye koyuyor, biri daha ağır gelince ondan ısrıyor.

Öteki ağır geliyor ondan ısrıyor.

Onlara çok az bir parça veriyor ve koyuyor...

Bütün mânâ bu hikâyede gizlidir...

AHMED YESEVİ

Allah Dostu Derki...

“Eller yahşı biz yaman.

Eller buğday biz saman”

Evliyânın evliyâsı.

Ondan büyük evliyâ düşünülemez.

Kendinden 700 sene evvel Cebrai'l'in Resûlullah'a bildirdiği ve bir cennet hurmasının kendisine verilmesini vasiyet ettiği Ahmed...

Hurma 700 sene sonra Yesevî Ahmed'i buluyor, küçükken... Ahmed'inbabası şeyh İbrahim.

Şeyh İbrahim vefat ederken kızı Gevher Şehnaz'a:

“Sen ablasıın Ahmed sana emânet! O, ulu bir kişi olacak.” demiştir.

Ahmed Yesevî'yi anlatmak kâr işi değildir.

Yesi kasabasında doğmuş.

Yesevî oradan gelir derler.

Bir de derler ki genç, Yesevî isminde bir hükümdar var, Ahmedî Yesevî'ye namûn kalsın diye yalvarmış.

O da isminin sonuna Yesevî adını koymuş.

Kerametleri bugünkü inanç hududunun dışındadır.

Efsaneye bürünmüş mezarlar vardır.

Bilinen türbeler vardır.

Anadolu'nun her yerinde.

Bunların altında toprağa karışmış bölük bölük ermişler yatar. Topraktan buhar hâlinde ruhaniyetleri tütmektedir.

Kokularını almak gereklidir.

O kokulara bürünmüş bugün tek tük yaşayanlar da vardır.

Su üzerinde yürüyenler.

Ateşe girenler, bir anda başka yerde görünenler, gidenler, gelenler vardır.

“Böyle şey olur mu?” diyenler çoktur.

Bunlar aklın yetmediği yerde inanmayanlardır.

Fakat halk bunları olur görmüş, onlara gösterdiği hürmət o mübarek insanları efsanelerle süslemiş, inanılmaz menkibe ve hikâyelerle gizlemiştir.

Halkın kabul ettiği şeyde bir olur vardır.

Asıl hüner onu görmededir.

Onların menkibelerini, yaşayışlarını, kerametlerini efsaneler bile kıskanmaktadır.

Anadolu'yu süsleyen binlerce kendilerini unutturan ermişler, Veliler arasında onların varlıklarını var olduğunu haykırınlar vardır.

Bunların hepsi Yesevî'nin ruhaniyet ve tasarrufunu devam ettirenlerdir.

Anadolu'yu koruyan onlardır.

Menkibelerini, büyüklüklerini ben ifade edemem.

Kitaplar vardır onlardan okuyun.

Olmaz diye kabul edilen her şeyin olurunu sezin, bambaşka bir hava içine girersiniz.

Hacı Bektaş-ı Veli,

Hacı Bayram-ı Veli,

Hacı Şaban-ı Veli.

İşte Yesevî'nin görünen keramet ve büyüklüğünün müridleridir.

Ahmedi Yesevî Resûlullahdan bugüne kadar gelen ve gelecek olan varsa, en tepede yine Yesevî görünür.

Bir rivâyete göre 63 yaşında bir çukur kazdırarak 120 yaşına kadar orada ömrünü geçirmiştir.

Resûlullah 63 yaşında dünyadan göctü diye.

Ahmedi Yeşevî'yi anlatmak kelimelere, sözlere sigmaz.

Onun hakkında ne bulursanız okuyun.

Onların içindeki perdelenmiş sırları, güzellikleri, Resûlullah'ın ruhaniyetinî bulursunuz.

Ahmedi Yeşevî, Yusuf-u Hamadanî'den ders görmüştür.

Küçük yaşıta...

Onun menkibelerini, inanılmaz kerametlerini okudukça inanılmayanın nasıl inanılır hakikat olduğunu muhakkak sezersiniz. Bu gibi şeyleri tetkik ederken maddeden ayrılmak gerek.

Neyle takip edeceğinizi size söylemekten utanırıım...

Yahşi: Beğenilen yğit. Er kişi.

Yaman: kendini akıllı sanan.

Saman: Einin hayvan yiyeceği olansap kısmı.

Evliyâ: (Veli. C.) Veliler. Nefsine değil, dâimâ Cenab-ı Hakk'ın rızâsına tâbi olmağa çalışan, ibâdet ve taatta, takvâ ve riyâzatda çok yüksek mertebelere ulaşıp Allâhın (C.C.) mahbubu ve karibi olan büyük ve ender zâtlar. (Bak: Veli)

Keramet : Allah (C.C.) indinde makbul bir veli abdin (yâni, âdi beşeriyyetten bir derece tecerrûd edebilen

zatların) lütf-u İlâhî ile gösterdiği büyük mârifet. Velâyet mertebelerinde yükselen bir abdin hilaf-ı âdet hâli. * Bağış, kerem. * İkram, ağırlama.

Efsane: halk dilinde anlatılan hikaye.

Menkîbe: Meşhur kimselerin ahvâline dair hayat hikâyesi. Kissa. Hikâye. Menkîbe.

Vazifeni yap!..

Arzin su ile olan Sünnetullahdaki kanun şeklinde olan vazifeni yap!..

Semâya da, sen de yağmur oluşу, mekanizmayı tut!..

Cenabı ALLAH burada arzdan ve semâdan bir müddet için vazifelerini te'hir etmesini istiyor.

Niçin?..

Nuh'un duası üzerine..

ALLAH'ın yarattıkları başında su geliyor.

Suyu aziz kılmıştır.

Suyu sevmiştir.

ALLAH'ın celâl ve cemâl sıfatlarının aksettiği ayna sudur.

Suyu serbest bırakmıştır.

Su kadar temiz,
Su kadar mülâyim,
Su kadar uysal,
Su kadar cömert,
O Su kadar kuvvetli bir şey yoktur.
Suya verilen emir, vazife değişmez.
“Biz semâdan mübârek su indirdik” âyet
“Biz her şeyi sudan halkettik” âyet
Ama madde su değil dikkat!..
“Ay”in görünmesi su ile olmuştur.
Su, ruhun geldiği geçtiği bir vasıtadır.
Su, neden halkedildiği bilinmiyor.
ALLAH’ın en büyük sırrı bu...
Suda ifade edilemeyen bir âhenk vardır.
İfadeye kalkarsanız bu âhençî bozarsınız.
İzah edilemeyen “âhenk” değildir..
Hayat sizin değildir.
Kâinat âhençinin bir parçasıdır.
Âhençî bilselerdi insan oğlu bu âhengi yıkmadı.

Bu öyle bir noktadır ki târif olunmaz.

Söylenecek sözler de işe yaramaz.

Bir destinin kullanmaya yarayan kısmı unun içinin boşluğu�ur.

Her şeyi halketmek için suyu katalizör aracı yaptıktı...

Bilnen bir şey vardır.

İnsanın ilâhî bir âhenk kanunu ile idare edildiğiğır.

Kâinatta her yaratılış süs ve işleme nizamı ile insanlara güzel çirkin görünür.

Hayır ve şer şeklinde tecelli eder.

Halbuki kâinatta hiçbir şey mânâsız, eksik ve çirkin değildir.

Hepsi noksansız ve güzel yaratılmıştır.

Bizim HAKK'a yakınlık dercemize göre çirkin veya fena şekil ile görünür.

Her şeye âsumâni bir huşû, bulurlar üstü bir vecd içinde bakmak lâzımdır.

Fena ve çirkin görünen her şeyde bir güzellik hikmeti ve HAKK'ın bir tecellisi gizlidir.

Onu görmeye gayret etmelidir ve bu mümkündür.

İnancı kaldırınız insandan, geriye yağ, et, kemik, sinir ve ilik kalır.

Ne yağından mum, ne etinden pirzola olmaz.

Utanç veren bir yığın hâline gelir.

“Akbabalar les yerler” hikmeti budur...

Buluttan yağmur olmaz.

Bulut havanın oksijen ile hidrojeni birleşip yağmur olmasına katalizördür. Oksijenle hidrojen buluta gizlenerek birleşirler ve yağmur olurlar.

Küçük bir buluttan tonlarca su olur mu?...

Bir litresu buhar olursa Avakado Amper Kanuna göre husule gelen 22,3 hacim ağırlığı 10 gr. eder.

10 gr. Bulut yağmura çevrildiği zaman 10 kg. Su olur.

Bulut katalizör, Oksijenle hidrojen bulutla birleşiyor su oluyor.

Bulut olmasa birleşemezler.

Unutma ki bulut ne Oksijendir ne hidrojen.

“ VE SAHABİN HAYRİ LEHU MATARİN” .

Bunu bilen bu işi anlar...

Yağmur suyunun:

Rengi vardır, renk kadrosuna girmez.

Kokusu vardır, burun almaz.

Tadı vardır, dil hissetmez.

Bu sözler tuhaf amma bunlarda suyun renksiz rengi, kokusuz kokusu, tadsız tadını bulacaksınız...

Unutma ki ALLAH insan gönlünde insan sesi şaklinde kelâmi ile tecelli etti...

Akıl yoran Hız...

Değişmeyen intizam...

İlâhî bir raks...

Tesbihat..

Elektronlar atom çekirdeğinin etrafında dönüyorlat sağdan sola...

Elektronlar nüvenin etrafında (hünnes) soldan sağa nüveden uzaklaşmak için dönerler (künnes).

Bütün bu tesbihattan, çarpışmadan bir ses çıkar.

Kulak almaz..

Bu İlâhî raksın güzelliğini taşıyor bu ses...

Bu duyulmayan sesi rencide etmemek için :

“ALLAH yavaş konuşanları sever.” Hadîs.

“Resûlün sesinden fazla yüksek ses çıkarmayın.”
Âyet.

“SAYHATEN VÂHİDETEN : Tek bir sesden” Bu da yukarıının aksi... Gök gürültüsü duyulduğu zaman dedelerimiz okurlardı. Korktuklarından değil...

“Sayhaten vâhideten” âyetindeki dehşeti hatırladıklarından. Bu tek ses Nemrud’un kavmini bir anda saman çöpü gibi harab etti.

Gürültü vücut kimyasına tesir eder.

Bu bahis evvelce uzun uzun anlatılmıştır.

Biz burada ALLAH sözünü hatırlatırız.

“İNNA ERSELNA ALEYHİM SAYHATEN VAHİDETEN”

“Biz onların üzerlerine korkunç bir ses gönderdik!”
وَاسْتَوْتُ الْأَمْرُ وَقُضِيَ المَاءُ وَغَيْضَ أَقْلَعِي سَمَاءٌ وَبَآءَ مَاءُكَ أَنْلَعِي أَرْضٌ يَا وَقِيلَ الطَّالِمِينَ لِلْقَوْمِ بُعْدًا وَقِيلَ الْجُودِيُّ عَلَى

“Ve kiyile ya erdoubleiy maeki ve ya semaü akliiyi ve ȝidal maü ve kudiyel emru vestevet alel cudiyyi ve kiyile bu'del lil kavmiz zalimin : (Nihayet) «Ey yer suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut!» denildi. Su çekildi; iş bitirildi; (gemi de) Cûdî (dağının) üzerine yerleşti. Ve: «O zalimler topluluğunun canı cehenneme!» denildi.”
(Hûd 11/44)

Tâcil : Acele ettirme, hızlandırma.

Te'hir: Geciktirme. Sonraya bırakma.

الْحَصِيدُ وَحَبَّ جَنَاحٍ بِهِ فَأَنْبَثْنَا مُبَارَكًا مَاءَ السَّمَاءِ مِنْ وَنْزِلَنَا

“Ve nezzelna mines semai maem mubaraken fe embetna bihi cennativ ve habbel hasiyd : Göktен bereketli bir su indirdik, onunla bahçeler ve biçilecek daneler bitirdik.” (Kaf 50/9)

“E ve lem yerallezine keferu ennes semavati vel erda kaneta ratkan fe fetaknahüma ve cealna minel mai külle şey'in hayy e fe la yü'minun : İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir hâlde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?” (Enbiyâ 21/30)

Ve sahabin hayatı lehu matarın : Ona hayır yağdırın bir bulut..Hayırlı bir yağmur bulutu..

الْمُحْتَظَرُ كَهْشِيمْ فَكَانُوا وَاحِدَةً صَيْحَةً عَلَيْهِمْ أَرْسَلْنَا إِنَّا

“İnna erselna aleyhim sayhatev vahideten fe kanu ke heşimil muhtezir : Biz onların üzerlerine korkunç bir ses gönderdik. Hemen hayvan ağılına konan kuru ot gibi oluverdiler.” (Kamer 54/31)

DAHA BİLMEDİĞİMİZ NELER VAR

Arşa hakiki mü'min, bir sivrisineğin kanadından daha yakındır. Fakat hakiki kalbde, bu anlığını secdeye koymayanlar ve ondan zevk almayanlar için Arş-ı Âlâ güneşten daha uzaktır.

Uzaklaşırsa insan küfre girer.

Çünkü her yerde hazır ve nazır olan Cenâb-ı Rabbü Teâlâ'ya mekan verilir.

Yanaştıkça insan hakiki imana girer.

Onun için Sallallahu Aleyhi Vesellem efendimiz mi'racda :

“Kâbe kavseyن : bir ok kadar yanaştılar!” diyor.

O meseleyi mânevî edeb içinde mütalâa etmek için söylemiş bir sözdür.

Bu iş 4000 senelik mesafededir.

4000 sene ışık senesi.

İşik aynen elektrik süratindadır.

Bir saniyede 300.000 kilometre kat' eder.

Yani bir saniye de dünyamızı yedi buçuk defa dolaşır.

Hem elektrik hem de ziyâ.

4000 senede geliyor bize. Güneşin ziyâsı.

Fakat güneş baktığınız zaman güneşin gözbebeğinizin içinde, doğar doğmaz sıcaklığını elinde hissedersiniz.

Bunun için Secde-yi Rahmândan zevk alıp hakiki mü'min sınıfına girmiş insan, güneşi kendi içinde, Allah'ı kendi içinde duyar. Yok bunu yapmayan insan otuz kat pencerenin içinden uzaktan güneşin havasını ve ziyâsını hisseder gibidir. Onun için Evliyaullah'tan birisi daima böyle oturmuştur.

Çocuklarından birisi :

“Baba niye ayağını uzatıp oturmuyorsun?”

“O’nu görürken ben ayağımı nasıl uzatırım?” demış.

Onun için İslamda edeb, yalnız kaldığı zaman Cenâb-ı Lemyezel'in onu gördüğünü ve daima Nur-u Resûlullah'ın onu yıkadığını hissedecektir.

Bunu hissededen insan daima edeb içindedir.

Onun için muhtelif va'zlarda size söyledi dim daima abdestli gezin efendiler. Abdest, Allah'a ve Rasûlüne yani Nur-u Resûlullah'a edebin en büyüğüdür.

“Bundan ne çıkar efendim?” demeyiniz.

Âhir zamandır.

Yarın âhirette göreceksin.

Onun için Sallallahu Aleyhi Vesellem : “İlim şuradadır, takva buradadır, ibadet şuradadır!” dememiştir.

“Şuradadir!” demiş, mübarek parmaklarıyla derken üç defa kalbini göstermiş.

Takva, Allah'a iman hepsi buradadir.

Şu et parçasının içindedir.

O et parçası bilirsiniz kalbdır.

Kalbin teknikte, anatomisinde, yani anatomisi; kalbi çıkarsak, baksak ve yarsak içinde neler var.

Dört tane gözü vardır.

Dört göz bu et parçasına hediye kalsın.

Biz mânevî gözlerini şey edeceğiz.

İslam dininde Sallallahu Aleyhi Vesellem'in bildirdiğine göre, burada Sallallahu Aleyhi Vesellem ne söyledi

Kur'ân'da ne var onu söylüyor.

“Hasan efendi şunu söyledi.

Mehmet Bey bunu söyledi!” yok.

Dili tutulur burda insanın.

“Onlar öyle, şu kitap şöyle diyor. Bu kitap böyle diyor!” onlar geveze insanlar.

Kur'ân-ı Kerim Sallallahu Aleyhi Vesellem'in hadisi şeriflerinden, burdan söylüyorum ben.

Çünkü niyetim öyle.

Aksi söylersem burdan paldır küldür sokağa topal
çıkarılmış dışarı.

İki yarımdan, iki gözü vardır.

Birine gönül, "Fuad" kısmını derler Arapça da.

İkinci yarımdan kısmına, yarı kısmına Sabır,sabır, sabır.

Veyahut "Denis" veyahutta "Denes"

Esrede okunur, üstünde okunur Arapçada.

"Denis" veya "Denes".

Kalbin kirli, paslı dünyaya, dünyanın şehvanî ve
nefsanî arzularına bağlı tarafı demektir.

Bu iki kısım, Nur-u Resûlullah la yıkanır.

Bütün canlılarda; dinsiz, kafir, müنafık, İslâm ve
Nurullah kim olursa olsun hepsi de Nur-u Resûlullah
vardır. Nur-u Resûlullah'ı az ismini bilen ismini Hasan
kor, İslâm cemâatinde yaşar.

Daha kıymetini bilen Cuma ya gider.

Daha kıymetini bilen, beş vakite gider.

Daha kıymetini bilen geçmişlerini kılar.

Daha kıymetini bilen, daima abdestli gezer, Allah-u

Lemyezel'in mübarek ismini ağzından bırakmaz.

Aşağıya doğru nakış tarafa gidersen küfre kadar
gidersin.

Bunun için eşref-i mahlukat yalnız islamlan
değildir. Onunla birlikte dinsiz de imansızı da eşref-i
mahlukat yaratılmıştır.

Fakat onun kıymetini bilmezse.

Bir antika yüzük tasavvur edin.

Antikacıya gidersiniz buna on bin lira der.

Fakat demircinin örsü yanında bir demir
parçasından farkı yoktur.

İnsana kendisi kıymet vermelidir.

Kendi muhasebe-i ruhîyesini yarıp da kıymetini
mânevî terazide ölçüp,

Emniyet-i Muhammedi de elde ettiği derecesinin
ayarını, denesini, derecesini bulursa o zaman kendine şey
eder.

Efendim ben günahkârim, sen günahkârsın.

İlmin din elinde mükemmel bir temizleyici âlet
vardır, size söyledim.

Estâgfirullah, Tevbe, Tevbe-i Nasuh.

Allah'ın ismi vardır.

Katiyyen ve katiyyen me'yus olmayınız.

Bunlar mertebe mertebe, mertebe mertebedir.

Hatta ömründe bir defa : "Lâ İlâhe İlallah" içinden söyleyen adam bir gün cennete girecektir. Yani Allah'ın Cemâli'nin mütebessim tarafını görecektir.

Gazab tarafını değil.

Onun için denis tarafına.

Sabır tarafına daha çok insanlar meyyal olunca mesela şairler, romancılar, hatipler, vaizler, şırıltıcılar, dedikoducular ne kadar millet varsa hepisi denes tarafından konuşur.

Onun için burada bir vaiz başka söyler,

Amerika'da konuşan vaiz başka söyler,

Ankara da konuşan başka söyler.

Endülüüs'te konuşan başka söyler.

Mekke'de konuşan başka söyler.

Yemen'de konuşan başka söyler.

Hudeybe'de konuşan başka söylerdir.

Bunu temizlemek için biliyorsunuz Sallallahu Aleyhi Vesellem cesed itibariyle kul olması bakımından, onun bu denis tarafı da temizlensin diye :

“Elem neşrah leke sadrek.

Biz onun göğsünü de yardım.”

O tarafı da temizlenmiştir.

“Elem neşrah leke sadrek!”

Mü'minin kendi elindedir.

Mü'minin kendi Cebrai'i kendi elindedir.

Resûlullah'ı Sallallahu Aleyhi Vesselemi nasıl
küçükken Halime'nin yanında aldı geldiler.

Şima ismindeki kız kardeşi, süt kardeşi gördü.

“Kardeşimin göğsünü yardılar. Yıkadılar onu!”

İster bunu mânevî yıkadı kabul et, ister bıçaknan
açıp!

Nasıl kabul edersen et.

Resûlullah'ın sadrı tamamıyla Allah'ın Nur Suyuyla
bütün necislerden temizlenmiştir.

Fakat bu hadiseden sonra da Elem neşrah leke
süresini, sûre-i mübarekesini de mü'minin eline vermiştir.

Hançer'in elinde, yar göğsünü, yıka!

Elem neşrah leke sadrak. Yap!

Onun için böyle fuad tarafından konuşanlar, fuad kısmından konuşanlar.

Yani nefsi tamamiyle kaldırılmış, konuştu mu insanlar.

Veliullahlar öyle konuşur.

Allah'ın en yakın kulları öyle konuşur.

Böyle bir kul söylesin.

Endülüs'te söylesin.

Amerika da söylesin.

Avustralya'da söylesin.

Şurdaki yanımızdaki cami de söylesin.

Söylediklerinin hepisi birbirinin aynıdır.

Çünkü o ilhamı o şeyden, fuad kısmından geliyor.

O Allah'ın feyz yeridir.

Onun için Hazreti Vessak meşhur, onun "El Aziz" diye bir kitabı vardır.

Orda der ki :

Allahu lem yezelden bütün mahlukat-i kainata ışık süzmesi şeklinde sayı hesabına girmeyecek feyz-i İlâhi iner.

Feyz! Bu feyzin bir tanesi Sallallahu Aleyhi Veselleme inmiştir, Resûl olmuştur.

Resulullah'tan da binlerce feyz çıkar.

Peki kime?

Bir huzmesi, milyonlardan bir huzmesi, bir kula nasip olursa Veliyullah olur. Veliyullah olur.

Ve Allah'ın kapalı örtüsü altına girer.

“Benim bu evliyalarımı Benden başka kimse bilmez!”

Bu sırdır.

Onun için Sallallahu Aleyhi Vessellem üç defa :

“Buradadır iş! Buradadır iş! Buradadır iş!” demiş, kalbi göstermiştir.

“Efendim nasıl temizleyeyim?.”

Usulleri var.

Abdestli gez, abdestli gezene şeytanı şey etmez

Allah'a inkâr kapıları tamamıyla bu son asırda kapanmıştır.

Kimse inkâr edemez.

Âyet-i kerimeye bakın.

Onun için zaten insanın ilmi biraz artmaya başlarsa aşktan uzaklaşmaya başlar.

Sapıtı yani Türkçesi. Basit insanlar Allah'ı havanın oksijenin mucizesi gibi, bir çiçeğin kokusu gibi içinde hissederler.

Biraz kitap okumuş :

“Ben şurdan mezunum, sen şunu okudun, ben bunu okudum.”

“Ya İlâhi!” der.

Elini kafasını yukarı kaldırır.

Birde bir gün gelir görecekmiş gibi.

Ellerimizi yukarı kaldırırmamız, göge baktırmamız.

O müteâl büyük varlığa en münasib yer, içimizde o temizlikte gördüğümüz için göge bakarız.

Kevatan merkezi buradadır.

Kalbinize bakın.

Cenâb-ı Peygamber hakiki mü'min Allah'a çevrilip dua ederse dağlar yerinden oynar diyor.

Hakiki mü'min.

Efendim gel dua edelim öyleyse.

Ohooooo hakiki mü'min sabır hasletinin içindedir.

Kızmazlar.

Bunalmazlar.

Şöyle boyunlarını büktü mü :

“Yâ İlahi!” buyur bir iş, daha birini demeden leb olur iş olur.

Öyle :

“Vir vir vir para ver!

Vir vir vir öküz ver!

Apartuman ver!

Otomobil ver! “

Kuru zırıltı bu, dua değil bu!..

Hazret-i Davud bir defa edeben başını yukarı kaldırılmamıştır. Çünkü böyle dururken kafanı yukarı kaldırırmak bir şeyi arzulamak demektir, istemek demektir.

Başı daima önde imiş.

Tevekküle giriyor.

Hazreti Ebubekir Radyallahuanhu bir gün Huzur-u Risalette otururken dişi ağriyormuş.

Artık tahammül edemiyor.

Üç gündür devam ediyormuş.

Gözünden yaşı gelmeye başlamış.

Sallallahu Aleyhi Vesellem: “Yâ Eba Bekir ne oldu?” demiş.

“Bir şey yok Yâ Resûlallah!” demiş.

“Hele hele!” demiş.

“Yâ Resûlullah üç gündür dışım ağriyor da uyuyamadım.

Şimdi de çok şiddetlendi.

Tahamülsüzlükten gözümden yaşı geldi!”

Resûlullah'ın refiki Ebabekir.

“Yâ Eba Bekir bana niçin söylemedin demiş.

“Yâ Resûlullah Cenâb-ı Allah'ı sana mı şikayet edeyim!” demiş.

Kış gelir “üşüdük”, yaz gelir “terledik”, “nezle olduk”, “aman aman başım ağrıyor öleceğim.”

Bir şeyin kaybolur “ölsem de kurtulsam!” dersin.

Bunlar İslamlık değil efendiler, bunlar İslamlık değil.

Bırak kendini.

Yüzmek öğrenmek isteyen denize bırakırsa kendisini üstünde kalır.

Batacağım derse gittikçe dibe batar.

Zaten İslam müslüm, selem, teslim olan, selamete teslim olan efendiler.

Resûlullah'ın bize kadar uzanan buraya kadar uzanan elleri vardır. Fakat biz bunlara yapışmak usulünü bilmiyoruz.

Cenâb-ı Peygamber'in bir hadis-i şerifi vardır.

"Birinin çocuğu doğsa" diyor

"Çocuğu doğsa, ismini benim ismimle Mim, Mim harfi ile başlayan Muhammed koysa çocuk ve kendisi cennettik olur."

Bu hadis peygambere sevginin sırrını beyân eder.

Çok deşmeye gelmez bunlar.

Onun için biz "Mehmet" der geçeriz.

Resûlullahu Sallallahu Aleyhi Vesellem efendimizin Mim harfiyle başlayan mübarek ismini bir iki ders anlattım size.

Gelişi güzel öyle, Hasan, Hüseyin, Ömer, Tülin, bilmem efendim Haççe gibi çok konuşma.

Mi'racda iken konuş.

Namazda iken konuş.

Salâvatı Şerife getireceksin.

“Essalatu vesselamı aleyk Yâ Resûlullah” işte bu salâvatı şerife.

İsmi örseleme.

İçini temizle.

Ondan sonra örselemeye başla.

O salâvat kanadı gibidir.

Tutuyum derken hem onu incitirsin, hem de kendin bir hatadan dolayı kendin berbat vaziyete düşersin.

Bu lakkıtlar, “Fuad” kısmından söylenen lakkıtlardır.

“Denes” kısmından değil.

Bu kısma giren insanlar Velilere, Velilerden sonra

Sahabelere, Sahabelerden sonra Peygamberlere yanaşırlar.

Onun için peygamberler bilirsiniz ağlarlar.

Ağlıkları kuruduğu zaman ağlıkları...

“Efendim namazda ağlarsan, abdest namaz bozulur!” müş.

Sen o kadar geç kendinden de gözünden yaşı gelsin.

Bozulursa ben abdestimi sana veriyorum.

Ama kafan mahallede geziyor.

Gözün bilmem nerede geziyor.

Aksırıp ağlıyorsun.

Ulan zaten senin abdestin yoktu...

Yine Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vesellem'in bir hadis-i mübarekesinde :

“Bir ümmet içinde, bir ümmet içinde Allah korkusuyla ağlayan bir kişi olsa onun hürmetine bütün ümmeti Allah

Rahmetle tecelli eder, karşısında..”

Bu korku cehennem korkusu değil.

Edeb dışı kabahat korkusudur.

Mü'min, hakiki mü'min cehennem ateşi nedir ki, hakiki mü'mini yakısın!

Abdulkadir Geylânî Hazretleri anlatırken böyle demiş buyuru vermiş fermanı.

“Lev şefaatü ceddü muhammedün fe tefeyte bi nari cehennemi cebren”.

“Benim ceddim Muhammed’ün şefaati olmasa ben söyle parmağım tüketüğünen cehennemi söndürürüm!”

Cehennemden korkan adam bu işi güç olan adamdır.

Hesabını veremeyeceklerdendir.

Onun için insanlara biraz ma’siyyet lâzımdır.

Biraz hata lâzımdır.

Hatanın sebebi, bir memlekette hasta olmasa eczahâneler kurur. Cenâb-ı Allah o an esması rahmettir.

Sen hata yapacaksın: “Aman Yâ Rabbi!” diyeceksin.

O seni güler yüzle affedecek.

Ve Rahmetini şey edecktir.

Cenâb-ı Allah rahmetini dağıtmadan duramaz.

Bir Hadis-i Kudsi de bir adamın biri âhirete intikal etmiş.

Hadis-i Kudsiler.

Sallallahu Aleyhi Vessellem'in anlattığı hadisdeki hikayeler olmuş gibi beyân edilir.

Çünkü O mübarek bütün hadiseleri ezelden bilir.

Gitmiş hasenatı ve seyyiatı yâni edebsizliği ile iyiliği tartılmış, hiçbir şey yok.

Arz edilmiş. Onların hesap memurları : “Yâ İlâhi bunda bir şey yok!”

“Yoksa neyse verin eline gideceği yere gitsin.”

Cehenneme doğru gidiyor adam.

Tabii kula anlatmak için söylüyoruz bu hadiseler böyle değil.

Dönmüş o kul böyle bakıvermiş.

Hitab-ı İlahi gelmiş :

“Kulum niye baktın?” demiş.

“Hiç Yâ İlahi!” demiş.

“Hele Hele” demiş.

“Benim hiç iyi tarafım yok. Edebsizlik tarafım çok.

Ben dünya da iken birsey Allah belki beni affeder rahmeti büyütür hatırlımdan geçti de ondan döndüm baktım!” demiş

“Dur!” demiş.

Emr-i İlâhi çıkmış.

“Götürün cennete bunu. Ben kulumun zannı üzere tecelli ederim!” demiş.

Onun için “hablil verid”den dahayakın olan Cenâb-ı

Allah’nan konuşun efendim. Nasıl konuşular.

Konusular işte, namaz mı’racı mü’minin...

Onun için bir ümmetin içinde edebsizlik çoğalsa bir tane ordaki sevgilinin gözünden bir yaş gelse Yâ İlahi bunlar sapmışlar.

Sen bunları yola getir değil haaa, yola getir duası bu çok büyük insanın duası olacak ki kabul olacak.

Yâ İlahi sen bunları rahmetinde Şefik Rahim esmanla tecelle et diye hatırlardan geçti mi o ümmet kurtular.

İşte bu gibilerin rengi sararmış Hakk korkusundan yüzleri solmuştur bu insanların.

Öyle kırmızı yanaklı bulamazsin onların içinde.

Bunların gıdaları ruhanî, işleri nuranî, sözleri de semavidir.

Gıdaları ruhen beslenirler bunlar.

Fazla mide içini doldurmazlar.

İşleri nuranıdır.

Hep iyilik yaparlar.

Sözleri de semavidir.

Ya Resûl'dan ya kitaplardan konuşurlar.

Romanlardan değil.

Cingöz Recainin Romanlarından değil.

Bilmem nerden değil.

Allah'ın muhkem âyetlerinden.

Eğer bunların âlemini bilmeyen biri asıl varlıkllarıyla onları görür ise hemen ölürlü. Hemen ölürlü.

Onların hakiki öyle insanların hakiki varlıkllarıyla bir insana görürse öteki adam ona tahammül edemez.

Beyazidi Bestamî Hazretleri, iki tane veli konuşuyormuş.

Beyazidi Bestamî zamanında.

Birisı demiş: "Size ne oluyor ki bana günde yedi defa tecellî-yi ilâhi oluyor!" demiş.

Tecellî İlahi ne?

Kaybediyor kendini, dalıyor, konuşuyor.

Demiş ki:"Niye o kadar kuruluyorsun sen?" demiş.

"Sen git de Beyazidi Bestamîyi gör!" demiş.

Aradan bir ay geçmiş bu zat gelmiş demiş ki : "Bana günde yetmiş defa tecellî oluyor!" demiş.

“Sen gitte Beyazidi Bestamîyi gör!” demiş.

“Ulan demiş Beyazidi Bestamî nasıl bir gideyim!” demiş.

Kalkmış evine gitmiş.

Demişler ki: “Efendim ormanda.”

Kalkmış ormana gitmiş.

Veli Velinin geldiğini kendi radar aletiyle uzaktan anlamış hemen ormanın dışına çıkmış. Veliyullah yanaşmış yanına Beyazidin mübarek yüzünü görür görmez “Küt!” diye düşmüş, ölmüş.

Çünkü Bayaziddaki tecellîye o tahammül edememiş.

Beyazidi Bestamînin karşısındaki o tecellîye Veliyullah tahammül edemiyor küt diye düşüp ölüyor.

Onun için böyle insanların karşısına biz geldiğimiz zaman bocalarız belki de nalları dikeriz.

Bir adamın mektep müdürü asabi bir adam olsun.

İkinci sınıfı taki seni istiyor diye kapıcı çağrırdı.

Yahut neferi paşa çağırınsın.

Bu da Allah'ın paşası.

“Tuuuuuu! Tuu!” olur insan.

Bunları cahiller bilemez.

Onların işine cahilin aklı da ermez.

Onların alametleri yok degildir.

Vardır ama bilemezsin.

Bu bilgisizlik, bu bilmek bilgisi gaflettendir.

Onların daima kalbinde Allah'ın Ahad TEKlik
heybeti yaşıar.

Hele bir insanlar birbirine "Köpek!" der. "Köpek!"
der.

Kendini köpektan üstün biliyorsan nidelim ki bu
bilgi kendi köpekliğindendir insanın.

Öyle birbirine köpek söyleyen adamlar vardır.

Bu söz, yalancı, müdafık, iki yüzlü, faziletsiz,
merhametsiz, sadakat ve doğruluk bilmeyenlerin
söylemesi gereken bir sözdür.

Sadakat gösterene Allah'ın ADL esması kanadıyla
ecir verilir.

Köpek bundan dolayı Ashab-ı Kehf'in içinde
bulunmuştur.

Köpek diyipte geçmeyin.

Sadakat timsalidir.

Eciri de onun Ashab-ı Kehf e arkadaş olmuştur.

İnsanların sadakatini hele bu asırda değiştirmek mümkünündür. Ceketin düğmesi gibidir.

Fakat köpeğin sadakatını değiştiremezsin.

Evinizdeki köpeği nereye atsanız geri gelir.

Kuyruğunu kesseniz yine gelir.

Bacağını kırsanız yine gelir.

Bir lokma ekmeğe senelerce sadakat gösterir.

Gösterin, oğullarınız bile yapmaz bunu.

Cenâb-ı Peygamberin bir hadisi vardır :

“Köpeği evin dışında saklayınız.İçinde saklamayınız. Melâike girmez” buyuruyor.

Bu bildiğimiz başka, bunun mânâsı derindir sen o kadar bil oğlum. Onun derin hadislerinde de beş altı mânâları vardır.

Onların mânâlarını söylesek insanın kafası bocalar.

Onun için o kadarı yeter oğlum.

Birgün Bağdadda bir çobanın sürüstüne kurt saldırımış.

Kurt saldırımış.

Bir koyunu param parça etmiş.

Çoban: "Eyvaaah!"

"Ne bağırıyorsun Eyvah!" diye.

"Hazreti Ömer öldü!" diye bağırmağa başlamış.

"Nereden bildin?" demişler.

"Hazreti Ömer sağ iken kurtlar sürüye saldırmazlardı!" demiş.

Az sonra gerçek anlaşılmış ki Hazreti Ömer Onun o kurtun parçalandığı zaman yarım saat evvel İbni Mülcem tarafından Medine'de katledilmiştir.

Adalet öyle yaygındır ki efendiler.

Öyle yaygındır ki.

Efendim adalet.

Sen adaletin içine gir bir yayıl da bak nasıl yayıldığını görürsün.

Adalet Allah'ın Kanunudur.

"En büyük cihad zalim hükümdar karşısında hakikati söylemektir."

Geçen derslerimde Medine'de geçen bir hadiseyi size anlatmıştım biliyorsunuz.

Bazısı efendim bunların hepsini unutur.

Kürke bürünür bööööylee bir kibir içinde.

Ne oluyor böyle insana kürke girmiş.

Kürk. O kürk içindeki.

O kürk, içindeki hayvanı bir ömür boyunca muhafaza etmişse yine hayvanlıktan kurtarmamış.

Sen hayvanı öldürdün üstüne giydin adam mı olduğunu zannediyorsun?

Hayvanın kürkünü giydin hadi. Samur.

Bir zamanlar vardı ya eskilerde samur.

Kuruluyor samurunlan, ne oluyorsun?

Bu, doğduğundan beri hayvanın üzerinde idi bu.

Hayvanlıktan kurtuldu mu samur kürkü?”

“Yok!”

Eee sende aynısın.

Kurtarsayı o hayvanı kurtarırdı.

Onun için bir kelime söylenir, birşey görürsünüz, gâyet güzel gelir size.

Bu kürk hikayesini unutmayın.

Ne güzel kürk.

Hayvan öldür de.

Güyüüm bildircini vurdun.

Güyüüm sülünü vurdun.

Bilmem neyi vurdun!

Vur ulan vur hadiii mideye.

Dağda bayırda gez!

Avcılık diye bir şeyler vardır, hayvan öldürmek.

Sonları yoktur.

Mideye korsun.

Dört saat sonra o mide onu tam çevirir.

Neye çevireceğini bilirsiniz.

Hazreti Adviye zamanında yaşamış bir ümmî kadın, Ukyare.

Güzel bir isim Ukyare vardı Bağdadda.

Bu o kadar ağlarmış ki gözlerinin ikisi de kör olmuş.

Yanına gitmişler : “Yâ Ukyare!” demişler. “Gözsüz kalmak çok çetin bir iş değil mi?” demişler.

Ne demiş cevap mübarek kadın :

“Allah’tan mahcup kalmak daha çetin!” demiş.

“Hele Allah’ın emirlerindeki muradı görmeyip de
gönülü, gönüل körlüğüne düşmek o büsbütün çetindir!”
demiş.

Hızır, bir kör adama rastlamış.

Demiş ki : “Yahu ben Hızır’ım!” demiş

“Senin gözünü açıyorum. Dua edeyim de!” demiş.

“Teşekkür ederiiiiim Hızır Efendi” demiş.

“Hadi güle güle yoluna!” demiş.

“İstemem!..”

“Niye iste miyorsun?” demiş.

“Ben Allah’ın kaderini iki gözümden daha çok
severim!” demiş.

İşte dersin başında söylediğimiz hakiki mü’menlerin
lakırtıları bu. Hakiki mü’menlerin lakırtıları.

Bu Umayre’nin bir de Hacce isminde bir hizmetçisi
varılmış.

Hakiki Mü’men gökte ay var iken uyumaz gece.

Şems bu câmi kadar.

Kamer avucum kadar.

Koskoca cami avucun içine girer mi?

Koskoca Şems Kamerin içine giriyor.

“veşsemşu vel kamer.”

“vel kameru veş şems” değil.

Niçin?

Kamer mânevîyatın mümessilidir.

Güneş Şems maddiyatın mümessilidir.

Bu âyet bir gün kiyametin kopacağına delildir.

İkinci mânevîyatın maddiyatı daima boğacak ve
ondan üstün geleceğine delildir.

Onun için aylı gecelerde uyumayın!

Gece kervanlar geçer.

Uyuyormuş böyle bir gece.

Ayağınan Ukayre Hatice'ye dürtmüştür : “Kalk!”
demmiş.

“Burası uyuyacak bir yer değil.

Uyku yeri mezardır mezar.

Çok uyuyacağız orda!”

Açık olun efendim açık.

Yemekleri ye. Etleri ye. Köfteleri ye. Ayrani iç.

“Horruu harrrii, hurruuu!”

Kervanler geçer.

Senin haberin olmaz.

Bir gün de bakarsın efendim kaybı oldu.

Hasan efendinin bişey oldu bak.

“Ne oldu efendim?”

Kalbden, zırttan gitti.

Gözünüzü açın efendim.

Gözünüzü açın!.

Bize bir çok menkibe gelmiştir bilirsiniz menkibe.

Dilden dile, gönülden gönüle, kalbden kalbe dolaşan. Güneşlerin yıldızların dertop olduğu bir renk âlemi vardır İslam mânevîyatında.

Buna nenkabe derler.

Nefsine, havai arzularına yularını kaptıran insanlar bu menkibelerden bişey anlamazlar.

Efsane safsata derler geçerler.

Halbuki safsata kendileridirler o insanların .

Onları ancak Allah aşkıyla kıvranaan insanlar anlayabilir.

Ve temiz olan kalblerinin perdelerinde, sinema perdelerinde seyrederler.

Cezbe halinde bunlar ancak anlaşılır.

Cezbe ne demektir?

Cezbe. Cezbe ye geldik.

Cezbe Ruhun Hakka doğru çekilmesidir.

Gidişi değil, çekilmesidir.

Oradan çekilip.

Giderken çeken başkası, zaten çekmeseler gidemezsin. Burada yürümek için bu âlemde Mansur gibi kellesini verenler Nesimi gibi derisini yüzdürenler ancak orda yürüyebilirler.

Hazreti Nesimi'nin bilirisiniz derisini yüzdüler.

Hallac-ı Mansur'unda kafasını kopardılar.

Onun için aziz cemaat bu anlattığımız vaazları, güzel kelimeleri insanlar hoşnut bulur.

Bir formülize edelim.

Bir talimat yapalım da onun peşinden koşalım.

Genci menci yok.

“Efendim ben yaşlandım şimdiden sonra yapamam.”

Oho ho ho!

Hazreti Ebubekir 47 yaşında İslam oldu.

Ondan evvel yoktu bişey.

Hazreti Ömer ondan evvel şâki idi.

Resûlullah Efendimizi öldürmeye gidiyordu.

Kırk küsür yaşında idi. Puta tayıyordu.

Hatta kendisinin sözüdür der ki.

“Ben pota-yı Resûlullah’ta erimeden evvel bir şâki câni idim” dermiş.

O Araplarda ilk doğan kız çocuğunu gömerlerdi, âdetti cahiliyet devrinde.

“Küçük kızımı götürdüm” demiş.

“Canlı canlı böyle mezara sokarken.

Sakallarımı tuttu yavrum!” demiş.

“Ben şakilerdendim Resûlullah’ın nazar-ı akdesiyle bir an geldiği zaman muhterem oldum.”

Onun için: “Efendim ben şimdiye kadar namazı kılmadım.

Bilmem efendim borçlarım var.”

Oluuuuuuur.

Lafa dahiyor musun.

Yarını düşün.

Geçmiş geçmiş.

Bir insan ne kadar namaz borcu olursa olsun gider bu akşam evine “Yâ İlâhi ben bundan sonra namazımı tamamıyla kılacağım.

Geçmiş namazlarım var ben bunları mümkün mertebe ömrüm yettiği kadar her namazdan sonra bir günlük namaz edeceğim.”

Yatmadan evvel on dakikada kılınır.

“Geçmiş zamandaki;

Sabah namazının iki rekât farzına.

Öğlen namazının dört rekât farzına.

İkindi namazının dört rekât farzına.

Akşam namazının üç rekât farzına.

Yatsı namazının dört rekât farzına.

3 rekât Vitir Namazı kılacağım Yâ Rabbi!.”

Sen onu niyet etme.

“Felan günün, felan ayın” deme!

Onlar gider yerini tıkır tıkır tıkır doldururlar.

Bunu niyet edip de başladıkten yarım saat sonra ölse hadis vardır üzerine, Cenâb-ı Allah Namazlarınızın hepsini kılındı kabul eder.

Bu kadar kolaylık veren bir din.

Bu kadar rahmeti çok Allah'ın rahmetinin bize nasıl geleceğini bildiren Resûlullah'ın peşindehyiz.

Elhamdulillaaah.

Bir nizamname yapalım namazınızı acele kılmayınız!

Dâima abdestli geziniz!

Sabah namazını kıldınız!

Saklayabilirsen sakla, bozuldu mu al abdest!

Nerede olursa all!

Bir saniye sonra yaşayacağın meşhul.

Ceseden hiç olmazsa kadere tam iman, tadil-i erkanla inanmış olursun.

Yolda bozuldu, bitti, öldü abdest.

Yürü yürü!

Niyete bak sen!..

KELİMELER :

Kat': Kesme, ayırma. * Geçme. Yol almak. Yüzerek geçmek. * Delil ve bürhan ile ilzam etmek.

Lemyezel: Zâil olmaz, bâki, zeval bulmaz. Daimî olan.

Va'z: Dinî mes'eleler üzerinde konuşup nasihat etmek. Kalbi yumuşatacak sözlerle insanı iyiliğe sevke çalışma.

Nakis: Noksan, eksik. Tamam olmayan. Gr: Yalnız son harfi harf-i illet olan kelime \$ gibi.* Mat: Eksi. Negatif.

Eşref-i mahlukat: Mahlukatın en eşrefi, yaradılmışların en şereflisi. İnsan.

Me'yus: Ümidsiz. Kederli. Ye'se düşmüştür. Ümidi kesik.

Mütebessim : (Besm. den) Tebessüm eden. Hafif ve lâtif tarz ile gülen. Gülümseyen.

Meyyal : Çok meyleden, eğilen. Çok istekli, düşkün.

Necis : Temiz olmayan. Pis.

Feyz: (C.:Füyuz) Bolluk, bereket. * İlim, irfan. Mübareklik. * Şan, şöhret. * İhsan, fazıl, kerem. Yüksek rütbe almak. * Suyun çoğalıp çay gibi taşması. Çok akar su. * Bir haberî fâş etmek.

* İçindeki düşüncesini izhar etmek.

Müteâl : Âlî, büyük.

Münasib: Benzer, uygun, lâyık, yakışır, yaraşır.

Tevekkül: Îşi başkasına ısmarlamak. * Sebeblere tevessül ettikten sonra neticesini Allah'a bırakmak. Allah'tan gelene razı olmak. Kendine ait vazifeyi yaptıktan sonra neticelerini Allah'dan istemek. Kadere razı olmak. Hakka güvenmek. * Yeis ve kederden uzak olmak. * Âcizlik göstermek.

Refik: Ortak, arkadaş, eş, yardımcı, yoldaş.

Ma'siyyet : İtaatsizlik, günah, isyan.

Mümessil: Vekâlet eden. Bir şahsı bir topluluğu veya şahs-ı mânevîyi temsil eden. * Benzeten. * Kitap bastıran. * Vekil. * Rol temsil eden. Aktör.

Şâki: (Şekavet. den) Haydut. Yol kesen. Haylaz. * Her çeşit günahı işleyebilen.

Câni: Cinayet işlemiş olan. Birisini öldürmüşt veyâ yaralamış bulunan.

ÂYETLER:

Elem neşrah leke sadrek :

أَلْمَ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

“Elem neşrah leke sadrek : Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi?” (İnşirah 94/1)

hablil verid:

وَلَقَدْ خَلَقْنَا إِلَيْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوسُّوْسُ بِهِ نَفْسَهُ وَتَحْنُّ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

“Ve le kad halaknel insane ve na'lemu ma tuvesvisu bihi nefsu ve nahnu akrabu ileyhi min hablil verid : Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fisıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız.” (kaf 50/16)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يُخْشِيُ الْمَلِئَةَ يَطْلَبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسْكَرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ
الْخُلُقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

“İnne rabbekümüllahüllezî halekas semavati vel erda fi sitteti eyyamin sümmesteva alel arşı yuğşıl leylen nehara yatlübühu hasisev veş şemse vel kamera ven nücumе müsehharatim bi emrih ela lehül halku vel emr tebarakellahü rabbül âlemin : Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratın, sonra Arş'a istivâ eden, geceyi, durmadan kendisini kovalayan gündüze büryüp örten; güneş, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratın Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir!” (A'râf 7/54)

Allah Dostu Derki...

Kader oluğunu altında uyu!..

Uyurken sabra yaslan, önce uyur görün, sonra tam uykuya dal!..

Hakikate erişirsin.

Ta'zim insanı küçültmez, bilakis yüceltir.

Doğruların yıkılışı bir an işidir.

Çünkü bunlar şâhin kapısında beklerler.

Halkı "HAKK" a çağrırmaya memur edilmişlerdir.

Bunlar, ellerini birbirlerine vurduğu zaman gözden kaybolacak kadar küçül!..

Başına gelecek bir iş olursa sabır eliyle karşıla!

Şifâ buluncaya kadar dur; bağırma, çağrıma!..

Şifâ gelirse şükür eliyle al!

Celâl perdesi açılırsa secdeye kapan!..

ALLAH, Peygamber sevgisini, fakirlik hâli ve belâ takip eder.

Belâ karşısında dağ gibi olmalısın...

İman sahibinin çoğu hâli, sıkıntıyla geçer.

Elindeki şeyler çok bile olsa yine de sıkıntı içindedir.

Çünkü, bağlanmış olduğu birçok prensipler vardır.

Onları yerine getirmek güclüğү içinde kıvrır.

Dünyada ancak bir prensibe bağlı olmayanlar rahat eder.

Onlar da hiçbir dîne söz vermeyen dinsizlerdir.

“ALLAH'dan başka ilâh yok.” dediğin zaman bir dâva peşine düşmüş, oluyorsun.

Her dâvada Şâhid isterler.

Şahidi olmayan dâvayı kaybeder.

Bu durumda Şâhid, emirleri tutmak ve yasakları bir yana atmaktır.

Bu lâf boş değildir.

Derinliğine süzül, dal!..

Hiçbir söz amelsiz kabul edilmez ve hiçbir amel de ihlâs olmadan makbul değildir, ihlâs Peygamberin yoludur.

Eğer kapına gelen dilenci bir hediye getirseydi, hemen alırdın.

“Bana mı?” demezdin...

Hiç geri çevirmek istemezdin...

“İman sahibinin ferasetinden sakının

Çünkü o, ALLAH'ın verdiği nûrla bakar!..”

İbâdet, gelip geçici şeyleri muayyen bir zaman için terk demektir.

Sözlerimizin değeri ve tefsiri, manevîdir.

Burada maddenin sözü geçmez.

ALLAH yolcusunun iç âleminde aksaklık göremezsin...

Kerem sahibi olmak için, ilâhi ve kudsî sırları saklamak şarttır.

Aza kanaat, nefsin kismetini kaçırırmak değildir.

Ağlamak, ibâdettir.

Ağlamak, dikkat buyurun, HAKK'a karşı tevazu' göstermenin şiddet hâlidir.

Akı kalbe çevir, kalbi sır yap, sırrı yokluğa ilet, yokluğu varlığa çevir...

Ondan sonra kendini bir seyret bakalım.

Çalış, hiç kimseye eziyet için gayret etme!

Herkese iyi niyet besle!

Ancak, cemiyetin düzeni için bir şey yapılacaksa onu da yap, geri durma, bu ibâdet sayılır.

Dünya âhirete perdedir.

Âhirete dalmak ise dünya ve öbür âlemin Sahibine perdedir.

Yaradılmışlara dalmak, Yaratın'dan ayırrır.

Hangi yaratığa gönül kaptırırsan ruh pencerene perde çekmiş olursun...

Velâyet hâlinin işaretti vardır.

O işaretler, velilerin yüzlerinde okunur.

Onu anlayış sahibleri sezer.

O işaretler, velâyet hâlini anlatmağa yeter.

Dile hacet yoktur.

Kalbinizi dünyaya kaptırırsınız, Rabbinizin yüce makamı perdeler arkasına girer, ruhanî hava tarafınıza esmez.

ALLAH hem Azîz, hem de Celîldir.

Hiç kimsenin kadere yüklenerek hak taleb etmeye yetkisi yoktur.

Her genişliğin bir sıkıntısı çıkar.

Her ferahlıkta bir darlık saklıdır.

Her belâ bir iyiliğin öncüsüdür.

Siyahla olduğunuz zaman katiyyen beyazı unutmayınız!..

Bu mânâ âlemi ile ilgili bir sözdür.

Edeblî olunuz!..

Nefsini çok kıरma, onun da dünyada bâzı alacakları vardır.

Bir şeye iptilâ bir imtihandır, herkese nasip olmaz.

Herkes iptilânın neden geldiğini farkedemez.

Ancak binde bir kişi anlar.

Anlayınca da HAKK'a döner, iptilâ insanı ayıltmak için gelir, uzlet bir ibâdettir.

Temizlik dıştan içe geçmez.

Bir insanın iç âlemi temiz olunca, kalbi nûrla dolar; iç, sonra nefis, sonra beden temizlenmelidir.

Önce evin içini yap, kapısını sonra takarsın...

İç yapılmadan, dışının yapılmasında hayır yoktur.

Yaratıcı olmadan yaratılmış olmaz.

Ev olmayan yerde kapı da olmaz.

Harap olmuş yere kilit asan olmaz.

Âhiret olmayan yerde dünya olmaz.

Hiç kimsenin göğüs boşluğununa ALLAH iki kalb koymadı.

Bir şeyler istiyorsan, her şey teslim edilmez...

Yanlışın var...

Şâhid isterler, mihenk taşına vururlar, ayarını ölçerler.

Bakırı altın diye satman kabil olmaz.

Her şeyi ehli bilir...

Kış ve yaza inanmak, onları olduğu gibi kabul etmek, onların eziyetini hafifletir.

İşte belâlara da inanmak bunun gibi bir şeydir.

HAKK'tan geldiğine inanmak ve sabırı olmaktır.

Sabırı insanlar, ALLAH'ın heybet nûru altındadırlar, ölüdürler.

Hayat insana emânet verilmiştir, ibâdet için verilmiştir.

Dünyada her şey emânettir.

Rızkın için üzüntüye düşme, o seni arar, o kadar arar ki sen o kadar arıyamazsan...

Ateşten o kadar korkma...

Sanki ona tayıyorsun!

Dünyadaki cennet onun yakınlığıdır.

Âhiretteki asıl cennet ise, onun varlığına nazardır.

İman sahiblerinin kalbi yaratılmadan, îmanları yazıldı.

Bu geçmişin bilgisidir...

Bunun üzerinde münakaşa caiz değildir.

Ona dayanarak hüküm yürütütmek doğru olmaz.

Bizden evvel gelen sahabे ve uyanlara yeten bir din bize nasıl yetmiyor?

Bu sözleri söyliyenin yanında doğruluk vardır.

Onunla her dinsizin ve münafıkın kellesini keser...

Doğruluk, yeryüzünde ALLAH'ın kılıcidır.

Hangi şeyin üzerine konsa onu keser...

Hayır, iki kelime üzerinde toplanmıştır..

ALLAH'ın emrini yüce bilmek ve kullarına şefkat göstermek... İçi bozuklara ancak ALLAH yolcuları güler, bugz gösterir.

Tövbe, bir kuvvettir. Her iyiliğin kalbi sayılır, iç âlemi temizler.

Tövbeyi önce kalbinizle sonra dilinizle...

Din emrinin hazır olmadığı bir yerde zindiklik başlar.

Cennet derece, makam arayanlar içindir.

Manevî tüccarlar onu ararlar.

Oruç içinde oruç, bahçe içinde bahçe, ev içinde ev vardır, iman ve irfan sahibi ALLAH'dan dünyayı istemez.

Âhiret talebinde bulunmaz.

Mevlâ'sından "Mevlâ"yı ister.

İnsanların iç âlemlerini, HAKK ile olan bazı hâllerini sezmeyen onlara hürmet edemez.

İbâdet bir sanattır.

Hazine ALLAH'ın birlik nûrunu kalbine doldurmaktır.

ALLAH'ı zikreden daima diridir, ölmez.

Bir hayattan öbür âleme geçer.

Bir andan fazla ona ölüm gelmez.

Yazın geldiğine hakikaten inanmayacak olursan, ensen yandığı, zaman inanırsın...

İyi kollar, öbür âleme intikal ettikleri zaman nimet içine düşerler.

Nimet sevdikleri için verilmemiştir.

HAKK'a uydukları için verilmiştir.

Ateş nedir ki îman sahibi ondan korksun?

Ateş; İman sahibinden korkar ve kaçar, ALLAH'a sığınır.

İman ve ihlâs sahiblerinden kaçmamak, o cehennem ateşinin haddine mi düşmüştür?..

İman sahiblerine dil uzatma, ona eziyet etme, gıybet etme!..

Sakın hem çok sakın!

Sonra yine sakın!

İman sahiblerine taarruz etme, onlara kötülük isnad etme!

Onların üzerine titreyen bir sahib bulunmaktadır...

Kismetini atıp yiyen taat içindedir.

Kader bahsine cehâlet ayağıyla vurmayınız!..

Kader ilminin geçmişte yazdığı şeylere dokunmak olmaz...

Bu güzel hâllerini anlattığımız kimselerin tutumları seni mestediyor.

Fakat bu, eline bir şey getirmez.

Onlar gibi olmağa çalışmak lâzımdır.

Temenni hiç kimseyi kurtaramaz, temenni ahmakların çukurudur.

Kurtuluş; yolu, ümit ve korku birlikte yürütürse kazanılır...

Böyle bir ermiş, rüyada görmüşler ölümünden bir müddet sonra...

“Rabbîn sana ne gibi işler yaptı” diye sormușlar.

“Haberim yok!” demiş.

“Bir ayağımı sırat köprüsüne koyduğum zaman öbür ayağımı Cennette gördüm.” demiş...

Ayık olun, insanda bir et parçası vardır.

O iyi olunca bütün duygular güzelleşir. O, fesada uğrarsa, bütün duygular iyiliğini kaybeder. işte o et parçası kalb'dir...

Bunu anlamak iç zenginliği yapar, iç zenginliği olmayan duygusuz yaşıar;

İbadet, ona bir zevk vermez, iç zenginliğinde, ruhun erimesi lâzımdır.

Secdeye varlığın zaman, hakikî varlığın serinliğini duyuyor musun?

ALLAH insana sahib olmasa her şey ondan el çeker... İman sahibine eziyet etmek, Kâbe'yi onbeş defa yıkmaktan, günah itibariyle daha büyuktur.

Peygamber'e sevginin şartı, fakr hâlidir.

ALLAH sevgisi için de belâ şarttır...

Her velâyet hâlini belâ takibeder.

Sebebi, ALLAH sevgisi iddia edilmesin diye...

Ölümün gelmesini bekleme!

Ölüm ânında bütün kapilar yüzüne kapanır; tövbe etmeye gücün yetmez olur.

İhsan kapısı kapanmadan acele et!

Ölüm; iman sahibini sevindirir, küfür ehlini ürkütür, münafikları korkutur.

Hatalı işlere karşı susmak yasaktır.

O zaman konuşmak ibâdet sayılır.

Sabır, yardımçı çağrıır,

İnsanı yükseltir,

İnsanı azîz kılar...

Tek olmağa alışırsan, "BiR" olandan ülfet ve birlik gelir.

Âhiret sevgisinin zerresi kalbinde yaşasa, ilâhi nûr
senden uzak durur...

Ayık ol!

Sonra yazık olur.

HAKK katına ancak doğruluk adımları ile vardır.

Haram yemek, din cesidine zehirdir.

Yollar geniş ve serbest, fakat siz, görmüyorsunuz.

Nefis, dünyada: "Yap!" der.

Öbür âlemden: "Niye yaptın?" diye sana çıkışır.

ALLAH dostu; sessiz, sözsüz haykırıyor!..

Sözümü kabul ediniz!

Benden daha güzel söz eden olmaz.

Yeryüzünde bu asırda benden daha sağlam ve
güzel söz eden bulamazsınız.

Fakat bunları benden bilmeyiniz!

Kuvvetim HAKK'ındır.

Onun bîhuruf-u lâfz-ı kuvveti dili ile söylüyorum.

Ve bunları halk için yaparım, benim için değil...

Hastaları ziyâret ediniz!

Cenaze törenlerinde hazır bulunmağa gayret ediniz!

Çünkü bunlar, bu âlemin ötesinde bir başka âlemin varlığını hatırlatır.

Yakında her şeyle aranız açılacak. Bu ayrılış size danışılmadan yapılacak, ayrılacaksınız.

Sizi ferahlandıran cümle eşya yürüyüp gidecek; giderken sizden izin almayıacak.

Dikkat buyurun!..

Çok dikkat edin!..

“Siz yürümiyeceksiniz, eşya yürüyüp gidecek!”
diyoruz.

Her şey açık söylenemez, ifâde kuvveti yetmez.

Yukarıdaki sözü tekrar tekrar okuyunuz!

Çok rica ederim, mümin kardeşlerim!..

Göctüğünüz âlemde yorulacaksınız, güçlükler sizi saracak.

Yüzünüze bakan olmayacak.

Sebebi öbür âlemi dünyada hatıra getirmedinizdir...

İnsanlara ve fâni varlıklara güvenen kimse, rahat olamaz...

İlmi artanın korkusu da artar.

Sözlerimizin sertliğine gücenmemenizi rica ederim!..

Sabır, zilleti izzete tebdil eder.

İman gözüyle her şeyin taksiminin ALLAH tarafından olduğunu görüp anlayan, bir şey istemek için utanç duyar...

Bir kimse ALLAH ile olursa; onu kimse ürkütemez, ne cin taifesi, ne de insanlar, ne yer haşeresi, ne de yırtıcı hayvanlar, hiçbir o büyük zâti korkutamaz.

Hiçbir yaratık o kişiye dokunamaz...

Zâhid, dünya ile âhiret,

Korku sahibi, Cennetle Cehennem,

İrfan sahibi, yaratılanla Yaratıcı arasındadır..

Önce gözünü kapayan perdeyi arala, sonra yalvar!..

Bu hâlde bulunan insanın hâline, ne insan, ne cin, cümle yaratıklar içinden bir tanesi bile akıl erdiremez...

Öğünmeyi hiçe sayanın, kötülemeleri kendiliğinden sıfıra düşer..

Muaz (r.a.):

“Gelin bir ânimizi imanlı geçirelim!” dermiş.

Resûl'e şikâyet etmişler.

Resûl:

“Muaz'ı hâline bırakınız!” buyurmuştur.

Sabırın asıl mânası, HAKK'ın kazâ ve kaderine boyun eğmektir.

Cesedin gitmiş gibi bir ruhanî âleme dalarsın.

Bu işler sükûn ister, huzur ister, maddî şeylerin kalbden çıkışmasını ister...

ALLAH, Kitâb-ı Celil'inde bâzı yaratıkları üzerine yemin eder.

Bu ALLAH'a mahsus bir sırdır.

Bu sırları bilenler her yerde, her şehirde ya vardır yahut kervanlar hâlinde geçerler.

Fakat hepsi de deve adımı gibi sessiz, gürültüsüz geçerler...

Bunları görebilmek, sohbetlerinde bulunabilmek için:

Rütbe ve mansîb dilenme!..

Çocuklar gibi sopadan ata binme!

Ömer'in devede iken kamçısı düşmüş, inmiş almış; başkasından istememiş; başkasına minnettar olmamak için...

Bilir misin!

Dağ benliğinden geçti mi sahra olur.

Çınar azametli bir ağaçtır.

Fakat aslı yerden kök salan bir tohumdur, ne bahtiyardır... O susamış ki, yakan güneş altında Hızır'dan bir kadeh su dahi istemez...

Bu lâkırdılar herkes için değildir.

Zira ne derece mükemmel va'zu nasihat edersen et, koyunun kurt soyuna mazhar olması mümkün değildir.

Gayb hazinesinin âlem gözüne kapalı kapısının aralığından biraz bakalım:

Göz bir âlettir.

Dışardaki bir cisimden gelen ziyâ dalgaları o cismin şeklini dimağa kadar götürür ve biz o cismi görürüz.

Fakat cismi dışarda görürüz...

Kulak bir âlettir.

Dışardan gelen ses dalgaları kulaktan dimağa kadar girer, duyarız.

Fakat sesi daima çıktıığı yerde duyarız, kulağımızda değil...

Burun bir âlettir.

Bir yerden koku dalgaları burnumuza kadar gelir.

Kokuyu burnumuzda duyarız, dışarda değil...

“Gören”, “duyan” kim?..

Kokuyu alan “sen”...

“Ben, kulum ile görür, işitirim!” buyrulmuştur.

“Koku alırım!” değil...

Bu küçük misâli hâlletmeğe bak!..

Bunun hâllinde “Feth” vardır.

Feth, kuvvetin bilinen sırrıdır...

Görünmede hüner yoktur.

Görünmeyeni görmede hüner vardır.

Beşerin anlama hududuna, ilâhi sırları ve kuvvetlerin varlığı; ancak mu’cize, büyük tesadüf, şans kelimeleri ile girer ve beşer yine bunu gaflet hududundan çıkamadığı için şüphe hâlinde idrâk eder, reddedemez.

Hâdise vardır.

Anlamadığı hâdiseleri garip ifâdelerle mirıldanır durur.

Bu hâdiselerin arkasında ALLAH'ın dostuna verdiği bilinmeyen kuvveti gizlidir.

Bu gibi ALLAH dostları öldükten sonra dönmezler.

Kendi gözünü yumduktan sonra bizim gözümüzü açarlar...

Katreler, birleşme, visal kanununa uyarak dere,

Dereler yine aynı kanuna uyarak derya olur.

Cıva olma!..

Zerrelerini birbirine birleştir!..

Sertleş, gümüş ol!..

Kötü söz, yabani ota benzer, sulamadan'da biter...

İyi söz, çiçek gibidir, çok itina ile bakılmak ister.

Bir adama, yüz kişi: "İyidir." desin,

Bir kişi: "Adam, bırak onu!" dese; o yüz kişinin iyi demesini bastırır.

Bu da insanlarda bir hâlettir.

Her mesleğin taklidi olduğu gibi "Evliyâullahlık" mesleğinin de taklidi, sahtesi olur.

Çok dikkat et, çarpılmayasin!..

Donmuş sudan yapılmış bir testi, içi su ile dolu...

Testi, sudan ayrı bir madde gibi görünür.

Güneş buzdan yapılmış bir testiye vurunca hem testi, hem de içindeki su aynı olur bilir misiniz?..

Vahdet güneşinin huzmeleri olan bu güzel sözler bir bahtiyarın kalbine vurdu mu hep aynı olur...
İnsanın aynası gönlündür.

Yüzünü ona çevir:

Kendini gör!..

Nifâk, bu gibi gizli işlere pek diş geçiremez...

Câhilin dili kalbi önündedir.

Âlim ve akıl sahibinin dili kalbi arkasındadır.

Nefis, Celâl sıfatının tecellîsine mazhardır.

En çok onda bu tecellî görülür.

HAKK, Cemâl sıfatının tecellîsini sever.

Bu sebeple iki tecellî bir arada olmaz...

Sabra alış; sabra tam alışan hâline razı olur.

Bu hâl, rızanın en basit, en küçük başlangıcıdır...

Nefer Râzi ile Rıza Paşa arasında çok fark vardır.

Her şey iyi olur, hoş gördüğün şeyleri ögersin, bu hâlin şükür olur.

Uzak kaybólur, yakınlık gelir.

Şerrin kaybolur, tevhid âlemi gelir.

Halk arasında zararlı bir şey kalmaz.

Her şeyi HAKK'dan bildiğin için halkın faydasını da bilemezsin...

Haz duyduğun şeyleri artık seçemezsin...

Bu âlemde her şey aynıdır ve eşittir...

Bütün kapılar bir olur.

Göze ancak HAKK görünür.

Bu hâli çok kişi bilmez.

Bunu bilmek az kişiye nasiptir.

Milyonda, ancak bir tane...

Zaman biter, nefisler tükenir, bu âlemi tam mânâsiyle bilen sizden bir tane çıkar...

Sabrıñ da zamanı geçer, nihâyete erer,

Fakat sabrıñ sonu çok iyidir ve mükafatı daima bâkidir. Yarın toz kalkar, kimin athı, kimin yaya olduğu görülür...

Dünya hikmetler âlemdir, âhiretse kudret âlemdir.

Hikmet için birtakım âlet ve sebepler gerekir.

Kudret için âlete ihtiyaç yoktur.

Kudret ancak HAKK'ın fiilî tecellîsiyle olur.

ALLAH her şeye kaadirdir.

Sebepsiz hikmetler yaratabilir...

Ancak kudret âlemi ile hikmet âleminin ayrılması için bunları yapar...

Âhiret âleminde her şey sebepsiz hareket eder.

Orada konuşmak için dile, dişe, havaya ihtiyaç yoktur... Orada duygular dilsiz konuşur...

Çünkü tekvin-i hakkânî tecellî eder,

İlâhî kudret kendini gösterir...

“Duygularınız, hatalarınızı anlatırken sebeplerin dili tutulur.”

Bu son cümlede ciltler dolusu manâ gizlidir.

O gün, bütün sırlar faş olacak, perdeler açılacak ve yıkık viraneler meydana çıkacak...

Bu isteseniz de istemeseniz de olur.

Kaçmak ve kurtulmak olmaz...

Tevhid âlemi ve ilmi, dünya sevgisi taşımayanlardır.

Bunun ötesi yoktur.

Edeblî isen dinle!

Sesini kes, gözlerini yum, başını eğ, lâl ol!

İzin gelinceye kadar bekle...

Konuşma zamanı gelince, seni konuştururlar...

Konuşursun ama, o zaman varlığını kaybedersin...

Konuşmağa başladığın zaman, konuşmaların bütün dertlere devâ olur.

Ruhî hastalıklara, senin konuşman şifâ verir.

Her konuşman akıllara nûr saçar.

İman sahibi, Yaradan'a kavuşuncaya kadar rahat yüzü göremez...

Namazını kılabilen, oruç tutabilen mes'uddur.

ALLAH'ın yardımı olmasa bunları yapamaz...

Bu makam, şükür makamıdır...

Bunu bil!

Kendini beğenme makamı değildir...

İnsanlarla iyi geçinmek sadakadır.

Şükür makamında kalmağa gayret et!..

Katiyyen ve katiyyen doğruluktan ayrılma!.

Avam bunu bilmez, havas ehli demez, diğerleri kabule yanaşamaz... Âlimler, ruhun mânâ ve ahvâlinden bahse Me'zundurlar. Ruhun hakikatine dair sözler; Avamı inkâra, Dar kafalıları cidal ve kıtale,

Ehl-i hakîkatı helâke sevkeder...

Bu hakikati unutma!..

Sedef içinde inci gibi sakla!..

Hiçbir yerde bu söze rastlayamazsun...

Arslanların arslanı kadar cesur olmak lâzımdır.

Bu gibilerin düşmanları, çöldeki kum kadar sayısızdır. Dostları, ALLAH ile aynı sayıdadır...

Bilakis : Aksine. Tersine. Zıddına.

Prensip : Fr. Umde. İlk unsur. Temel kanaat, temel düşünce. Temel bilgi *

Man: Her çeşit münakaşanın dışında olan.

Muayyen: Görülmüş olan, kat'i olarak belli olan, belli, ölçüülü, tayin ve tesbit olunmuş, karalaştırılmış.

Tefsir: Mestur, gizli bir şeyi aşıkâr etmek. Mânâyı izhâr etmek.*Anladığını anlatmak. Bildiği kadar açıklamak. * Kur'ân-ı Kerim'in mânâsını anlatan kitab. * Ehl-i Hadis ıstılahında Tefsire dâir hadis-i şeriflere Tefsir denilir.

İbtilâ: Belâya uğramak. Musibete düşmek. İyi veya kötü şeye düşkünlük, tiryakilik. * İnsanın iyiliğini, kötüüğünü ve kemâl derecesini meydana çıkaran imtihan, tecrübe.

Uzlet: Yalnızlık. İnsanlardan ayrılarak bir tarafa çekilip yalnız kalmak.

Mihenk: (Mihek) Altının ayarını anlamaya mahsus bir taş. Ölçü. İyiyi kötüyü ayıran, ayar âleti. * Mc: Bir insanın kıymetini, ahlâkını anlamaya yarayan vasıta.

Ayar: Altın ve gümüşten yapılmış şeylerin saflik ve hafiflik derecesi. * Saadete, mutluluğa doğru gitme.

Caiz: Mümkin, olur, olabilir. * Fık: Yapılması sahih ve mübah olan herhangi bir fiil veya akit.

Münafık: İki yüzlü, araya nifâk sokan. Fitnekâr. * Ahdini bozan, yalan söyleyen, hıyanet eden. * Görünüşte müslüman olup hakikatte kâfir ve düşman olan.

Buğz: Sevmeme. Birisi hakkında gizli ve kalbi düşmanlık hissetme. Kin, husûmet.

Zındık-Zendeka: Kâfirlik, dinsizlik. (Zendeka sahibine zındık denir. Bazılarinca zındık; hem dinsiz, hem emvâl ve ezvacın iştirakine ve dehrin bekasına kail olan kimsedir.)

Tâat: İbadet etmek. Allah'ın (C.C.) emirlerini yerine getirmek. İtaat etmek.

Temenni: Dilek. İstek. Duâ. Rica etmek.

Fesad: Bozuk ve fenalık. Karışıklık. Haddi tecavüz edip zulmetmek. (Zıddı: Salâh'tır.)

Fakr: Bozuk ve fenalık. Karışıklık. Haddi tecavüz edip zulmetmek. (Zıddı: Salâh'tır.)

Belâ: (c.: Belâyâ) Afet. Sıkıntı. Tasa, kaygı. Musibet. Mücazat. İmtihan. Dâhiye. * Yaramaz nesne.

Bî huruf-u-lafz: Harfsiz-sözsüz .

Bahtiyar: f. Bahtlı, talihli, mes'ud, mutlu, şanslı.

Ülfet: Alışma, alışkanlık. Birisiyle münasebette bulunmak. Ünsiyet. Ahbablık, dostluk. Huy etme. Görüşme, konuşma.

Hızır: İkinci tabaka-i hayat mertebesine mazhar olan ve Kur'an-ı Kerim tefsirlerinde ismi zikredilen bir zât-ı kerim. (Bak: Meratib-i hayat)

Va'z: Dinî mes'eleler üzerinde konuşup nasihat etmek. Kalbi yumuşatacak sözlerle insanı iyiliğe sevke çalışma.

Gayb: Gizli olan. Görünmeyen. Belirsiz. * Güman. Hislerle veya akıl ile bilinmeyen şey. (Bak: Ahbar-ı gayb)

Katre: Damla. Su daması. * Bir damla olan şey.

Hâlet : Suret. Hâl. Keyfiyet.

Huzme . Demet. Deste. Bir kucak şey. * Fiz: Bir ışık kaynağından çıkan sütun halindeki Şua'

Nifâk: Müslüman gibi görünüp kâfir olmak. İki yüzlülük. * Bozuşukluk, ara açılmak. * Dinde riyâ etmek. * İhtiyaca sarf olunacak şeyler.

Hakkanî: Hak ve adalete uygun. Hakklılığa uyar ve yakışır.

Şerr: Kötü iş,kötülük. Fenâlik.*Kavga.*Allaha isyan, emirlerine uymama, muhalif hareket etme. * Fenâ adam, fenâlık yapan adam, kötü adam.*Daha kötü, en kötü.

Tevhid: Birleme.Bir Allah'tan başka İlâh olmadığına inanma. Lâ ilahe illallah sözünü tekrarlama. Her yerde ve her seyde Allah'tan başkasının te'sir hâkimiyeti olmadığını anlamak, bilmek ve bilerek yaşamak.* Edb: Allah'ın varlığına ve birliğine dair yazılan manzume. İnsanlar, Allah'ın birliğine inananlar ve birliğine inanmayanlar olarak ikiye ayrılır. Allah'a inanmayanlar sözü,aslında Allah'ın birliğine ve sıfatlarına inanmayanlar sözünün kısaltılmış şeklidir. Çünkü insanı ve kâinatı kim yaratmıştır?Sorusuna inananlar da inanmayanlar da cevap vermektedir. İnanmayanların verdikleri cevaplardan "kendi kendine olmuştur" sözü hem mantıksızlık, hem de varlığı bir ilâh gibi tasavvur ettiklerinden kâinatta mevcut varlıklar kadar ilâh edinmiş olurlar. "Muhtelif sebepler ve şartların bir araya gelmesiyle yaratılmıştır" diyenler, sebepleri ilâh olarak kabul etmiş ve kendisine kâinattaki sebeplerin sayısı kadar ilâhlar edinmiş olur.

"Tabiat yaratmıştır" diyenlere gelince: Tabiattaki varlıklar atomlardan meydana geldiğinden hem atomu bir ilâh yerine koymuş olur ve atomlar sayısınca ilâh edinmiş olur. Demek ki Allah'ın birliğine inanmayan inkârcılar, kendi düşüncelerinin ürünü olan ilâhlara tapan putperestlerden başka birsey değildir.

Faş: Meydana çıkmış. Yayılmış. * Anlaşılmış olan.

Lâl: f. Dilsiz. Söz söyleyemeyen.

Mes'ud: Saadetli, iman ehli olan, bahtiyar. Mutlu.

Avam: Halktan ilmi irfanı kit olan kimse. Okuyup yazması az olan. Fakirler sınıfından. * Tas : Hakikata tam erememiş, tevhidin derin hakikatlarından haberi olmayan. * Halkın ekseriyeti.

Havâss: (Hâss-Hâssa. C.)Hâslar.Hâssalar. Keyfiyetler. Hususlar. * Dindarlık ve doğruluğu ile, ilmiyle âmil olup mânevîyat mertebelerinde yükselmekle makbul ve muteber olan zatlar. * Zenginler sınıfı. * Kur'anî ve manevî sirlara ve hususlara vâkif bulunan, ilim, ibadet, tâat ve takva yolunda yükselerek mümtaz olan Evliyâullah. Herkesin hürmet ettiği büyük zevât. * Manevî te'sir için okunan duâlar.

Ahval: Haller. Vaziyetler. Oluşlar.

Me'zun: İzinli, izin almış. Salâhiyetli. * Diplomali. İcâzetli.

SON SÖZ

Anadolu'nun bağlarından çıkışmış büyük Velî'ler vardır.

Onlar bu mübârek beldenin insanlarına birer güneş olmuşlar, mânevî feyz ve ışıklarıyla Anadolu'nun varlığını koruyarak, ruhaniyetleriyle yıkamışlardır.

Kültürümüz onların efsaneleri ve güzellikleriyle enginleşmiş, hatta insanlık tarihinde ölümsüzleşmişlerdir.

Dr. Münin Derman, Anadolu'da bu gök kubbenin gizlediği mânevî güneşlerden biridir. Büyük insanları anlatmak zordur.

O, büyük insan... Büyük Velî...

Büyük insan demek; âdemiyet hamlesiyle görünümek sırrına ermiş insan demektir. Onların heybeleri büyük fazilet ve insanlık örnekleriyle doludur. Kimseye nasip olmayan meziyetlere sahib büyüklerin etrafında kinden, hasedten, hayranlıktan ve itiraf edilmemiş arzulardan örülümiş bir boşluk, bir çember meydana gelir. Meydanı boş bulanlar bu makamları tahrif etmiş yanlış bilgi ve rivâyetlere yol açmışlardır. Büyük insanları örselememek lâzımdır, örselememek de büyük bir edeb ve inanma kabiliyetidir.

Derman'ı sevenler ve sevecek olanlar, gelecek nesiller için onun örselenmeden bilinmesini isteriz...

Dr. Münir Derman 1910 yılında Trabzon'da doğdu.

Baba tarafından büyük dedesi Kafkasya'dan Şeyh Şâmil.

Ana tarafından büyük dedesi Ahmet Ziyâeddin Gümüşhanevî "Uçan Şeyh".

Büyük nenesi meşhur evliyâ kadın GÜL hatun...

Annesi Şehvar hatun. Babası Ahmet Rasim efendi...

"Trabzon'da 4 yaşından itibaren Buharalı Hocası Ömer İnan Efendi'nin mânevî eğitiminde ilerlemiş ondan feyz almışlar, 9 yaşında hafız olmuşlardır.

İlkokulu özel Fransız okulunda bitirip liseden sonra üniversite tâhsili için devlet tarafından Faransa'ya gönderilmiş, burada Felsefe-psikoloji okumuştur.

Üstün başarıları sayesinde sınıf atlamış ve Tıp fakültesini de bitirerek doktor olmuştur.

Öğrenim yıllarında Mısır'da El Ezher Üniversitesine kaydolmuş ve ilahiyat tâhsilini tamamlamıştır.

Askerlik yılları gençliğinin zor dönemleridir.

Kore ve Ekinava harplerinde bulunmuş burada doktor olarak hizmet vermişlerdir. Yurda dönüşünce Dil Tarih Coğrafya fakültesinde öğretim üyesi olup felsefe doktorluğu yapmış, kısa süre sonra da bu görevinden ayrılarak Tıp doktorluğu hizmeti için Doğu bölgemizde görevye başlamıştır.

Uzun yalnız yıllar, çileler onu Bozuyük'e sürükler.

Hükümet tabibi iken evlenir ve bir kız evlâdi olur.

Hâlen bir kızı ve üç torunu vardır.

Eskişehir'de genel cerrahi dalında doktorluğu devam etti ve buradan emekli oldu.

Japoya'da bulunduğu sıralarda Judo üzerinde çalışmış tekvando ve aykido sporlarını Eskişehirde tatbik eden ilk kurucu sporcu olmuştur.

Türk tıbbında ilk defa kopan bir ayağı ameliyatla takarak uluslar arası tıp dünyasında ilgi çekmiş, ilk tebrik telgrafı Sovyetler Birliği'nden gelmişti. Sonra Amerika'dan, Almanya'dan ve başka ülkelerden...

Davet üzerine Almanca'yı çok iyi bildiği için Almanya'ya gitti. 15 yıl Almanya'da anatomi profesörlüğü yapmış sonra da yurda dönmüştür. Burada da camilerde vaazlar vermiş çok sevilmişlerdir.

Fransızca, Almanca, Rusça, Arapçayı mükemmel bilir konuşurlardı.

Bu dillerin kültür ve edebiyatları hakkında derin bilgi sahibi idiler.

Yabancı dillerin yanı sıra bilhassa Fizik, Kimya Matematik gibi fen bilimlerinde, astronomide şaşılacak derecede bilgiliydiler.

Eskişehir'de Akademide öğretim üyesi olarak ders vermişlerdir.

Manevî ilimlerde ise O, velâyet ve tasarruf sahibi ilmî ledün sultanı ârif-i billah.... Zamanın son Velisi...
Büyük sultan...

Eserleri başka kitablardan derleme değildir. Bizzât kaynak. Velâyet-i Resûlullah kendi gönül havzından fişkîrân mübârek bilgilerdir.

Notlarını titizlikle hazırlar yanlışsız olması için dikkatle yazdırırlardı.

Derman hazretleri hiç bir maddî servete sahib değildi.

Almanya'dan döndükten sonra Ankara'da bir otel odasının mütevazi şartlarında yaşadı son demlerini...

Evi yoktu.

Eşi ile birlikte yalnız başına, eski tanıdığı dostlarıyla yetindi.

Ömürlerini ağır riyâzat ve çilelerle, büyük sıkıntılar, dertler içinde insanlardan uzak, namsız nişansız bir kul olarak geçirdiler.

Çok az yer, pek az uyur, suyu çok az içerdî.

Günde bir iki lokma veya bir zeytinle yıllarca oruç tuttular.

Tarikat kurmamışlardır.

Tavrı ve anlayış olarak günümüz dergâh tekke vs. sine rağbet etmemişler, talebe, mürid, şeyh namları altında etrafına kalabalık insan yiğinları toplamamışlardır.

Ancak vaazlarından ve doktorluğundan kendisini tanıyan ve hakiki seven sayılı kimseler ona yanaşmışlar ilminden istifade etmeye çalışmışlardır.

Çeşitli akımlara bölünmüş anarşije, aslinı kaybeden tarikat kamplarına ayrılmış, özü sevgiden yoksun, birlikten kopmuş insan manzaralarına baktıkça derinden üzülür memleketin selâmeti için dua ederlerdi.

HAKK'ın heybetini taşıdığı mübârek bedeni daima güzel kokar, cezbesi tesir altına alındı insanı...

Peygamber ve Ehl-i Beyt sevgisi hücrelerine kadar yayılmış görünür bir ahlâk idi onda...

Nokta kadar şikâyet, bikkînlik taşımayan duru, sükûn ve teslimiyetin göründüğü tertemiz bir simâ...

Ağır sıkıntılar çileler ve dertlere rağmen yüz buruşturduğu, of bile dediği görülmemiştir.

Dertlilere, hastalara şifâ verir yardımlarına bıkmadan usanmadan koşardı. Tıbbın çâre bulamadığı felçli bir çocuğu, görmeyen âmâ bir genci himmetleriyle iyileştirdiler. Bunun gibi sayılamayacak kadar menkibe hâline gelmiş çok hadiseler olmuştur.

Yanaşılmasının gücü, kendisini ele vermeyen, içini göstermekten uzak duran, celâlli yapısının altında, derya gibi sevgi, merhamet ve şevkat görünürdü. Çok celâlliydiler.

Bazen gürler konuşurlar fakat aynı zamanda da gözlerinden yaşlar akar yine konuşurlardı.

Sakal bırakmamışlardır.

Fakat omuzlarına sarkan yele gibi beyaz ipek saçlarına itina gösterir onları ensesinde toplardı.

Askeri hastanede yatıyordu.

Doktor sordu: "saçlarınız neden uzun?"

Cevap verdiler biraz celâlli: "Peke seninki neden kısa?.."

Kiyafeti; tertemiz giydiği zevkle seçilmiş bir iki gömlek ve pantolondan ibaret, gösterisi sevmezlerdi.

Kışın dondurucu soğuklarında herkesin hayret ettiği gibi sırtına atlet giymez, gündelik gömlekle göğüsü açık gezer, palto da giymezdi.

Bazen yün hırka giyinir sıkılıkla onu da çıkarırlardı.

"Çok soğuk var üşürsünüz efendim!" dediğimizde, "ben yanıyorum!" diye cevap alındı.

* Notlarını yazmak üzere yanına gidiyordum. Yolda rasladım, karşı kaldırıma doğru yürüyordu.

Hocam, demir parmaklı tercihli yolu geçit olmadığı hâlde yürüyerek karşıya geçmişti. Çok âni oldu nasıl oldu bilmiyorum, hayret içinde kaldım.Yakında bulunan trafik polisi de koşarak yanına gitti.

Elini öptü kucaklıdı:

“Amca bize de dua et. Burdan nasıl geçtiniz!”

İlerden geçip yanına gittim.

Bana dönerek, gülümsemi:

“Ne oldu ben de anlamadım. Birden demirler ortadan kalktı yol açıldı ben de geçtim” dedi.

O âyet geldi aklıma “Biz her şeyi âdemin emrine verdik”...

* Gülhane Hastanesinin komutanlık katından çıkış kapısına doğru yürüyorduk.

Elimden tutuyordu.

Birden kendimde bir başkalık sezdim.

Bütün vücadum hücrelerime kadar titremeye başladı.

Özenle parlatılmış yerdeki mermer taşlardan, duvarlardan: “ALLAH! Hû!” sesleri geliyor, inilti, haykırış hâlinde zikrediyorlardı. Dayanılması güç bu hâl ile ben de haykıracaktım ki kendimi tutmak için çaba sarfederken hocam elimi sıkltı:

“Sakin ol yavrum!”...

Hemen toparlandım.

Anladım ki hocam bu zikri içine almış HAKK ile HAKK olmuştu.

* Elini dizime koymuştı.

Belki tonlarca ağırlık dizimi ezmeye başladı.

Bacağım ağriyordu..

Sonra elini çektiler.

Ayağa kalktık, biraz yürümekde zorlandım.

Bu hâli çok sonra bir gün kendilerine anlattım.

Gülümsedi, fisiltı hâlinde kulağıma söyledi:

“Demek ki kendimle birlikte seyehatte idim”...

* Dostlarıyla birlikte bir yerde oturuyorduk, içeri yabancı bir adam girdi. Hocamı görünce : “Hoş geldiniz efendim. Her hâlde siz benden evvel gelmişsiniz. Ben de Almanya'dan iki gün önce döndüm. Geçen hafta Münih camiinde cuma vaazınızı dinlemiştim. Ne kadar kalabalıktı değil mi?..” Hocam kısa bir sükûtdan sonra hemen sözü değiştirdi. Hayret ettim. Halbuki hocamla her gün, aylarca birlikte idim. Almanya'ya gitmemiştir.

* Huzurlarında oturuyorduk.

Eli anlatıyorlardı. **Fırsat bilerek sordum:**

“Efendim siz yürüken elinizi yan tarafınızdan biraz öne tutarak parmaklarınızı aralayıp etrafi tararcasına yürüyorsunuz, el ile ilgisi var mı?”

Bununla ilgili hatırlasını anlattılar.

“Gençtim. Köyde sabah namazına kalktım. Köydeki belâlar başkadır bilirsiniz, dedi. Aşağıda pislik yiğin hâlinde görünür. Pisliğe düşmüş bir örümcek çırpmıyordu fakat kurtulamıyordu. Hemen gittim, uzandım, elimi pisliğe daldırıp hayvanı temiz bir yere bıraktım, kurtulmuştu... Sonra ellerimi sabunladım yıkadım ve abdest alıp sabah namazını kıldım. Biraz uzanmıştım ki uyumuşum. Rüyamda bu sağ elime ışık verdiler. Sağ elim projektördür, ışık saçar. Görmekde güçlük çektiğimde yolda giderken ondan böyle yapıyorum!” demişlerdi. **Hocam sağ elini açar avucunun içinden kâinatı seyrederdi.**

Manevî emânetlerini, kendisine yakinen hizmet eden ona yanaşmış sevdiklerinden birine bırakacağını söylemiş fakat isim açıklamamışlardır.

Son zamanlarını ikibuçuk sene hastanede geçirdi.

Vasiyetlerinde :

“Dünyaya garip geldim, garip gitmem lâzım. Garibin yeri tenhadadır” ifadesiyle sessiz bir köy kabristanına gömülmek istediler.

2 Aralık 1989 Cumartesi günü HAKK'a yürüdüler.

O'nu kar yağarken sevdiği iri kar taneleri ile köyde
toprağa verdik.

Doyamadık O'na...

Aziz hatırlası önünde eğiliyoruz...

Mübârek ruhu şâdolsun.

O'nu düşünmek, hissetmek, sevmek bile ilâhî
sevginin doruklarına götürüyor insanı...

Ne mutlu onu görebilenlere, onu sevenlere...

Selâm olsun bizden onlara!..

İBRAHİM SARI YAYINLARI
ROMAN BOY ESERLER (14x21)

- 1-Bir Yahudi lobisi AB 184 Sayfa
2-Büyük Şeytan..... 202 Sayfa
3-Derin Trabzon..... 276 Sayfa
4-Allah Dostu Dr.Münir Derman..... 282 Sayfa
5-En Şiddetli Düşman..... 132 Sayfa
6- Yahudi Oyunu; Futbol..... 144 Sayfa
7- Gizli Servis..... 180 Sayfa
8- Haçlı Seferleri..... 126 Sayfa
9- Hilafetin Kaldırılması..... 172 Sayfa
10- Bir Yahudi kuklesi; Hitler..... 112 Sayfa
11- İngiliz Kemal..... 194 Sayfa
12- Kanlı Devlet İSRAİL..... 238 Sayfa
13- Karanlık Oyunlar..... 162 Sayfa
14- Kuşatma..... 96 Sayfa
15- Mason İstilası..... 172 Sayfa
14- Önderler..... 98 Sayfa
16-Pompei'nin Helaki..... 144 Sayfa

17-Trabzonlu Teyyareci Savmi Uçan.....	86 Sayfa
18-Siyasetin İç Yüzü.....	164 Sayfa
19-Siyon Protokolleri.....	148 Sayfa
20-Siyonizm ve Masonluk.....	156 Sayfa
21-Şeytanın Dini Masonluk.....	1000 Sayfa
22-Şeytanın Uşakları.....	176 Sayfa
23-Tevrat Kuşağı.....	128 Sayfa
24-Talmudun Salyaları.....	300 Sayfa
25-Terörist.....	144 Sayfa
26-Tevrat ve Yahudiler.....	124 Sayfa
27-Yahudi Dönmeleri.....	139 Sayfa
28-Müslümanlara Yapılan Vahşet ve Katliamlar.....	128 Sayfa
29-Yahudiler, Yahudileşenler.....	164 Sayfa
30-Yehova Şeytanları.....	120 Sayfa
31- Yeniden Hilafet.....	250 Sayfa
32-Sapık Kardinaller, Yırtık Rahibeler;	210 Sayfa
33-KARA KİTAP.....	712 Sayfa
34-Hz.Musa ve Firavun.....	198 Sayfa
35-Benim Devletim, Benim Anayasam.....	164 Sayfa

36- <i>Dünya Hayatı ve Çağdaş Firavunlar</i>	110 Sayfa
37- <i>Günümüz Fitne ve Tuzakları</i>	110 Sayfa
38- <i>Kıyamet Savaşı</i>	94 Sayfa
39- <i>Deccal</i>	92 Sayfa
40- <i>Bati Bizi Neden Sevmmez</i>	84 Sayfa
41- <i>Amırlar-Memurlar-Yoneticiler</i>	70 Sayfa
42- <i>İslama ve Vatana İhanet Edenler</i>	86 Sayfa
43- <i>İlahı Adalet</i>	52 Sayfa

HİLAL YAYINCILIK

ROMAN BOY ESERLER (14x21)

1-Peygamberin İzindeki Millet (1 Cilt)	370 Sayfa
2-Peygamberin İzindeki Millet (2 Cilt)	371 Sayfa
3-Peygamberin İzindeki Millet (3 Cilt)	340 Sayfa
4-Türk'ün Savaşları.....	834 Sayfa
5-Sümerler.....	196 Sayfa
6- Türk'ün Destanları.....	192 Sayfa
7-Son Şehit.....	232 Sayfa
8-Usdat Necip Fazıl Kısakürek.....	160 Sayfa
9-Çanakkale Destanı.....	112 Sayfa
10- Türk Düşmanları.....	200 Sayfa
11- Akköyunlular.....	112 Sayfa
12- Ayasofya.....	102 Sayfa
13- Sultan II.Abdulhamit Han.....	182 Sayfa
14- Boğachen Destani.....	120 Sayfa
15- Bozkurtlar.....	98 Sayfa

16-Bayrak Şairi Arif Nihat Asya.....	158 Sayfa
17- Seyyid Ahmed Arvası.....	136 Sayfa
18-Münzеви Bir Yıldız Cemil Meriç.....	118 Sayfa
19- Abdurrahim Karakoç.....	66 Sayfa
20- Bahattin Karakoç.....	52 Sayfa
21- Büyük Dava Adami Dündar Taşer	116 Sayfa
22- Büyük Fikir Adami Erol Güngör.....	184 Sayfa
23- Prof.Dr Mahmut Esad Coşan(Ks).....	144 Sayfa
24- Ağabeyim Galip Erdem.....	72 Sayfa
25- Gün Sazak.....	84 Sayfa
26- Mehmet Akif Ersoy.....	240 Sayfa
27- Tacettin Dergahi Ve M.A.Ersoy.....	94 Sayfa
28- Hüseyin Nihal Atsız.....	174 Sayfa
29- Osman Yüksel Serdengeçti.....	124 Sayfa
30- Büyük Fikir Adami Ziya Gökalp.....	124 Sayfa
31- Türklerin Peygamberi Zulkarnyn.....	136 Sayfa
32- Yavuz Sultan Selim.....	150 Sayfa
33- Vatan Savunması.....	128 Sayfa
34- Kara Eylül Ve Ülkücü Şehitler.....	124 Sayfa

35- Ülkücü Şehitler.....	174 Sayfa
36- Ülküçülük.....	78 Sayfa
37- Türklerde Teş.Ve Teşkilatçılık.....	96 Sayfa
38- Türkün Töresi.....	70 Sayfa
39- Türklerin Dini	82 Sayfa
40- Türklerde Örtünme.....	96 Sayfa
41- Türklerde İlim.....	112 Sayfa
42- Türklerde Adalet.....	80 Sayfa
43- Türkler Ve Türk Kavimleri.....	86 Sayfa
44- İl'ay-I Kelimatullah Yolunda Türkçülük.....	192 Sayfa
45- İl'ay-I Kelimatullah Yolunda Türküler.....	82 Sayfa
46- Türkler Ve Türk Toplulukları.....	106 Sayfa
47-İslamiyetten Önce Türk Dev.	112 Sayfa
48- Türk Devlet Yapisi Ve Oğuzlar.....	118 Sayfa
49- Türkün Destanları.....	192 Sayfa
50- Türk Büyüklerinden Altın Öğütler.....	80 Sayfa
51- Türk Atasözleri.....	235 Sayfa
52- Tükün Ahlaki	116 Sayfa
53- İl'ay-I Kelimatullah Yolunda Turancilar.....	102 Sayfa

54- Timur Han.....	102 Sayfa
55- Teşkilatçılık.....	96 Sayfa
56- Siyasetin İç Yüzü.....	172 Sayfa
57- Oğuzlar Ve Oğuz Kağan.....	92 Sayfa
58- İl'ay-I Kelimetüllah.....	76 Sayfa
59- Kahraman Türk Kadınları.....	86 Sayfa
60- Fatih Sultan Mehmet Han.....	102 Sayfa
61- Ecdadımız Osmanlı.....	122 Sayfa
62- Dede Korkut Destanları.....	172 Sayfa
63- Müslüman Türk İsimleri.....	86 Sayfa
64- Cin Kaynaklarında Türk Kaw.....	56 Sayfa
65- Cengiz Han.....	62 Sayfa
66- Bayrağım.....	62 Sayfa
67- Türk İslam Birliği.....	138 Sayfa
68- Ülkücü Gençlik.....	56 Sayfa
69- Eyüp Sultan Hazretleri.....	90 Sayfa

KAİNAT YAYINCILIK

BÜYÜK BOY ESERLER (16x24)

1-Kuran-Sünnet ışığında

BÜYÜK İSLAM İLMİHALİ (1 Cilt).....560 Sayfa

2-Kuran-Sünnet ışığında

BÜYÜK İSLAM İLMİHALİ (2 Cilt)644 Sayfa

3-Kuran-Sünnet ışığında

BÜYÜK İSLAM İLMİHALİ (3 Cilt)626 Sayfa

4-Kuran-Sünnet ışığında

BÜYÜK İSLAM İLMİHALİ (4 Cilt)612 Sayfa

5-Kuran-Sünnet ışığında

BÜYÜK İSLAM İLMİHALİ (5 Cilt)634 Sayfa

6-Kuran-Sünnet ışığında

BÜYÜK İSLAM İLMİHALİ (6 Cilt)470 Sayfa

7- BÜYÜK HADİS KÜLLİYATI (6 Cilt).....3.400 Sayfa

8- BÜYÜK HUTBE KİTABI.....726 Sayfa

9- SAHABELER.....406 Sayfa

10-BÜYÜK ALİMLERİN HAYATI.....456 Sayfa

ROMAN BOY ESERLER (14x21)

1- <i>İslam Anayasası</i>	16 Sayfa
2- <i>Adalet</i>	256 Sayfa
3- <i>Fuhuş ve Zina</i>	144 Sayfa
4- <i>Büyük Bela Faiz</i>	155 Sayfa
5- <i>Ahir Zaman</i>	127 Sayfa
6- <i>İslam'da Ticaret</i>	144 Sayfa
7- <i>İslam'da Kadın Hakları</i>	192 Sayfa
8- <i>İslamda İnsan Hakları</i>	120 Sayfa
9- <i>Kavimlerin Helaki</i>	141 Sayfa
10- <i>Kuran'da Yahudiler</i>	156 Sayfa
11- <i>Lanetli Kavimler</i>	186 Sayfa
12- <i>Homoseksüel Lut Kavmi</i>	154 Sayfa
13- <i>Allah Dostlarından Son Sözler</i>	210 Sayfa
14- <i>Bütün Ummalar SU</i>	290 Sayfa
15- <i>Zekat</i>	285 Sayfa
16- <i>Zelzele</i>	112 Sayfa
17- <i>Zikrullah</i>	134 Sayfa
18- <i>Zulkarneyn</i>	152 Sayfa

19- Karincalar	186 Sayfa
20- Arılar.....	200 Sayfa
21- Cinler ve İnsanlar.....	214 Sayfa
22- KIZILDERELİLER.....	194 Sayfa
23- İmtihan Dünyası.....	114 Sayfa
24- İlk insan.....	122 Sayfa
25- İlk kitap.....	82 Sayfa
26- DÜNYACA ÜNLÜ KOMUTANLAR.....	72 Sayfa
27- Hz.İbrahim ve Karun.....	134 Sayfa
28- Kainatın Efendisi Hz.Muhammed Mustafa	146 Sayfa
29- Kur'an.....	106 Sayfa
30-KÜRESEL YOK OLUŞ: NUH TUFANI.....	104 Sayfa
31- Ahiret Günü MAHŞER.....	130 Sayfa
32- Karun'un Azgınlığı	70 Sayfa
33- Küfre Koşanlar	82 Sayfa
57- Putperest	154 Sayfa
34- İnsanlık Tarihi	128 Sayfa

EMRE YAYINCILIK

ROMAN BOY ESERLER (14x21)

1-Allah Bize Ne Diyor.....	414 Sayfa
2-Allah Kadında Din İslamdır.....	124 Sayfa
3-Allah Yolunda İnfak.....	118 Sayfa
4-Allah'ın Delilleri.....	118 Sayfa
5-Büyük Azap.....	187 Sayfa
6-Dua.....	131 Sayfa
7-Duanın Dinimizdeki Yeri.....	451 Sayfa
8-Edep.....	124 Sayfa
9-Günahlardan Kaçmak.....	132 Sayfa
10-Hakka Giden Yol.....	124 Sayfa
11-Hayat ve Ölüm.....	81 Sayfa
12-Helak.....	159 Sayfa
13-İlim.....	128 Sayfa
14-İlim ve İman Dereceleri.....	126 Sayfa
15-İman ile Küfür Berzahi.....	118 Sayfa
16-İmana Davet.....	159 Sayfa
17- Islam Komutanları.....	146 Sayfa

18-İsyan Cezasız Kalmaz.....	94 Sayfa
19- Kesin Hüküm.....	118 Sayfa
20-Küffar.....	118 Sayfa
21-Küffar Ehli.....	192 Sayfa
22-Küfrün Kicini Yalayan Münafiklar.....	118 Sayfa
23-Mübarek Gün ve Geceler.....	118 Sayfa
24-Müminler Nasıl Olur?	148 Sayfa
25-Münafık.....	259 Sayfa
26-Müslüman misin? Münafik misin?	160 Sayfa
28-Nefis Kötülüğü Emreder.....	116 Sayfa
27- Nefis Terbiyesi.....	185 Sayfa
28-Nefisle Mücadele.....	104 Sayfa
29-Ramazan İncelikleri.....	358 Sayfa
30-Sözde Müslümanlar.....	122 Sayfa
31-Tebliğ.....	96 Sayfa
32-Ticari Hayat.....	135 Sayfa
33-Yoldan Çıkmış Fasiklar.....	120 Sayfa

EREN YAYINCILIK

ROMAN BOY ESERLER (14x21)

1-Ahiret Dünyadan Daha Hayırlıdır.....	88 Sayfa
2-Akil.....	148 Sayfa
3-Allah.....	144 Sayfa
4-Allah Yolu.....	124 Sayfa
5-Allah Yolunda.....	198 Sayfa
6-Asab-I Keyf.....	143 Sayfa
7-Cennet-Cehennem.....	172 Sayfa
8-Cihad.....	197 Sayfa
9-Diriliş.....	538 Sayfa
10- Dua.....	198 Sayfa
11-En Üstün Meziyet İslam.....	118 Sayfa
13-Hakikat.....	118 Sayfa
14- Hakk Ehli.....	118 Sayfa
15-Has Kullar.....	124 Sayfa
16-Hz. Lokman.....	118 Sayfa
17-Hz. Musa.....	122 Sayfa
18-Hz.İbrahim.....	148 Sayfa

19-Hüküm Allah'ındır.....	134 Sayfa
20-İman Ehli.....	143 Sayfa
21-İmanı Mahveden Hastalıklar.....	93 Sayfa
22-İslam Dini.....	162 Sayfa
23-Manevi Hakikatler.....	124 Sayfa
24-Müslüman.....	130 Sayfa
25-Ölüme Hazırlık.....	178 Sayfa
26-Ramazan-Oruç-Zekat.....	118 Sayfa
27-Rızkı veren Kim?	118 Sayfa
28-Saadet Ehli ve Onlara Tabi Olanlar.....	124 Sayfa
29-Müslüman Sakalsız Olmaz.....	137 Sayfa
30-İslama Göre Eğlence.....	169 Sayfa
31-Şeytanın Pislikleri.....	120 Sayfa
32-Ümmet-I Muhammed.....	102 Sayfa
33- Fitne ve Fesat.....	96 Sayfa
35- Mümin-i Münafiklar.....	124 Sayfa
36- Müslüman Görünümlü Münafiklar.....	94 Sayfa
37- Din Düşmanları.....	76 Sayfa
38- İslama Göre Dost ve Düşman.....	76 Sayfa

- 39- *Hakiki Dost* 102 Sayfa
- 40- *Allah Dostlarindan Son Sözler* 220 Sayfa
- 41- *Yollarin Ayrilik Noktasi* 106 Sayfa

gençfikir yayınları

ROMAN BOY ESERLER (14x21)

1-Peygamberimizin Üstün Ahlaki.....	154 Sayfa
2-Anna-Baba Hakkı.....	188 Sayfa
3-Ana Gibi Yar Olmaz.....	94 Sayfa
4-Çocuk ve Aile.....	134 Sayfa
5-Dinle Bacım.....	218 Sayfa
6-Dua ve Niyaz.....	158 Sayfa
7-Gençler.....	202 Sayfa
8-Kadın Hakları.....	106 Sayfa
9- Nikah ve Evlilik.....	142 Sayfa
10- Boşanmak Hükümleri ve Sonuçları.....	156 Sayfa
11- Ey Peygamberim.....	81 Sayfa
12- Evlat Yetiştirme	108 Sayfa